

TON 4

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy trzy stichery zmartwychwstania, ton 4:

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Nieustannie kłaniamy się, Chryste Boże, życiodajnemu Twemu krzyżowi, sławimy Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia, przez nie bowiem odnowiłeś zniszczoną ludzką naturę, Wszechwładny, i odnowiłeś nam wejście na niebo jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka (dwa razy).

Zakaz drzewa nieposłuszeństwa rozwiązałeś, Zbawco, na drzewie krzyża dobrowolnie przygwożdżony i do otchłani zstąpiłeś, Wszechmocny, i więzy śmierci jako Bóg rozwiązałeś. Przeto kłaniamy się Twemu z martwych powstaniu, z radością wołając: Wszechmocny Panie, chwała Tobie!

Bramy otchłani skruszyłeś, Panie, i Twoją śmiercią królestwo śmierci zniszczyłeś, i rodzaj ludzki uwolniłeś od zniszczenia, życie i nieśmiertelność dałeś światu, i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion dogmatikon, ton 4: Bez nasienia poczęłaś i urodziłaś w niewypowiedziany sposób Tego, który potężnych strącił z tronów i podniósł pokornych, i wznosił róg swoich wiernych, sławiących krzyż Chrystusa, pogrzeb i chwalebne zmartwychwstanie. Przeto Ciebie, Bogurodzico, Orędowniczkę tylu łask, niemilknięcymi pieśniami wielbimy, nieustannie bowiem modlisz się o zbawienie dusz naszych.

Hymn: Pogodna światłości. Następnie Prokimenon: Pan zakrólował, w majestat jest obleczoney.

Stichos: Obleczoney jest Pan, przepasany potęgą. Także: Pozwól, Panie w wieczór ten. Kapłan nie mówi ektenii, lecz śpiewamy:

Na stichownie stichera zmartwychwstania, ton 4:

Panie, wstąpiwszy na krzyż zniszczyłeś klątwę naszych prarodziców, zstąpiłeś do otchłani, wiecznych więźniów uwolniłeś dając niezniszczalność rodzajowi ludzkiemu. Przeto śpiewamy Twemu życiodajnemu i zbawczemu powstaniu..

Także stichery prosomiony ku czci Najświętszej Bogurodzicy, ton 4:

Prosomion: Powołany z wysoka.

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Przedwiecznego Ojca wieczny Syn ze względu na współczucie i zbawienie ludzi Bóg stał się człowiekiem, aby Praojcowi dać teraz raj. Wtedy cała natura została wybawiona z oszustwa węża, zbawiony został upadły obraz jako odpowiadający Jego naturze. Przeto Matką uczynił Rodzicielkę czystą i nieskalaną, a my Ją jako kotwicę wszystkich i przystań wielbimy.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Wcielonego Stwórcę wszystkich miałaś w łonie Twoim, błogosławiona przez Boga, który odrodził człowieka przedtem upadłego przez przestępstwo z pokusy węża. Niewypowiedzianie bowiem zrodziłaś Boga w ciele i ze zniszczenia

wyzwoliłaś całą zniszczoną naturę przez Twoje zrodzenie. Opiewamy przeto i sławimy łaskę Twoją, Dziewico Oblubienico, nieustannie módl się o zbawienie dusz naszych.

Stichos: **Możni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.**

Niech dla wszystkich otworzy się bogactwo miłosierdzia i łask nieopisana głębia łask, zgładź wszystkie grzechy sług Twoich, masz bowiem, Nieskalana, jako Matka Boga, władzę tworzenia i prowadzisz wszystko jak chcesz mocą Twoją, łaska bowiem Ducha Świętego jawnie zamieszkała w Tobie i towarzyszy Tobie zawsze we wszystkim, wielce błogosławiono.

Chwała, i teraz. Syn z Ojcem i Duchem wysławiany na wysokościach przez Serafinów, chcąc odnowić znowu pierwszego stworzonego, siebie samego wyniszczył niewypowiedzianie w łonie Twoim, Bogurodzico chwalebna, i z Ciebie zajaśniawszy oświecił cały świat Bóstwem, wybawił z kultu bożków, sobą przebóstwił i na niebiosa zaprowadził ludzkość, Chrystus Bóg i Zbawca dusz naszych.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Troparion: Radosną nowinę zmartwychwstania. Chwała, i teraz. Teotokion: Od wieków ukryta, ektenia i rozesłanie.**

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery zmartwychwstania, ton 4:**

Stichos: **Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.**

Nieustannie kłaniamy się, Chryste Boże, życiodajnemu Twemu krzyżowi, sławimy Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia, przez nie bowiem odnowiłeś zniszczoną ludzką naturę, Wszechwładny, i odnowiłeś nam wejście na niebo jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: **Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.**

Zakaz drzewa nieposłuszeństwa rozwiązałeś, Zbawco, na drzewie krzyża dobrowolnie przygwożdżony i do otchłani zstąpiłeś, Wszechmocny, i więzy śmierci jako Bóg rozwiązałeś. Przeto kłaniamy się Twemu z martwych powstaniu, z radością wołając: Wszechmocny Panie, chwała Tobie!

Stichos: **Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.**

Bramy otchłani skruszyłeś, Panie, i Twoją śmiercią królestwo śmierci zniszczyłeś, i rodzaj ludzki uwolniłeś od zniszczenia, życie i nieśmiertelność dałeś światu, i wielkie miłosierdzie.

Inne stichery Anatoliosa:

Stichos: **Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.**

Przyjdźcie ludzie, opiewajmy zmartwychwstanie Chrystusa trzeciego dnia, przez które zostaliśmy wybawieni z nierozzerwalnych więzów otchłani i wszyscy przyjęliśmy niezniszczalność i życie, wołając: Ukrzyżowany i zmartwychwstały, zbaw nas przez Twoje zmartwychwstanie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: **Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie**

jest oczyszczenie.

Aniołowie i ludzie opiewają, Zbawco, Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia, przez które zostały oświecone krańce świata i wszyscy zostaliśmy wybawieni od wrogiej przemocy, wołając: Dawco życia, Wszechmocny Zbawco, zbaw nas przez Twoje zmartwychwstanie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Bramy spiżowe starłeś i kajdany skruszyłeś, Chryste Boże, i podniosłeś upadły rodzaj ludzki. Przeto zgodnie śpiewamy: Zmartwychwstały Panie, chwała Tobie!

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Panie, Twoje zrodzenie z Ojca jest przedwieczne i wieczne, zaś wcielenie z Dziewicy niewypowiedziane przez ludzi i nie do opowiedzenia zstąpienie do otchłani straszne dla diabła i jego aniołów, śmierć bowiem zwyciężywszy zmartwychwstałeś trzeciego dnia dając ludziom niezniszczalność i wielkie miłosierdzie.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 8:

Prosimion: O, przesławny cud!

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Bóg wszystkich wskazał Ciebie wiernym jako opiekę, przyjmując ciało z krwi Twojej, Bogurodzico Przczysta, Orędowniczko i Obrończyni będących w potrzebach i trudnościach, doświadczanych burzą cicha przystani. Ty bowiem wybaw z wszelkich bólów i strzał wszystkich przybiegających pod Twoją opiekę.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Będę słauił i czcił, będę czcił i śpiewał, będę zawsze wywyższał Twoje Boskie imię, błogosławiono Władczyni, abyś nie zostawiła mnie na radość wrogom moim, przybiegającego pod Twoją opiekę, ale strumieniami najdroższych modlitw Twoich zawsze całego uchron mnie od wszelkich pokus.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Raduj się, Bogurodzico Przczysta. Raduj się, nadziejo wiernych. Raduj się, oczyszczenie świata. Raduj się, która wybawiasz Twoje sługi z wszelkich bólów jako śmierci niszczycielka. Raduj się, nosicielko Życia. Raduj się, Pocieszycielko. Raduj się, opiekunko. Raduj się, ucieczko.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie, Bogurodzico, przodek Pana, prorok Dawid, głosił w pieśniach, głosił wspaniałości dla Ciebie uczynione: Stanie Królowa po prawicy Twojej. Ciebie bowiem Matkę, Orędowniczkę życia, pokazał bez ojca z Ciebie zrodzony Bóg, jak sam zachciał, aby odnowić mój obraz, zniszczony przez pokusy, i zbłąkaną w górach odnalazł owcę, wziął na ramiona i przyniósł do Ojca, ze swej woli połączył z mocami nieba i zbawił świat, Chrystus mający wielkie i obfite miłosierdzie.

Także: **Pogodna światłości. Prokimenon: Pan zakrólował, i ciąg dalszy jak zwykle..**

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 4:

Panie, wstąpiwszy na krzyż zniszczyłeś naszą klątwę praojcowską, zstąpiłeś do otchłani, wiecznych więźniów uwolniłeś, dając rodzajowi ludzkiemu niezniszczalność, przeto śpiewamy Twemu życiodajnemu i zbawczemu powstaniu.

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Jedyny Wszechmocny, powieszony na drzewie, całym stworzeniem wstrząsnąłeś, a położony w grobie będących w grobach wskrzesiłeś, dając rodzajowi ludzkiemu niezniszczalność i życie. Przeto śpiewając sławimy Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Chryste, ludzie nieprawi wydali Ciebie Piłatowi, skazali na ukrzyżowanie i okazali się niewdzięczni za łaskę. Ty jednak dobrowolnie przecierpiałeś pogrzeb i własną mocą trzeciego dnia zmartwychwstałeś jako Bóg, dając nam życie nieskończone i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Z łzami niewiasty doszły do grobu, szukając Ciebie, i nie znalazłszy z płaczem i jękiem wołały, mówiąc: Biada nam, Zbawco nasz, Królu wszystkich, jak zostałeś wykradzony? Jakie miejsce trzyma Twoje życiodajne ciało? Anioł zaś odpowiedział im: Nie płaczcie, rzekł, ale idąc głóście, że Pan zmartwychwstał, dając nam radość jako jedyny Łaskawy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wejrzyj na modlitwy sług Twych, Przeczysta, utulająca ciężkie na nas powstania, wyzwalająca nas z wszelkich trosk, Ciebie bowiem mamy jako jedyne mocne i znane umocnienie i Twoje orędownictwo zdobyliśmy, obyśmy nie zostali zawstydzeni, Władczyni, Ciebie przyzywając w gorliwym błaganu i Tobie z wiarą wołając: Raduj się, Władczyni, wszystkich pomocy, radości i opieko, i zbawienie dusz naszych.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz:**

Troparion, ton 4:

Radosną nowinę zmartwychwstania poznały od anioła uczennice Pana i pradawne osądzenie odrzuciwszy, Apostołom sławiącym mówiły: Zrzucona została śmierć, zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszanym zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego zbawić od śmierci dusze nasze.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez

wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Jako jedyna broniąca w pokusach i bólach, przyjmij jako Najłaskawsza gorące modlitwy z serca zasyłane przez przybiegających pod Twoją opiekę.

Znalazłem Ciebie jako przystań spokojną i niewzruszoną, unikającą pokus i ataków, śpiewam przeto Tobie dziękczynną pieśń, Rodzicielko Bogoczłowieka.

Chwała. Twoim miłosiernym i łagodnym okiem, Bogurodzico, widząc mnie w nieszczęściach i bólach, szybko wyzwól, Ciebie bowiem przyzywam na pomoc.

I teraz. Do mnie, pochylonego pod ciężarem okropnych smutków, Władczyni, jako miłosierna i jedyna łaskawa Orędowniczka sług Twoich, wyciągnij pomocną rękę i wyprowadź mnie ze strasznych nieszczęść.

Pieśń 3

Hirmos: Łuk silnych zaniemógł, a słabi przepasali się mocą, przeto umocniło się w Panu serce moje.

Jako oręż mocny i mur obronny zdobyłem Ciebie, zwyciężam wrogie pułki i opiewam Twój majestat, Bogurodzico nieznająca małżeństwa.

Niszczysz piec smutków i wygasasz żnój rozpaczy, któż bowiem tak jak Ty, Dziewico Bogurodzico, jest nadzieją naszą?

Chwała. Zważ na głos sługi Twego, potrzebującego Twojej pomocy, Matko Boża, nadziejo moja, usłysz mnie i wyrwij z pokus.

I teraz. Z mnóstwa grzechów przyszło do nas cierpienie, niosąc zgubną śmierć, lecz wybaw Twoje sługi, Bogurodzico, Ty bowiem możesz.

Pieśń 4

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Zwycięż atakujących mnie, albowiem duszę moją gorąco pragną zdobyć, zachowaj mnie, Władczyni, zmiłuj się i wybaw, do Ciebie bowiem przybiegam, sługa Twój.

Wybawiając mnie od języka fałszywego, łaskawa orędowniczko moja, okaż bez ujmy i życiowych spraw, wiele bowiem możesz będąc Matką Stworzyciela.

Chwała. Znając Ciebie jako bezboleśnie uzdrawiającą słabych, duchem i ustami wołam: Ulecz mnie, Władczyni, zmiłuj się i wybaw, do Ciebie bowiem przybiegam, sługa Twój.

I teraz. Nie pozostawiaj mnie wydanego pokusom, Matko Boga naszego, ale od wszelkiego smutku i zła ludzkiego zachowaj nienaruszonym, Ty bowiem jesteś pomocą nam wszystkim.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Skieruj, Czysta, modlitwę sługi Twego do Pana i Syna Twego, abym znalazł odpuszczenie licznych moich grzechów.

Wybaw mnie z żądz i nieszczęść, Oblubienico Boża, Ciebie bowiem Bóg

ustanowił oczyszczeniem zaiste mnie pokornego.

Chwała. Ty jesteś moją opieką i chwałą, o Władczyni Bogurodzico, nigdy bowiem nie gardzisz przybiegającymi do Ciebie.

I teraz. Zmiłuj się, Czysta, nad czczącymi Twoje zrodzenie i wybaw z cierpień oraz goryczy ludzkiej, albowiem nasz moc.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Mocą sama mi jesteś, najświętsza Władczyni, w niewypowiedzianych smutkach, które mnie znalazły, i wołam do Ciebie: Ty jesteś wielką opiekunką sługi Twego.

Ulecz moje duchowe rany, Przepczysta, wspomóż mnie, Dziewico, i wybaw sługę Twego z oczerniania, ataków i nieprawej rozpusty.

Chwała. Skrusz nieprawych zdrajców, atakujących mnie, który zawsze przybiegam do Ciebie i nie pozwól mi zginąć, albowiem wszystko możesz, Czysta, jako Dziewczę Boże.

I teraz. Wycisz duszy mojej gwałtowną falę, albowiem mnóstwo grzechów, pokus i nieszczęść powstało na mnie, Władczyni, lecz sama mnie wybaw.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 4:

Licznymi grzechami ja marnotrawny omroczywszy rozum, wołam do Twego mocnego wspomnienia, Bogurodzico: Oświeć źrenice mojej duszy, rozpal mi jasną zorzę pokuty i przyoblecz mnie w oręż Światłości, Bogurodzico czysta.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który wybawiłeś w ogniu Abrahamowe Twoje dzieci i zabiłeś Chaldejczyków, aby sprawiedliwość sprawiedliwie pochwyć, wysławiany Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Tych z dzieci Hagar, który dopuszczają się przemocy, zniszcz szybko mieczem modlitw Twoich, Mario, zachowaj ludzi i owczarnię Twoją, wołającą do Syna Twego: Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Piękna arko, przyjmij mnie, przybiegającego do Ciebie, aby nie pojmał mnie wróg chcący mnie zgubić, wołającego: Wywyższany ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Bogurodzico Mario, uprzedź szybko sługę Twego, tonącego w burzliwych falach pokus, pozbawionego pomocy, ale do Ciebie wołającego: Nadziejo krańców ziemi, zmiłuj się nade mną.

I teraz. Ludzkie zamysły jako winne grzechów zniszcz teraz łaskawa Bogurodzico Twoimi Bożymi modlitwami, i sługi Twoje wybaw z bolesnych pokus i z wszelkiej namiętności.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Napadł na nas lud nieprawy, chwając się, że zgubi sługi Twoje, którego zniszcz, Przeczysta, i otocz opieką wzywających: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Liczne Twoje zmiłowania miłosiernie nas wybawiają, jedyna Bogurodzico, z grzechów i różnych pokus, Ty bowiem zrodziłaś Boga i okazujesz zmiłowanie Jego światu.

Chwała. Skoro Ty jesteś mocą i pomocą, nie boję się pogardy wrogów, ale śpiewam Tobie, Władczyni, i wołam do Syna Twego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

I teraz. Ulituj się teraz nad moją modlitwą i daj mi radość w miejsce smutku, abym śpiewał Tobie, Władczyni, i wołał do Syna Twego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Oreż na nas naostrzywszy naradza się fałszywy nieprawy Arab, Ty zaś Dziewico Bogurodzico mocą krzyża i modlitw Twoich zbroisz przeciwko niemu sługi Twoje, przeto głosimy chwałę Twoją.

Ciebie dano jako moc przeciwko wrogom i wybawienie mnie z nieszczęść, cóż więc Tobie przyniosę, jeśli nie moje dziękczynienie, przyjmij je teraz i wybaw mnie.

Chwała. O przez wszystkich wysławiana Matko Stwórcy wszystkich, pociecho zasmuconych, orędowniczko tonących i wspomóżycielko niedomagających, Ty mnie zachowaj w mym życiu.

I teraz. Nie pogardzaj teraz, opiewana przez wszystkich, uciskany przez liczne grzechy i nieszczęścia, przynoszę Tobie ofiarę chwały, gorliwie wołając do Ciebie: Święta Bogurodzico, pomóż mi, Ciebie bowiem sławiąc pieśń układam.

Także: **Zaprawdę godne to jest. Trisagion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ O PÓLNOCY,

Kanon do Świętej Trójcy, mający akrostych: Czwarta pieśń Bogu. Poemat Mitrofana. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Tróję Boską wysławmy w Hipostazach, jedna bowiem jest natura Trzech, zawsze współbędąca i współtronująca, do której modląc się, mówimy: Zbaw tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Namaszczony przez Ojca Duchem radości, uczynionym przez Boga, Syn stał się człowiekiem i nauczył nas o jednym Bóstwie Trójhipostatycznym.

Chwała. Serafini nie mogą znieść i nie mogą patrzeć na piękno chwały niedostępnej Trójcy, jedności Trójśloneczna, zakrywają się skrzydłami i

trójświętymi pieśniami nieustannie Ciebie sławia.

I teraz. Teotokion: Niewypowiedzianie zrodziłaś Stwórcę wszystkich, Przejzysta, wybawiającego ludzi z dawnej klątwy i zniszczenia śmierci, i przez Ciebie poznaliśmy jednego Boga Trójhipostatycznego.

Pieśń 3

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojczyzną hipostatyczną mądrością, Chrystusem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Moc z wysoka dawno temu posłałeś świętym Twoim apostołom, Chryste, od Ojca Pocieszyciela, jedną okazałeś naturę Trójśloneczną.

Gdy objawiłaś się patriarsze Abrahamowi w postaci męskiej, Trójco Jedyna, okazałaś Twoją niezmienną łaskawość i panowanie.

Chwała. Ty, który jesteś w postaci Trzech, Jeden Bóg, w którego wierzymy, nieopisany, niedocieczony przez wszystkich, wybaw dusze nasze z wszelkich bólów.

I teraz. Teotokion: Pouczeni mądrymi przykładami Syna Twego, sławimy jedną i trójświątliwą zasadę Bożą, i Ciebie uwielbiamy, zawsze Dziewico.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Trójśloneczna, niestworzona i Jednoistotna jedności, trójhipostatyczna i niezgłębiona, ulituj się nad Twoimi sługami, wybaw nas z nieszczęść jako Bóg miłosierny, Ciebie bowiem, Panie, jedynego Wybawiciela i Władcę mamy, wołający: Bądź dla nas miłosierny.

Chwała, i teraz. Teotokion: Licznymi napaściami i pokusami okropnymi otoczony, ciągle wpadający w rozpacz, Dziewico, jedynie Ciebie mamy jako wybawienie i nadzieję, i mur obronny, Bogurodzico, i Ciebie teraz z wiarą prosimy: Wybaw sługi Twoje.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Nadprzyrodzoną Trójcę w jedności Bóstwa i panowania sławimy z Serafinami jako niepodzielną naturę, jako niedostępną, jako równą w nocy, Boże niedościgniony.

Rozdzielone na Osoby Bóstwo nierozdzielne, zjednoczone władzą i zarazem jednym panowaniem, nieograniczona jedności, nieopisana, opiewamy Ciebie, Stwórcę całego stworzenia.

Chwała. Rozum niemający początku rodzi niewypowiedziane Słowo i wypuszcza Bożego Ducha równego w mocy, przeto głosimy Trójcę jednoistotną, Władcę wszystkich Boga.

I teraz. Teotokion: Widziany będąc w dawnych obrazach, które przepowiadały wcielenie w Ciebie Słowa, w czasach ostatecznych zjawiwszy się zaprawdę objawiło jedną zasadę Trójhipostatyczną.

Pieśń 5

Hirmos: Ulętkło się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznająca małżeństwa Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Poznając wiarę w Bóstwo wszystko stwarzające, jedną bowiem mające niedostępną naturę, trzy zaś Hipostazy życiodajne połączone czcimy: Ojca i Syna, i Ducha Świętego, zawsze współbędące Istnienie.

Światłości trójśloneczna, niechaj zajaśnieje mi istotnej Twojej Światłości jedno Bóstwo, niestworzona natura i pełne światła źródło wszelkiej świetlistej zorzy, abym rozważał Twoje niewypowiedziane piękno.

Chwała. Jako jednemu Stwórcy wszystkiego i trzymającemu wszystko, najmędrszemu Sternikowi, zaiste i Dawcy życia, zawołajmy do Ciebie z wiarą: Władco trójśloneczny, zachowaj śpiewających Tobie.

I teraz. Chcąc przebóstwić zniszczonego dawno temu człowieka, Stworzyciel z łaskawości pokazawszy postać obrazu Bożego, Dziewico, z Ciebie stał się człowiekiem, głosząc jedną trójśloneczną Bożą zasadę.

Pieśń 6

Hirmos: Prorok Jonasz przedstawiając pogrzeb na trzy dni zawołał w wielorybie modląc się: Wybaw mnie ze zniszczenia, Jedyny Królu Mocy.

Ojciec okazał wypowiedziane Synostwo i Duch przy chrzcie Chrystusa był widoczny, przeto jedną i troistą zasadę Bożą sławimy.

Gdy Izajasz zobaczył Ciebie trójświętymi pieśniami sławionego i zasiadającego na wyniosłym tronie, poznał troistą jednaj zasady Bożej Hipostazę.

Chwała. Okaż wzniosłe serce i nam, sługom Twoim, wysokości Królu Trójhipostatyczny, abyśmy wyraźnie ujrzeli Światłość Twojej Chwały.

I teraz. Pragnąc jawcie wcielić się w nas w Dziewicę, Syn Boży jako Przyjaciel człowieka uczestnikami Chwały Bożej uczynił ludzi.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Ojca niezrodzonego, Syna zaś zrodzonego i Ducha Świętego pochodzącego od Ojca głęboko rozważając głosimy królestwo niemające początku i Bóstwo jedno, które sławiąc jednomyślnie wołamy: Trójco Jednoistotna, zbaw nas, Boże.

Chwała, i teraz. Teotokion: Czas przewyższającego i przedwiecznego Boga w czasie zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób ciałem, Bogoczłowieka, Przczysta, przeto Ciebie, Bogurodzicę, prawdziwie i władczo wyznając, gorliwie do Ciebie wołamy: Uczyni nas wszystkich godnymi chwały wiecznej.

Pieśń 7

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Stworzone niebieskie natury i rozumne chóry prawowiernie naśladowując, wszyscy ludzie, sławimy jedno Bóstwo w Trzech równych w działaniu Hipostazach (dwa razy).

Chwała. Mowy świętych proroków dawno temu przedstawiały Ciebie obrazowo jako jedynego wszystkich wieków Stwórcę, niewypowiedzianego Boga i Pana, w Trzech Bożych Hipostazach.

I teraz. Teotokion: Ty, którzy z natury jesteś niewidocznym Słowem i wszystko stwarzającym, objawiłeś się ludziom jako człowiek z czystej Bogurodzicy, człowieka wzywając do wspólnoty z Twoim Bóstwem.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Światłość jednej zasady i trójjaśniejąca, natura niemająca początku, piękno niewypowiedziane, zamieszkaj w moim sercu i okaż mnie świątynią Twego Bóstwa, pełnym światłości i czystym, wołającego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki (dwa razy).

Chwała. Wybaw mnie z różnorodnych żądz i omroczenia grzechów, Trójco niepodzielna, jedności niepomieszana, i oświeć mnie promieniami Twymi Bożymi, abym przedstawiał Twoją chwałę i śpiewał Tobie, Panu Chwały.

I teraz. Rozum bowiem niezrodzony Ojciec i Słowo podobne z wyglądu, i Duch współtronujący, natura, moc, byt, nadprzyrodzona, niewypowiedziana, wspaniała Trójco w jedności, zachowaj Twoją owczarnię dla modlitw Bogurodzicy, jako Przyjaciel człowieka.

Pieśń 9

Hirmos: Każdy powstały z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Całe teraz ku Tobie kieruję serce moje, Stwórcu i Wybawicielu mój, jedna zasada i trójświatlista, i wołam do Ciebie: Wybaw mnie, służyć Twego, z wszelkich pokus i smutków (dwa razy).

Chwała. Podnieś nasz rozum i myśli ku Tobie, Najwyższemu, oświeć Twoimi przeczystymi jaśnieniami, Ojcze, Słowie, Pocieszycielu, żyjące w niedostępnej Światłości Słońce Chwały, Władco Światłości, zawsze sławimy Ciebie, jednej zasady Boga Trójhipostatycznego.

I teraz. Teotokion: Wybaw nas, wierzących w Ciebie, Panie, i głoszących niemającą początku i zawsze będącą naturę jedyną, Trzy zaś Osoby Boże i odpowiednie sobie, i uczyni godnymi Twego panowania i Bożej Chwały, dla modlitw czystej Bogurodzicy.

Następnie stichosy Grzegorza Synaity: **Zaprawdę godne to jest**, ciąg dalszy, podany przy końcu księgi.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg**, troparion: **Radosną nowinę zmartwychwstania**, dwa razy. **Chwała, i teraz.**

Teotokion: **Od wieków ukryta.** Także zwykła recytacja psalmów.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie zmartwychwstania, ton 4:

Spojrząwszy na wejście do grobu i nie mogąc znieść ognistego anioła, niewiasty z wonnościami z lękiem dziwiły się, mówiąc: Czyż wykradziono Tego, który otworzył łotrowi raj? Czyż powstał Ten, który i przed męką głosił powstanie? Zaprawdę zmartwychwstał Chrystus, dając będącym w otchłani życie i zmartwychwstanie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Z wolnej swojej woli krzyż przecierpiałeś, Zbawco, i w nowym grobie śmiertelni ludzie złożyli Ciebie, który swym słowem umocniłeś krańce świata. Przeto związany został wróg, śmierć zniewolona i wszyscy będący w otchłani wołają Twemu życiodajnemu powstaniu: Chrystus zmartwychwstał, Dawca życia trwa na wieki.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zadziwił się Józef widząc to, co przewyższa naturę i wnikając myślą w kapiący na runo deszcz, w Twoje poczęcie bez nasienia, Bogurodzico, krzewie ogniem opalany i niespalany, zakwitła lasko Aarona i świadcząc, zaręczony Tobie i opiekun Twój, wołał do kapłanów: Dziewica porodziła i po urodzeniu pozostała Dziewicą.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Zmartwychwstałeś z grobu jako nieśmiertelny, Zbawco, podniosłeś Twój świat mocą Twoją Chryste, Boże nasz, skruszyłeś mocą Twoją władzę śmierci, Miłosierny, i wszystkim pokazałeś zmartwychwstanie, przeto sławimy Ciebie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Z niebieskich wyżyn zstąpił Gabriel w białych szatach i przystąpił do kamienia gdzie opoka życia, wołając do płaczących: Przestańcie łkać i płakać, mając i teraz, Miłosierny, Tego, którego szukacie płacząc. Czuwajcie, bowiem zaprawdę powstał. Przeto zawołajcie do Apostołów: Ponieważ zmartwychwstał Pan, pokłońmy się powstałemu przyjąwszy radość, czuwajcie przeto, niech także czuwa Ewa.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zadziwiły się, Czysta, wszystkie chóry aniołów budzącą bojaźń tajemnicą Twego zrodzenia, jak bowiem Ten, który wszystko trzyma jednym ruchem, trzymany jest w Twych objęciach jako człowiek, Przedwieczny bierze początek i karmiony jest mlekiem Ten, który wszystko, co oddycha, karmi niewypowiedzianą łaskawością i Ciebie jako prawdziwą Matkę Bożą chwaląc sławimy.

Po Nieskalanych hypakoe, ton 4: Niewiasty z wonnościami przybiegły do Twego sławnego powstania, Chryste, głosząc Apostołom, że zmartwychwstałeś jako Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 4: Antyfona 1:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i

zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac tróistą jednością świętej tajemnicy.

Antyfona 2:

Wołam do Ciebie gorąco z głębi mej duszy i niech mnie wysłuchają Boskie Twoje uszy.

Ten, kto złożył nadzieję w Panu jest większy niż wszyscy święci.

Chwała, i teraz. Święty Duch toczy zdroje łaski, napajając wszelkie stworzenie ku ożywieniu.

Antyfona 3:

Niech me serce podniesie się do Ciebie, Słowo, i niech nic nie pociągnie mnie ku pięknu świata na mą zgubę.

Gdy do Jego Matki ktoś ma miłość, przez Pana goręcej jest umiłowany.

Chwała, i teraz. W Świętym Duchu bogactwo poznania Boga, widzenia i mądrości, wszystkie bowiem w Nim Ojcowskie nakazy objawia Słowa.

Prokimenon, ton 4: Powstań, Panie, pomóż nam i wybaw nas dla imienia Twego. Stichos: Boże, usłyszeliśmy na własne uszy i ojcowie nasi opowiedzieli nam. Wszystko, co oddycha. Ewangelia zmartwychwstania, Psalm 50.

Kanon ku czci zmartwychwstania. Poemat Jana z Damaszku. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Wzniosłeś się na przeczystym drzewie krzyża nasze naprawiając odpadnięcie, na drzewie lecząc zarazę, Władco, jako Dobry i Wszzechwładny.

W grobie Ciałem, w otchłani duszą jako Bóg, w raju zaś z łotrem, na tronie z Ojcem i Duchem byłeś, Chryste, wszystko napelniający, Ty, którego żadne słowo opisać nie może.

Teotokion: Bez nasienia z woli Ojca i Ducha Bożego poczęłaś Syna, i zrodziłaś w ciele Tego, który z Ojca bez matki dla nas z Ciebie bez ojca się narodził.

Inny kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Otworzę me usta i napelnię się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Uleczyłeś rozbitcie ludzkości, Panie, Boską krwią Twoją odnowiwszy ją i skruszyłeś silnego w mocy, który dawno temu skruszył Twoje stworzenie.

Zmarły stałeś się zmarłych powstaniem, zabrałeś bowiem śmierci moc i zaręczyłeś nas życiu wiecznemu, Ty, który wszystkimi rządysz, Wcielony Boże.

Teotokion: Pięknem przewyższyła moce nieba Twoja Boża uduchowiona świątynia, Ty bowiem nosiłaś w łonie Boga naszego, Dziewico, Góro święta.

Inny kanon ku czci Bogurodzicy,

mający akrostych: Czwarta pieśń najslawniejszej Córy.

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wodzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbalach w umartwieniu ciała zwycięską

zaśpiewał pieśń.

Zadrżeli ludzie, ulękli się poganie, potężne królestwa skłoniły się, Czysta, w bojaźni przed Twym zrodzeniem. Przyjdzie bowiem mój Król, pokona prześladowcę i wybawi świat ze zniszczenia.

Żyjący na wysokościach do ludzi zstąpił, przybytek swój uświęcił i okazał nienaruszonym, jedyna bowiem skarbnica dziewictwa Stwórcę zrodziwszy po porodzie Dziewicą pozostała.

Pieśń 3

Hirmos: Weseląc się w Tobie Kościół Twój, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Drzewo życiodajne, prawdziwa duchowa winnica, wisi na krzyżu, wszystkim wytaczając nieśmiertelność.

Jakżeś wielki, jakżeś budzący bojaźń, który zniszczyłeś hardość otchłani i jako Bóg niezniszczalny teraz zmartwychwstałeś w ciele.

Teotokion: Ty jedyna dla będących na ziemi jesteś orędowniczką dóbr nadprzyrodzonych, Matko Boża, przeto przynosimy Tobie: Raduj się.

Inny kanon.

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy, duchowo umocnij, w boskiej chwale Twej, wieńców chwały uczynь godnymi.

Jadem napelniony wąż zęby wbił we mnie, Zbawco, Ty zaś, Wszechmocny Panie skruszyłeś go gwoździami Twych rąk, nie ma bowiem świętego w świętych większego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Byłeś widziany, Przyjacielu człowieka, dobrowolnie martwym w grobie, Stwórcu życia, i otworzyłeś bramy otchłani dla będących tam od wieków dusz, nie ma bowiem świętego w świętych większego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Okazałaś się nieprzeoraną bruzdą, kłosem rodzącym życie, wszystkich uczestniczących w nieśmiertelności orędowniczka przed w świętym Świętego święcie spoczywającego.

Inny kanon.

Hirmos: Z wysokości zstąpiłeś dobrowolnie na ziemię, ponad wszelką zasadą i pokorną podniosłeś z bardzo głębokiej otchłani naturę ludzką: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Oczyszcza się ludzka natura, łącząc się przez Ciebie z Bożym nie do ścierpienia ogniem, w Tobie bowiem, Przczysta Dziewico, upiekł się chleb i Ciebie zachował nieskalaną.

Kim jest Ta, która zaprawdę stoi tak blisko Boga, przewyższa bowiem jedyna pięknem dziewictwa wszystkie zastępy aniołów, jako Matka jaśniejącego Wszechmocnego Pana.

Pieśń 4

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Wstąpiłeś na krzyż lecząc moje cierpienia cierpieniem przczystego ciała Twego, w które dobrowolnie przyoblekłeś się, przeto wołamy do Ciebie: Chwała

mocy Twojej, Panie.

Śmierć zakosztowawszy bezgrzesznego i życiodajnego Twego ciała, Władco, została uśmiercona, my zaś wołamy do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Teotokion: Bez męża zrodziłaś, Dziewico, i po porodzie także okazałaś się Dziewicą, przeto niemilkącymi głosem z niezachwianą wiarą wołamy Tobie, Pani: Raduj się.

Inny kanon.

Hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Izrael zobowiązany przez Prawo Ciebie, Chryste, Dawcę Prawa, nie rozpoznał, ale jako nieprawego i przestępcę na krzyżu przygwoździł, okazując się niegodnym Dawcy Zakonu.

Boska Twoja dusza, Zbawco, zniewoliwszy skarbnice otchłani wskrzesiła zmarłe od wieków dusze, życiodajne zaś ciało wszystkim wytoczyło niezniszczalność.

Teotokion: Ciebie, zawsze Dziewicę, prawdziwą Bogurodnicę, wszyscy sławimy, którą prorok Mojżesz ujrzał w obrazie przeczystego gorejącego krzewu, niepochłoniętego przez ogień.

Inny kanon.

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłońią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Pośród ludzi żył i widziany był Niewidzialny w postaci sługi niedościgniony Bóstwem i przywracając w Tobie, Córo, pojednanie, zbawia znających Ciebie jako czystą Bogurodnicę.

Dziewica przyjąwszy w materii niematerialnego, zrodziła Dziecię z Niej będące, przeto w dwóch naturach jeden poznawany jest noszący ciało Bóg i człowiek.

Ten, który w Ciebie, Dziewico, wcielił się i urodził bez nasienia, Słowem i Bogiem pozostał, i w zrodzeniu Dziewicę zachował jako Władca i Stwórca wszystkich stworzeń.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Ty, Panie, zstąpiłeś miłosiernie na ziemię, Ty podniosłeś upadłą ludzką naturę, na drzewie podniesiony.

Ty, Chryste, wzięłeś ode mnie osądzenie za grzechy, Ty rozwiązałeś boleści śmierci, Szczodry, przez Twoje Boskie zmartwychwstanie.

Teotokion: Ty jesteś orężem niezwykniętym przeciwko wrogom, Ty jesteś umocnieniem i nadzieją naszego zbawienia, Boża niewiasto.

Inny kanon.

Hirmos: Ulękło się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznająca małżeństwa

Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Całego przyjęła Ciebie ustami bezmyślna otchłań, na krzyżu bowiem widziała Ciebie przygwożdżonego, włócznią przebitego i bez oddechu, Żywego Boga, i za zwykłego wzięła Cię człowieka. Rozumie to ten, który wodził na pokuszenie moc Twego Bóstwa.

Zburzona świątynia Twego ciała, Przyjacielu człowieka, dzieląc grób i otchłań oba osądziła na zniewolenie, jedno bowiem dusze Twych świętych, drugie zaś ciała oddało, Nieśmiertelny.

Teotokion: Oto teraz spełniło się proroctwo, Ty bowiem męża nie znająca Dziewico nosiłaś w łonie Boga wszystkich i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który wszystkim Ciebie miłującym daje pokój.

Inny kanon.

Hirmos: Teraz powstanę, proroczo rzekł Bóg, teraz wysławię się, teraz wzniosę się, upadłego przyjąwszy od Dziewicy i podnosząc do Światłości duchowej mego Bóstwa.

Domem chwały, świętą i czystą Górą Bożą, Oblubienicą, arką, uświęconą świątynią okazał Ciebie Syn Boży, który wcielił się w Ciebie i uczynił nam raj wiecznej słodyczy.

Ciało z dziewiczego łona przyjąłeś, Chryste, bez nasienia, preczyste, osobowe, duchowe i rozumne, uduchowione, rzeczywiste, obdarzone wolą, samowładne i samowładne.

Rozum prześladowców zawstydziło łono dziewicze, Dziecię bowiem zgubną dla duszy ranę smoka zbada własną ręką i złożywszy hardego odstępce, wiernym rzuci pod nogi.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Wstąpiłeś na krzyż przepasany mocą Twoją i splotłeś się z prześladowcą jako Bóg, z wysokości zrzuciłeś go, Adama zaś niewyciężoną mocą wskrzesiłeś.

Powstałeś jaśniejący i piękny z grobu, Chryste, i rozpędziłeś wszystkich wrogów Boską Twoją mocą, i wszystko jako Bóg napełniłeś radością.

Teotokion: Oto cud nowszy od wszystkich cudów! Dziewica bowiem poczęła w łonie bez męża i ciasno zmieściła Tego, który wszystko trzyma.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza licznych grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

Otchłań otworzy swoją paszczę i pochłonie mnie, i duszę głupia uwolni, Chrystus bowiem zstąpił i podniósł życie moje jako Przyjaciel człowieka.

Śmierć zginęła przez śmierć, zmartwychwstał bowiem umarły dając mi niezniszczalność i Nieśmiertelny objawił się niewiastom, głosząc radość.

Teotokion: Twoje łono okazało się czystym mieszkaniem Bóstwa nie do

ścierpienia, Bogurodzico, na którego bez lęku nie mogą patrzeć zastępy niebieskie.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Dawno temu zwiódł mnie wąż i uśmiercił mnie przez moją Pramatkę Ewę, a teraz, Czyste, przez Ciebie Stwórcę wezwał mnie ze zniszczenia.

Otchłań okazała Ciebie otchłanią miłosierdzia, Córo, wybranką cudów, z Ciebie bowiem błyskawicą Bóstwa zajaśniał bisior Chrystusa.

Kontakion: Zbawca i Wybawiciel mój wskrzesił z grobów jako Bóg z więzów zrodzonych z ziemi i skruszył bramy otchłani, i jako Władca zmartwychwstał trzeciego dnia.

Ikos: Opiewajmy wszyscy zrodzeni z ziemi powstałego z martwych trzeciego dnia Chrystusa, Dawcę życia, i kruszącego dzisiaj bramy śmierci mocą swoją, i zniewalającego otchłań, ścierającego żądło śmierci i uwalniającego Adama i Ewę, śpiewajmy należną chwałę, On bowiem jako jedyny mocny, Bóg i Władca, zmartwychwstał trzeciego dnia.

Pieśń 7

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Ludzkość wezwana do nieśmiertelności, umyta Boską krwią Chrystusa, z dziękczynieniem śpiewa: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Zaprawdę piękniejszy od rajy i jaśniejszy od weselnej komnaty królewskiej, okazał się dla nas, Chryste, grób Twój życiodajny, źródło naszego zmartwychwstania.

Teotokion: Raduj się Boski przybytku uświęcony przez Najwyższego, przez Ciebie bowiem dana została radość, Bogurodzico, wołającym: Błogosławionaś Ty między niewiastami, najczystsza Władczyni.

Inny kanon.

Hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Upokorzyłeś oko wysokie na drzewie podnoszony i wywyższony, krew na ziemi złożyłeś zbawiwszy człowieka: Chwalebny ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Mocą Twoją róg nasz podniosłeś, służących Tobie, powstały z martwych, wyniszczywszy przedtem wielkie ludzkie bogactwo, Władco: Chwalebny ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Triadikon: Naśladując Słowo Boże, sławimy jedno Bóstwo jaśniejące bez pomieszania w Trzech, nierozdzielne, wieczny płomień oświecający całe stworzenie wołające: Pan mocy z Tobą.

Inny kanon.

Hirmos: Trzej młodzieńcy w Babilonie nakaz prześladowcy uznawszy za brednie, pośród płomienia śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Do śpiewania przyzywa mnie ogień dziewiczej miłości, który jest w sercu, aby wołać do Matki i Dziewicy: Błogosławiono, Pan mocy z Tobą.

Okazałaś się przewyższającą stworzenia rodząc Stwórcę i Boga, przeto śpiewamy Tobie, Bogurodzico: Błogosławiono, Pan mocy z Tobą.

Triadikon: Jedną władzę Twoją czczę w trzech będących świętą nierozdzielnie, śpiewam trójhipostatycznej i błogosławionej naturze, wołając do Ciebie, rządzącego wszystkim.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Ręce rozpostarłeś na krzyżu gromadząc wszystkich pogan i jeden, Władco, okazałeś Kościół, śpiewający Tobie, ziemski i niebieski zgodnie wołający: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Niewiastom okazał się anioł jaśniejący niedostępną światłością zmartwychwstania i zawołał: Po cóż Żywego szukacie jako umarłego, zaprawdę powstał Chrystus, któremu zaśpiewajmy: Wszystkie dzieła śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Ty jedyna we wszystkich pokoleniach, Czysta Dziewico, stałaś się Matką Boga, Ty byłaś mieszkaniem Bóstwa, Najczystsza, nie spalona przez ogień niedostępnej Światłości, przeto wszyscy błogosławimy Ciebie, Mario, Oblubienico Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Stworzenie widząc Twe niewypowiedziane przebicie otacza się mrokiem i płacze, ziemia bowiem drży, w ciemność jak w szatę obleka się słońce, my zaś nieustannie śpiewamy Tobie i wywyższamy, Chryste, na wieki.

Zstąpiłeś do mnie aż do otchłani i wszystkim uczyniłeś drogę zmartwychwstania, i znowu wstąpiłeś, wzięwszy mnie na Twe ramiona i doprowadziłeś do Ojca. Przeto wołam do Ciebie: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

Triadikon: Pierwszy Rozum i Przyczynę wszystkiego, Ojca jednego bez przyczyny sławimy, Słowo bez początku i Ducha Pocieszyciela, jedyne Boga wszystkich, Trójcy nierozdzielnej kłaniamy się i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Ten, który stworzył Ciebie z żebra Adama, wcielił się w Twoje dziewictwo, Pan wszystkich, któremu śpiewając wołamy: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Abraham zobaczył ukrytą Twoją tajemnicę, Bogurodzico, Syna bowiem Twego bezcielesnego przyjąwszy, śpiewa: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Tylu, ile Osób liczy Trójca, zbawiło wyobrażenie Twego dziewictwa, w dziewiczych bowiem ciałach płomień zdeptali młodzieńcy, śpiewając: Błogosławcie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana, z: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Całego mnie przyjąłeś w zjednoczeniu bez pomieszania, całemu dając mi, Boże mój, zbawienie przez mękę Twoją, którą cielesnie przecierpiałeś na krzyżu z wielkiego miłosierdzia Twego.

Twoi uczniowie widząc otwarty Twój grób i otaczające Ciebie całuny, porażeni zmartwychwstaniem Twoim i widokiem anioła, mówili: Zaprawdę powstał Pan.

Triadikon: Jedna Boska natura, ale Trzy Osoby, wszyscy wierni, kłaniajmy się w niepomieszanych Hipostazach równie potężnej i teraz pobożnie wielbmy Ją w Jej jednej czci.

Inny kanon.

Hirmos: Każdy powstały z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Chytrze podpełznął wąż, aby z Edenu wyprowadzić mnie jako niewolnika, ale na twardym węgielnym kamieniu niczym dziecko rozbił go Wszechwładny Pan i znowu wejście do słodczy raj otworzył drzewem krzyża.

Skazałeś teraz mocne wrogie opoki na zapuszczenie, potężną ręką bogactwo ich porwałeś i z otchłani poniżenia wskrzesiłeś mnie ze sobą, Chryste, i wyśmianym okazałeś od dawna bezmiernie chwającego się.

Przyjdź, nawiedzając Twych ubogich ludzi zniewolenie, miłosierną zaś i potężną ręką Twoją umocnij ludzi noszących krzyż, Twoje nabyte dziedzictwo, Chryste, jako Przyjaciel człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Okazana Tajemnica Boża niewypowiedzianie spełnia się w Tobie, Dziewico przeczysta, bowiem z miłosierdzia Bóg wcielił się w Ciebie, przeto Ciebie czcimy jako Bogurodzicę.

Widzę Ciebie jako lilię upiękzoną purpurową szatą, Przechysta, Bożym duchem, pośród ciernia jaśniejącą i wonnością napełniającą tych, którzy prawdziwie Ciebie wywyższają.

Przyjąwszy zniszczalną ludzką naturę z Twego łona, Najczystsza, Niezniszczalny w sobie z miłosierdzia okazał niezniszczalność tym, którzy Ciebie szczerze wywyższają.

Ty, który rządysz wszystkimi stworzeniami, ludowi Twemu daj zwycięstwo niezwycięzone, okazując ukorzonego wroga Kościoła, przeto Ciebie jako Bogurodnicę wywyższamy.

Po katabasji mała ektenia i **Święty Pan Bóg nasz**. Następnie eksapostilarion. **Chwała, i teraz**. Teotokion.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 4:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Krzyż i śmierć przecierpiałeś, i powstałeś z martwych, Wszechmocny Panie, sławimy Twoje zmartwychwstanie.

Stichos: Chwalcie Pana w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Krzyżem Twoim, Chryste, z dawnej klątwy nas uwolniłeś i śmiercią Twoją diabła prześladowającego naszą naturę zniszczyłeś, a powstaniem Twoim radością wszystko napełniłeś, przeto śpiewamy Tobie: Powstały z martwych Panie, chwała Tobie.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Krzyżem Twym, Chryste Zbawco, skieruj nas ku prawdzie Twojej i wybaw nas z sieci wraźych, powstały z martwych podnieś nas upadłych w grzechu, wyciągnąwszy rękę Twoją, Przyjacielu człowieka, Panie, dla modlitw świętych Twoich.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Nie odłączyłeś się od ojcowskiego łona, Jednorodzone Słowo Boże, przyszedłszy na ziemię z przyjaźni do człowieka, człowiekiem byłeś bez zmiany, krzyż i śmierć przecierpiałeś w ciełe, niecierpieliwy Bóstwem. Powstawszy z martwych nieśmiertelność dałeś rodzajowi ludzkiemu jako jedyny Wszechmocny.

Inne stichery Anatoliosa, ton ten sam:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Śmierć przyjąłeś cielesnie, Zbawco, orędując nam nieśmiertelność i w grobie zamieszkałeś, aby uwolnić nas z otchłani, i wskrzesiłeś ze sobą. Ucierpiawszy bowiem jako człowiek, zmartwychwstałeś jako Bóg. Przeto śpiewamy Tobie: Chwała Tobie, Dawco życia, Panie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Kamienie rozpadły się, Zbawco, gdy na Golgocie krzyż Twój umieszczono, ułękły się bramy otchłani, gdy w grobie jako martwy zostałeś złożony, gdyż zniszczywszy moc śmierci wszystkim zmarłym dałeś nieśmiertelność przez Twoje zmartwychwstanie, Zbawco, Dawco życia, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Niewiasty zapragnęły ujrzeć Twoje zmartwychwstanie, Chryste Boże, Maria Magdalena przyszła nieoczekiwanie, znalazła kamień odsunięty od grobu i anioła siedzącego, i mówiącego: Dlaczego Żywego szukacie pośród umarłych, powstał jako Bóg, aby wszystko zbawić.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Gdzie jest Jezus, którego oddaliście straży, powiedzcie żydzi, gdzie jest Ten,

którego złożyliście w grobie, kamień opieczętowawszy? Dajcie zmarłego, którzy wyrzekliście się Życia, dajcie pogrzebanego lub uwierzcie zmartwychwstałemu. Jeśli wy przemilczycie zmartwychwstanie Pana, zawoła odsunięty od grobu kamień. Wielkie jest miłosierdzie Twoje, wielka tajemnica Opatrzności Twojej, Zbawco wszystkich, chwała Tobie.

Chwała. Stichera Ewangelii. I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia.

Po wielkiej doksologii troparion zmartwychwstania:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny Wielce Miłosierny.

Także ektenie i rozesłanie. Następnie pierwsza godzina i ciąg dalszy jak zwykle oraz rozesłanie.

W niedzielę Na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raju, zaś przez drzewo krzyża łotr zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współukrzyżowany, wyznał kryjącego się Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Podniesiony na krzyżu zniszczyłeś śmiertelną moc i jako Bóg zniszczyłeś rękopis przeciwko nam, Panie, daj i nam pokutę łotra, jedyny Przyjacielu człowieka, z wiarą sławiącym Ciebie, Chryste Boże nasz, i wołającym do Ciebie: Wspomnij i nas w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Rękopis nasz na krzyżu włócznią rozdarłeś i policzony z martwymi tamtejszego dręczyciela związałeś, wybawiwszy wszystkich z więzów otchłani Twoim zmartwychwstaniem, którym zostali oświeceni, Przyjacielu człowieka, Panie, i wołamy do Ciebie: Wspomnij i nas w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Ukrzyżowany i zmartwychwstały jako Mocny z grobu po trzech dniach, który pierwszego stworzonego Adama wskrzesiłeś, jedyny Nieśmiertelny, i mnie skierowawszy ku pokucie uczyni godnym z całego serca mego i gorącej wiary zawsze wołać do Ciebie: Wspomnij mnie, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Ze względu na nas Niecierpieliwy stał się cierpieliwym człowiekiem i dobrowolnie został przygwożdżony do krzyża, nas wskrzesiwszy ze sobą, przeto i sławimy z krzyżem mękę i zmartwychwstanie, przez które zostaliśmy przywrócić do pierwotnego stanu, przez które zostaliśmy zbawieni, wołający: Wspomnij i nas w królestwie Twoim.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Powstałego z martwych, który zniewolił władzę otchłani i widziany był przez niewiasty niosące wonności, gdy mówił „Radujcie się”, ubłagajmy, wierni, aby ze zniszczenia wybawił dusze nasze, zawsze wołających do Niego słowami rozsądnego łotra: Wspomnij i nas w królestwie Twoim.

Chwała. Triadikon: Pomódlmy się, wierni, abyśmy godnie i jednomyślnie sławili Ojca i Syna, i Świętego Ducha, jedno Bóstwo w Trzech Hipostazach, trwające bez pomieszania, proste, bez podziału i niedostępne, przez które wybawiamy się z ognistej męki.

I teraz. Teotokion: Matkę Twoją, Chryste, która w ciele bez nasienia zrodziła Ciebie, i zaprawdę Dziewicę, także po zrodzeniu pozostającą nienaruszoną, Ją Tobie przedstawiamy na modlitwie, Władco wielce miłosierny, prosząc o danie przebaczenia grzechów zawsze wołającym do Ciebie: Wspomnij i nas w królestwie Twoim.

Prokimenon, ton 4: Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkie w mądrości uczyniłeś. **Stichos:** Błogosław, duszo moja, Pana, Panie Boże mój, jesteś bardzo wywyższony.

Alleluja: Idź, trudź się, przynoś owoc, i króluj ze względu na prawdę, łagodność i sprawiedliwość. **Stichos:** Umiłowałeś sprawiedliwość i zienawidziłeś nieprawość.

W NIEDZIEŁĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 4:**

Prosomion: Daleś znak.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Zgrzeszyłem przed Tobą, Przyjacielu człowieka, nie według natury jak człowiek, abym wyprosił przebaczenie, ale bardziej od człowieka i ponad naturę oraz ponad przebaczenie, ale Ty, któryś ponad prawami natury i ponad zrozumienie myśli stał się człowiekiem, Zbawco mój, i masz przewyższającą zrozumienie przyjaźń do człowieka, zmiłuj się nade mną, nawracającym się do Ciebie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Daleś pokutę grzeszącym, Chryste, a nie sprawiedliwym, mam bowiem przed sobą postać łotra i marnotrawnego syna, Manasses a i nierządnicę, prześladowcy, celnika i mściciela, znając bowiem Twoją przyjaźń do człowieka i łaskawość, Zbawco mój, nawracam się i płacze, mając nadzieję, że mnie przyjmiesz.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Daj mi pociechę, odejście od zła i doskonałą poprawę, teraz pogrążonemu w żądach cielesnych, który oddaliłem się od Ciebie, Boże wszystkich Królu, i nie mam żadnej nadziei, zbaw mnie, marnotrawnego, ze względu na ogromną Twoją łaskawość, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Także z Menei stichery świętemu, jeśli są. Jeśli zaś nie ma Menei, to inne stichery ku czci bezcielesnych świętych aniołów. Ton 4.

Prosomion: Jako mężni.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Przyjemne przybytki Bożej Światłości i godne mieszkania, umocniłeś wojska anielskie, Nieśmiertelny, i z Bożej woli widzów i sługi Twojej Chwały dałeś, aby w mocy wypełnili Twoje słowo i spełniali pragnienia wszystko dokonujące i najświętsze.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Zechciałeś okazać głębię łaskowości, dobrym będąc niemający początku, najpierw stworzyłeś wszechmocną Twoją wolą i Bożym nakazem chóry anielskie i zastępy mocy, zaiste bowiem należało Dobremu podzielić się dobrem i obdarzyć aniołów licznymi darami.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Serafini sześcioskrzydli, cherubini wielooczni z wzniosłymi tronami stoją wokół Ciebie, bezpośrednio dotykając wszystko dokonującej Twojej Światłości, panowania, królestwa, władze, archaniołowie, aniołowie i moce, Boże, Twoją chwałę sławiąc, Wszechwładco, modlą się za nami do Ciebie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przewyższyłaś chóry anielskie, Nieskalana, z aniołami módl się zawsze do panującego nad aniołami i nad całym stworzeniem, aby dał nam odpuszczenie grzechów, wybawienie z żądź i godnymi uczynił nas wtedy śpiewakami Jego chwały oraz dziedzicami niezniszczalnego pokarmu.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia oraz: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 4:

Chciałbym łzami obmyć rękopis moich grzechów, Panie, i resztę życia mego przez pokutę dobrze Tobie czynić, ale wróg oszukuje mnie i atakuje duszę moją: Panie, nie daj mi zginąć, przed końcem życia zbaw mnie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Któż atakowany burzami nie zostanie zbawiony, gdy przybiegnie do Twojej przystani, Panie? Któż też słaby nie zostanie uleczony, gdy przypadnie do Twojej lecznicy, Stwórco wszystkiego i Lekarzu chorych? Panie, nie daj mi zginąć, przed końcem życia zbaw mnie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Wysławiany jesteś we wspomnieniu świętych Twoich, Chryste Boże, i przez nich jesteś błagany, aby zesłać nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, obłoku Światłości. Raduj się, świeczniku jaśniejący. Raduj się, naczynie, w którym jest manna. Raduj się, lasko Aarona. Raduj się, tronie. Raduj się, góro święta. Raduj się, ucieczko. Raduj się, Boży ołtarzu. Raduj się, bramo tajemnicza. Raduj się, wszystkich radości.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU,

Kanon ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Przyjmij z duszy zanoszoną modlitwę moją, Przeczysta Władczyni, która Boga zrodziłaś ciałem, ku Tobie bowiem przybiegam, władczej pomocy, abym nie zawiódł mojej nadziei.

Przypadam jako sługa do Ciebie, Przeczysta Bogurodzico, albowiem masz wiele odwagi, wybaw mnie z wszelkich nieszczęść Twoimi modlitwami, orędując przed Twoim Synem.

Chwała. Zatapiający falami morza życia i atakowany przez okropne pokusy, kieruję się do spokojnej przystani Twojej opieki, przeto wybaw mnie, Bogurodzico, z nieszczęść.

I teraz. Łaskawym i łagodnym Twoim okiem wejrzyj na sługę Twego i zechciej usłyszeć, Łaskawa, spełniając modlitwę Twego sługi, Przeczysta, i niszcząc złe narady.

Pieśń 3

Hirmos: Weseląc się w Tobie Kościół Twój, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Pomocna przeciwko wrogom i w walkach zwycięska Władczyni, Ty jesteś dla wiernych ucieczką dla będących w nieszczęściach.

Do Boga wszystkich, którego zrodziłaś w ciele, módl się jako do Syna, aby dał odpuszczenie moich grzechów i wybawił z życiowych burz.

Chwała. Wejrzyj miłosiernie na pokorę naszą, Władczyni, aby z należnego gniewu wybawić sługi Twoje.

I teraz. Opieką Twoją, Władczyni łaskawa, zawsze wybawiani z wszelkich nieszczęść, przynosimy chwałę Synowi Twemu.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Boże, wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem czyny Twoje i przeraziłem się, Panie, albowiem Twoją chwałą napelniła się ziemia.

Czysta Bogurodzico, jako mająca odwagę przed Twoim Synem, z obecnej pokusy wyrwij mnie, niszcząc narady wrogów zawsze mnie atakujące.

Chóry wyższych zastępów, męczennicy i asceci z aniołami, zgromadzenie Bożych proroków i sprawiedliwych z Bogurodzicą i Matką módlcie się za nami do Chrystusa.

Chwała. Chwalebna Twoją Matkę, Chryste, przyjmij modlącą się za świat, miłosiernie wołającą do Ciebie: Synu mój, przyjmij modlitwę moją i wycisz gniew należący się ziemi.

I teraz. Przypadam do Ciebie, Bogurodzico, i modlę się z głębi serca mego:

Wyrwij mnie z obecnej pokuty, abym wybawiwszy się z okropieństw przyniósł pieśń Twemu Majestatowi.

Pieśń 5

Hirmos: Niegodni nie ujrzą Twojej chwały, Chryste, a my Tobie Jednorodzony, Chwały Ojca jaśnienie Bóstwa, od poranku czuwając i śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Nadziejo i wspomóżenie wiernych, Czysta, ulituj się nad naszą pokorą, modlimy się, i wyzwól nad z obecnego gniewu.

Jako mur obronny nie do zdobycia, Czysta, modlitwę Twoją trzymając wołamy do Ciebie: Ulituj się, o Władczyni, i zniszcz widzialnych wrogów.

Chwała. Zawsze chwalcąc się nadzieją w Tobie, Przeczysta, abym nie zawstydził się, modlimy się ze łzami i kłaniamy się Twojej łaskowości.

I teraz. Przeczystą Twoją ręką rozpełdź wrogów powstających przeciwko mnie, sławiona przez wszystkich, aby zrozumieli, że w Tobie złożyliśmy nadzieję.

Pieśń 6

Hirmos: Prorok Jonasz przedstawiając pogrzeb na trzy dni zawołał w wielorybie modląc się: Wybaw mnie ze zniszczenia, Jedyny Królu Mocy.

Oczyść nasze grzechy, Przyjacielu człowieka, modlimy się, dla modlitw Twojej Matki, która zrodziła Ciebie bez nasienia, bowiem ze względu na nas, Słowo, wylałeś Twoją czcigodną krew.

Zgromadzenie nieprawych zebrało się przeciwko nam, aby niesprawiedliwie walczyć z nami, Oblubienico Boża, lecz Ty ich zrzuc, jak niegdyś Szymona Maga.

Chwała. Usłysz naszą modlitwę, Władczyni, modlimy się, i wycisz fale burzy rozlicznych cierpień, które zadają mi wrogowie zgromadzeni przeciwko mnie.

I teraz. Mój smutek przemień w radość, jako Szczodry, i płacz przemień w wesele, i zmiłuj się ze względu na Bogurodzicę, który w Kanie Galilejskiej wodę przemieniłeś w wino.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 4:

Licznymi grzechami ja marnotrawny omroczywszy rozum, wołam do Twego mocnego wspomóżenia, Bogurodzico: Oświeć źrenice mojej duszy, rozpal mi jasną zorzę pokuty i przyoblecz mnie w oręż Światłości, Bogurodzico czysta.

Pieśń 7

Hirmos: Nie porzucaj nas do końca ze względu na Twoje imię i nie zrywaj Twego przymierza, nie zabieraj nam Twego miłosierdzia, Panie Boże Ojców naszych, wysławiany na wieki.

Trwając w rozlicznych pokusach i smutkach do Ciebie teraz przybiegam, Czysta, wybawieniu memu, wołając, abym nie powrócił zawstydzony w wym oczekiwaniu, ale usłysz i wybaw mnie z sieci łowców.

Jak sługa pochylam szyję, nieszczęsny, i z serca mego wołam, ręce rozpostarłszy, kolana zginając i modlę się do Ciebie, Przeczysta Dziewico, abym wybawił się z cierpień zawsze przychodzących z wrogięgo podstępu.

Chwała. Przesławna czysta Mario, chwało ludzi, modlimy się, daj Twoją pomoc nam, modlącym się i kłaniającym się pobożnie Twemu zrodzeniu,

albowiem nie mamy innej nadziei i wspomóżycielki poza Tobą.

I teraz. Ty, która Boga zrodziłaś w sposób przewyższający rozum i nadprzyrodzony, nieznająca męża Mario, Wspomożycielko wiernych, wybaw czystymi z pokus czczących Ciebie, zachowując ich od wszelkich wrogów widzialnych i niewidzialnych.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Nie śmiem podnieść rąk do Syna Twego, Czysta, cały jestem bowiem skalany, przeto odważam się przybiec do Ciebie, Władczyni, oręduj przed mądrym i łaskawym Bogiem, abyśmy zostali wybawieni od przeciwnych wrogów, nas zasmucających.

Oczy, serce i duszę składam w Tobie, Przczysta, przeto ulituj się, Władczyni czysta, przypadnij do Szczodrego Boga za mną biednym i niecierpliwym, aby wybawił mnie z wszelkich nieszczęść, więzów i smutków.

Chwała. Oręzem Twoim jako Mocny zniszcz walczących z nami, Panie, i daj zwycięstwo, Władco, mającym z wiarą w Tobie nadzieję – Bogurodzica modli się z Poprzednikiem Janem, chórem apostołskim i męczennikami Twoimi.

I teraz. Radość Zwiastowania niegdyś przyniósł Tobie Gabriel, czysta Dziewico, i zrodzeniem Twoim zniszczone zostało narzekanie Pramatki, przeto sama oczyściwszy zniechęcenie mojej duszy, okaż mnie niezawstydzonym Twoimi modlitwami.

Pieśń 9

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Szybko okaż Twoją pomoc, Bogurodzico Dziewico, nakłoń gorliwie ucho Twoje i łaskawie usłysz wołających: Wyrwij z nieszczęść, wybawiając nas modlitwami Twoimi.

Cały ogarnięty jestem lenistwem i jestem w głębi rozpaczony z powodu moich grzechów, przeto wyciągnij do mnie rękę, Dziewico Matko, jak Chrystus do Piotra, i z głębi grzechów wybaw mnie.

Chwała. Język nieokiełznany i wielomówny ukróć, Dziewico, wyostrzony jak strzała, który chce mnie ustrzelić i zabić, rozlej jako воск i rady jego uczyn marnością.

I teraz. Zniszcz narady wszystkie, przeciwko nam podejmowane przez zbrojnych, Matko Boga Najwyższego, radością napełniając mających w Tobie nadzieję, abyśmy wszyscy gorliwie głosili Twoje wspomnienie.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon do ziemi. Trisagion, po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

W PONIEDZIAŁEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie pokutne. Ton 4:

Nawiedz, Panie, moją pokorną duszę, która całe życie spędziła w grzechach, przyjmij mnie jak nierządnicę i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Przepluwając głębię obecnego życia myślę o otchłani licznych moich grzechów i nie mając stróża zamysłów, powtarzam Tobie słowa Piotra: Wybaw mnie, Chryste, wybaw mnie, Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jesteś dla nas chrześcijan murem niezdołbytym, Bogurodzico Dziewico, do Ciebie bowiem przybiegając pozostajemy nienaruszonymi i znowu grzesząc mamy Ciebie jako Orędowniczkę, przeto dziękczynnie wołamy do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 4:

Szybko wejdźmy do komnaty weselnej Chrystusa, abyśmy w niej usłyszeli Boży głos Chrystusa Boga naszego: Przyjdźcie, miłujący niebieską Chwałę, i przyjmijcie ją wraz z mądrymi dziewicami, oświeciwszy wiarą swoje lampy.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Mnóstwo grzechów moich osądza mnie i lęk przed męką trwoży mnie, Chryste Boże nasz, łzy pokuty z serca przynoszę Tobie, mającemu władzę nad życiem i nad śmiercią, i wołam do Ciebie z rozrzewnieniem: Zgrzeszyłem, Panie, zbaw mnie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Dzisiaj zastępy anielskie przyszły na wspomnienie cierpiętników, aby oświecić myśli wiernych i świat rozjaśnić łaską, przeto bądź ubłagany, Boże, daj nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Dziewico, która od anioła Słowo przyjęłaś w łonie Twoim i zrodziłaś wcielonego Chrystusa Boga Emanuela, Bogurodzico módl się za dusze nasze.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Niematerialnymi ustami nieustannie śpiewają Tobie, Trójco nadboska, zastępy bezcielesnych i stoją z bojaźnią, wołając „Święty”. Tróhipostatyczna naturo, zmiłuj się nad dziełem rąk Twoich, dla ich modlitw, jedyny Przyjacielu człowieka.

Zastępy aniołów z bojaźnią stoją przed tronem Twoim, Władco, skąd są zawsze oświeceni zorzami i nieustannie śpiewają Tobie zwycięską pieśń, Panie, dla ich świętych modlitw daj pokój światu i odpuszczenie naszych grzechów.

Chwała, i teraz. Teotokion: Dziewico nieskalana, która nadprzyrodzonego Boga zrodziłaś, módl się nieustannie z bezcielesnymi do Niego, aby dał nam przed końcem życia odpuszczenie grzechów i poprawę, z wiarą i miłością śpiewającym

Tobie, jedyna sławiona przez wszystkich.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników,
mający akrostych: **Zbaw mnie, Zbawco, jak dawno temu marnotrawnego. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbałach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Zbawco mój, Jezusie, który marnotrawnego syna zbawiłeś, przyjąłeś płacz nierządnic, westchnienia celnika usprawiedliwiłeś swoją wolą i mnie bez miary grzeszącego przyjmij, gdy się nawracam, i zbaw mnie.

Zły ogień pożera moją duszę jak rzecz i jego płomień tworzy rozniecenie przyszłego ognia, Przyjacielu człowieka, wygaś go, przez zroszenie Twoim miłosierdziem, wielce cierpliwy, daj mi łzy pokuty.

Męczennikom: Poznaniem ogromnym napełniony chór świętych cierpiętników, mądrze odrzucił bezsensowną decyzję i fałszywe mędrkowanie wszystkich przestępców prawa i otrzymał od Boga cześć.

Męczennikom: Wy, którzy pogardziliście światem dla pięknej wiary i odziedziczyliście nadprzyrodzone życie, mądrzy cierpiętnicy chwalebni, wybawcie mnie z wszelkiego światowego zamętu, szczerze was błogosławiącego.

Teotokion: Najjaśniejsza lampa Słońca Chwały, rozpal wypalony zniechęceniem ogień mojej duszy, Przechylna, zawsze pojąc olejem Bożych czynów, abym wiarą i miłością słaawił Ciebie.

Inny kanon ku czci bezcielesnych świętych aniołów. Ton 4.

Hirmos ten sam.

Jako rozумы czyste, aniołowie, stoicie przed wielkim i pierwszym Rozumem, a nasycani Bożym jaśnieniem oświećcie mnie waszym promieniem, śpiewający Słowu, przyczynie wszystkiego, chwalebni (dwa razy).

Całkowicie ku Bogu pochylając się z miłością i Bożymi cnotami jawnie kształtowani, o archaniołowie chwalebni, stoicie gorliwie wokół Boga i śpiewacie Stwórcy zwycięską pieśń.

Teotokion: Ty, która jedyna w łonie przyjęłaś Słowo, które zastępy anielskie zawsze słaawią, oświeć moją duszę, rozpędzając grzeszne mroczne złe myśli, Nieskalana, oświecając je zrozumieniem zrodzenia Twego.

Pieśń 3

Hirmos: Z wysokości zstąpiłeś dobrowolnie na ziemię, ponad wszelką zasadą i pokorną podniosłeś z bardzo głębokiej otchłani naturę ludzką: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Nocą życia ogarnęła mnie ciemność żądz, Chryste Boże, będąc Światłością Niezachodzącą promieniami pokuty oświeć mnie, Zbawco, jako Przyjaciel człowieka, abym słaawił Ciebie.

Okazj mnie dziedzicem części wybranych, Chryste, odłączywszy od przeciwnej części, oczyszczonego łzami i miłosierdziem, abym zawsze słaawiąc

wysławiał Ciebie.

Męczennikom: Zaiste szcerwieniwały od krwi wasze nogi i szybciej pobiegły do nieba, z lękiem opuściwszy ziemię, męczennicy, rozmówcy mocy Bożych.

Męczennikom: Umęczone ranami ciało wasze wędło, Chrystusowi cierpiętnicy, duchowa zaś wzmacniała się moc miłością przywiązana nierozzerwalnie do Tego, który wszystko stworzył ze swej woli.

Teotokion: Mario Pani, która zrodziłaś Pana wszystkich, mój rozum otoczony żądzami i szcerniały przez zło, uczynń wolnym i oświeć.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Chryste, opiewany przez nadświatowe chóry, zastępom Twych wiernych pozwól mądrze śpiewać, Słowo: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka (dwa razy).

Przez gorącą miłość i upragnione przywiązanie mając kontakt z pierwszym Źródłem służebnie stoicie opiewając nieustannie jedną naturę Bóstwa niemającego początku, Boży archaniołowie.

Teotokion: Dawną klątwę Ewy wspaniale rozwiązałaś rodząc Chrystusa, Matko czysta, który wszystkich wieńczy błogosławieństwami: Nie ma bowiem, Przeczysta, poza Tobą pomocnicy.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłońią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Przypadam teraz do Ciebie, Panie, jako do najsprawiedliwszego Sędziego, ulituj się nade mną zrozpaczonym i wybaw z Twego sprawiedliwego osądzenia, uczynń godnym stania z wybranymi.

Wpadłego w ręce bezlitosnych zbójców, Przyjacielu człowieka, i zranionego ulecz, Chryste, wylewając na mnie wino pokuty i olej oraz przyodziewając mnie w szatę zbawienia mego.

Męczennikom: Przyoblekliście się z wysoka w szatę zbawienia w rozebraniu cielesnym, chwalebni męczennicy, i poprzednio pozbawionego szaty Praojca przyodzialiście, będąc martwymi i bez oddechu.

Męczennikom: Przemawiając wobec nieprawych, męczennicy, poznanie Bożego Słowa upiększaliście pobożnością, zawstydziliście wszyscy niegodnych mędrców i oratorów oraz uśmierciliście wroga.

Teotokion: Na Ciebie zstąpił Jezus jak deszcz mądrości otchłani, jedyną czystą znalazł Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i powstrzymał okropne potoki niegodziwości Bożą łaską.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Niepojętą mocą z niebytu wyprowadziłaś niebieskie rozумы, Słowo Boże nadprzyrodzone, i niewypowiedzianą Twoją chwałą upiększyłaś wołających:

Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Wyzsze moce kierowane Duchem i wędzidłem Jego oraz oświecanie Bożymi zorzami odziedziczyły zastępy, jedną czcząc wszystkiego zasadę i Bóstwo.

Słudzy Twojej Światłości stali się godni widzenia Twego oblicza i stąd przyjmując poznanie, śpiewają Tobie: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Teotokion: Królowo Dziewico, upiększona złotymi szatami, stoisz teraz przed Twoim Synem, będąc bez porównania chwalebniejszą od aniołów wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Pieśń 5

Hirmos: Teraz powstanę, proroczo rzekł Bóg, teraz wysławię się, teraz wzniosę się, upadłego przyjąwszy od Dziewicy i podnosząc do Światłości duchowej mego Bóstwa.

O, jakże nie chcę stanąć przed Tobą osądzony, przed Sędzią Bogiem wszystkich, będąc oskarżonym o całe zło, które bezrozumnie i dobrowolnie czyniłem grzesząc, i całego siebie uczyniłem zbędnym.

Zbaw mnie, Panie, bowiem napełniłem się licznym złem i modłę się: Ulecz grzechy moje i rany moje, nie pozostawiaj mnie jednego, abym zginął, Jezusie mój, bardzo zgrzeszyłem przed Tobą.

Męczennikom: Błogosławiony koniec życia jawnie znaleźliście, cierpiętnicy, chwałę otrzymaliście, Chrystusa wysławiając swoimi członkami, wyznaczającego wielki czyn, przez was uprzedni rozważywszy, więzami i ranami mężnie doświadczani.

Męczennikom: Bogactwo niebieskie, życie Boże i piękny niewiedzący wieniec, Światłość Niezachodzącą oraz przybytek nigdy nie niszczący, nieuczyniony ludzką ręką, otrzymaliście, błogosławieni cierpiętnicy Chrystusowi.

Teotokion: Twoje cuda przepowiedziały słowa proroków, nazywając Ciebie, Przejrzysta, górą, bramą i jaśniejącym świecznikiem, z którego zaprawdę cudowna Światłość oświeca cały świat, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Z drzeniem cherubini i serafini z tronami i Boży archaniołowie, panowania i moce, księstwa i władze z aniołami sławią jedno i troiste Bóstwo (dwa razy).

Ukazali się aniołowie jaśniejący światłością, Chryste, głosząc w świecie Twoje zmartwychwstanie czcigodnym niewiastom i wstrząsając rozum Twoich wrogów blaskiem Twego Bóstwa.

Teotokion: Teraz przez pułki archanielskie zachowaj Kościół Twój, wysławiający Ciebie słowami prawowiernymi, który z Dziewicy niewypowiedzianie zrodziłeś się i ludzi wybawiasz ze zniszczenia.

Pieśń 6

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza liczących grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

Martwym będąc nie rozumiem, nie czuję, nieszczęsny, i zawsze noszę skalane sumienie, Boże Stwórco mój, nie gub mnie do końca.

Czyny moje jak wrogowie oczernić chcą mnie na Sądzie Twoim, Szczodry, wybaw mnie szybko od nich, Chryste, kierując mnie ku pokucie.

Męczennikom: Zgromadzenie przestępców prawa skruszyło kości cierpiętników, ale nie skruszyło ich wiary, przez którą jako dziedzice zjawili się przed Bogiem i Zbawcą dusz naszych.

Męczennikom: Jak drogocenne kamienie na kamieniu niezachwianym nadziei mądrze w Bogu zostaliście zbudowani, cierpiętnicy, i jako świątynie Ducha Świętego zamieszkaliście w świątyni Bożej.

Teotokion: Omroczyło się serce moje ciemnymi najściami grzechu, oświeć je światłością, która jest w Tobie, Oblubienico Boża, albowiem zrodziłaś Słońce Chrystusa.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Wokół Władcy stoją zastępy anielskie i czysto rozkoszują się jaśnieniem zasady Światłości, oświećcie nad, z wiarą śpiewających (dwa razy).

Mądrością Twoją stworzyłeś chóry anielskie, panowania, moce i serafinów, okazałeś ich jako Władca, a oni sławiąc czczą Ciebie.

Teotokion: Chryste, który spoczywasz na wyniosłych tronach i wszystko Bożą Opatrznością zachowujesz, spocząłeś na ręku Dziewicy, Władco.

Pieśń 7

Hirmos: Trzej młodzieńcy w Babilonie nakaz prześladowcy uznawszy za brednie, pośród płomienia śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Do kogóż upodobnię Ciebie, duszo moja nieszczęsna, biada mi, lubiąca rzeczy nieprzystojne, a nie poszukująca dobrych, przeto przed końcem życia postaraj się pokazać dobre wzory.

Daj mi obłok łez, Chryste, abym obmył się z moich okropieństw, nie pozostawiaj mnie teraz ginącego, Zbawco, który zgrzeszyłem przed Tobą bardziej niż inni ludzie.

Męczennikom: Martwotą zabite Słowo nosząc na ciele swoim, zabiliście oszustwo, życie więc umarli chwalebni, i umarłych przez żądze uleczenie, cierpiętnicy.

Męczennikom: Jakież miejsce teraz was nie ma, męczennicy, jako oświecicieli i przedmurze? Jakaż kraina nie oświeca się waszymi cierpieniami, chwalebni, i wschodami uleczeń?

Teotokion: Jedyna pozostajesz po zrodzeniu jaśniejąca pięknem dziewictwa, Władczyni, jedyna uniknęłaś bólów macierzyńskich, Boga bowiem jedyna zrodziłaś, Zbawiciela dusz naszych.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Mając za świadków swoich czynów duchowe anioły, wybierzmy czyste życie, duszo moja, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych (dwa razy).

Węgłem oczyszczony widząc przy tronie Twoim stojące serafiny, wołał Boży Izajasz: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Teotokion: Chóry wszystkich bezcielesnych, Dziewico, jawnie przewyższyłaś, albowiem Stwórcę zrodziłaś i Pana: Błogosławiony jest, Przepczysta, owoc Twego łona.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Okazałem się podobnym do niemych zwierząt, poddając się żądzom, Słowo Boże niemające początku, nawróć mnie, Zbawco, wołającego: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Požera mnie wieprz, samotny dzik mnie atakuje, Zbawco, jako winnicę zasadzoną przez Ducha, wybaw mnie od niego, Słowo, i okaż przynoszącym Tobie owoce cnót.

Męczennikom: Szczerwienieliście krwią skórę i upiększyliście się utkaną przez Boga purpurą, męczennicy noszący korony zwycięstwa i stojąc na wysokościach przed Królem wiecznym.

Męczennikom: Święty stan męczenników zniszczył stan nieświęty, nakazujący nieprawość i ucierpiał, przeto Władca wszystkich ich ukoronował.

Teotokion: Całe stworzenie błogosławi Twoje zrodzenie, wieńczące nas błogosławieństwami i wyrrywające z klątwy, przez wszystkich błogosławiona jedyna i wysławiana, która nasz rodzaj otoczyłaś łaską.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Jako będący Żywotem nieśmiertelnym, Stwórca stworzył nieśmiertelny żywot aniołów i nauczył nas śpiewać: Błogosławcie, śpiewajcie Panu (dwa razy).

Duchowo otaczają Ciebie archaniołowie i niemilkącymi głosami pobożnie opiewają czcząc Ciebie jako Władcę wszystkich: Błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Teotokion: Obrazy w Zakonie przedstawiały Ciebie, błogosławiona, która zrodziłaś Boga, łącząc Go z ciałem, poprzednio będącego niematerialnym z Bożej natury: Błogosławimy, Dziewico, zrodzenie Twoje.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Oto czas pokuty, dlaczego się lenisz, dlaczego pograżasz się w śnie? Odejdźmy od zniechęcenia, upiększy lampy, jak jest napisane, olejem dobrych czynów, abyśmy nie zostali płaczący przed zamkniętymi drzwiami.

Póki jest czas pokuty, nawróć się, duszo, z twoich złości, które uczyniłaś świadomie i nieświadomie, i zawołaj do wiedzącego wszystko: Zgrzeszyłem przed Tobą, przebacz Władco i nie pogardzaj mną niegodnym.

Męczennikom: Chrystus jawnie zebrał ze wszystkich krain i miast świętych

męczenników na miejsca sławne, do czcigodnych przybytków i teraz oświecają Kościół pierworodnych, weseląc się.

Męczennikom: Czcigodna rana czcigodnych męczenników Twoich, Panie, promieniami Bożego Ducha oświecana, wypuszcza sławną światłość uzdrowienia i niszczy słabość chorób, jedyny wielce miłosierny.

Teotokion: Światłością z Ciebie, Oblubienico Boża, oświeć duszę moją zorzami, podnieś leżącą w jamie zguby, krusząc wrogów zawsze zasmucających moje serce i zagrzewających mnie do żądz.

Inny kanon.

Hirmos: Okazana Tajemnica Boża niewypowiedzianie spełnia się w Tobie, Dziewico przeczysta, bowiem z miłosierdzia Bóg wcielił się w Ciebie, przeto Ciebie czcimy jako Bogurodnicę.

Jako Rodziciela Rozumu i wyprowadzającego Syna i Ducha, opiewają aniołowie, teraz nam Boże łaski gorliwie posyłając.

Pięknie przyozdobieni darem niezniszczalności i łaską, Boży archaniołowie, Tobie, Chryste, Źródło, zawsze niezniszczalność śpiewają jako łaskawcę wywyższając.

Teotokion: Oblubieńcze wcielenie Niewypowiedzianego i pałac uduchowiony, arka przymierza łaski, Ciebie Matko Boża znamy, wierni, przeto nieustannie Ciebie uwielbiamy.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenie, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery pokutne, ton 4:

Obmyj mnie moimi łzami, Zbawco, albowiem skalałem się licznymi grzechami, przeto przypadam do Ciebie: Zgrzeszyłem, Boże, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na usługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Jestem owcą Twojej duchowej owczarni i przybiegam do Ciebie, Dobrego Pasterza: Odszukaj mnie zbłąkanego, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Któż się nie ulęknie widząc wasze dobre boje, święci męczennicy, którymi walczyliście? Jakże będąc w ciele zwyciężyliście bezcielesnego wroga? Chrystusa wyznaliście i uzbroiliście się w krzyż! Przeto okazaliście się godnymi przepędzania biesów i zwalczania barbarzyńców, nieustannie modląc się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico, Królowo wszystkich, chwało prawosławnych, zniszcz szamotanie się heretyków i zawstydz ich twarze, którzy nie kłaniają się, ani też nie czczą, Przeczysta, czcigodnej Twojej ikony.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony i ektenia. Także pierwsza godzina, zwykle psalmy, ciąg dalszy i rozesłanie.

W poniedziałek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raj, zaś przez drzewo krzyża łotr

zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współukrzyżowany, wyznał kryjącego się Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: **Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.**

Zgrzeszyłem bardziej od wszystkich ludzi na ziemi i lękam się Twego sprawiedliwego Sądu, Najłaskawszy Panie, na którym zachowaj mnie wtedy nieosądzonego i wybaw z mąk, dając mi pokutę obmywając wszelkie skalenie, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: **Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.**

Cherubini i serafini, panowania, trony, archaniołowie, księstwa wraz z mocami, święci aniołowie, zasady najwyższe, stojąc teraz przed Władcą wszystkich wyproście odpuszczenie grzechów i poprawę życie wszystkim z wiarą wołającym: Wspomnij nas w królestwie Twoim.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Zbliżywszy się do ognia spaliliście cierniste oszustwo, cierpiętnicy Chrystusowi, i mnóstwem waszej krwi zatopiliście węża na głębokości, chwalebni, odnosząc zwycięstwo i radując się z niebieskimi zastępami, modlicie się gorliwie o nasze zbawienie.

Chwała. Zorzo trójśloneczna, jaśniejąca w świecie, odpędziwszy okropne żądze mojej duszy ześlij mi jasność Światłości i oczyszczenie grzechów, z wiarą wołającemu teraz do Ciebie, niemającego początku Ojca, Syna współtronującego i Ducha, Trójco, mocy wszystko sprawiająca, zbaw nas.

I teraz. Ulituj się, Czysta, nad zawsze grzeszącym i opanowanym przez lenistwo, pokaż mi wzory pokuty dając rozrzewnienie wątpiącej mojej duszy, Przejzysta, nadziejo nie do zawstydzienia, wspomnij i nas, Dziewico opiewana przez wszystkich, z miłością i z wiarą śpiewających Tobie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 4:**

Prosomion: Wezwany z wysoka.

Stichos: **Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Pozazdrościwszy Chananajce, duszo, dotknij z tyłu Chrystusa i wzywaj często: Zmiłuj się nade mną, o Władco! Mam swoje dziecię, opętane przez biesy moje ciało, odpędź od niego rozpalenie, proszę, i utuliwszy nieprzystojne poruszenia uczynj martwą z Twojej bojaźni, dla modlitw wszystkich świętych i Twojej Matki, która w czystości poczęła Ciebie, Chryste, łaskawco wielce miłosierny.

Stichos: **Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza**

moja ma nadzieję w Panu.

Do mieszkańców Niniwy, którzy niegdyś zgrzeszyli, posłałeś Jonasza, aby głosił im pokutę, Chryste, a oni pokutując gniew Twój zamienili na łaskawość, wybawieni ze zgubnego gniewu. Poślij przeto i mnie, niegodnemu, władcą Twoją pomoc, abym nawrócił się z niezliczonych moich grzechów i został skierowany na ścieżkę pokuty, i płacząc gorzko jęczał, aby wybawić się z licznych moich grzechów przez miłosierdzie Twoje.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Ty, który przyszedłeś na świat, aby zbawić grzeszących ludzi i wezwać ich do pokuty, jako Łaskawy i mnie, który bardziej Ciebie zagniewałem od innych, Szczodry, zbaw ze względu na łaskawość i skieruj mnie na drogę pokuty, daj mi rozrzewnienie, umocniwszy łagodnie moje pokorne serce, Zbawco mój, łaskawością Twoją, jako Łaskawy.

Inne stichery ku czci świętego i wielkiego Jana Poprzednika, ton 4:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Mając odwagę przed Panem, Poprzedniku przewyższający wszystkich zrodzonych przez niewiasty, módl się do Niego nieustannie za wszystkich modlących się do Ciebie, aby dał nam nawrócenie i pokutę, a my będziemy Ciebie wysławiali, zawsze zbawiani.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Wybrany zostałeś prorokiem z łona matki jako głosiciel, Poprzedniku i zwiastunie przyścia Pana, przeto mnie, wydanego biesom i niewolnika rozlicznych grzechów, wyrwij mnie z ich obu jako dobry rycerz, abym głosił Twoje szybkie wspomnienie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Będąc wiejadłem Ducha Bożego, przypominające plewy moje zwyczajnie rozwiej z serca mego, czyny Boże ze mnie zbierając jak pszenicę do Bożego spichlerza, aby były pokarmem potrzebnym Panu, wzbogacony Twoim orędownictwem, błogosławiony Chrzcicielu Chrystusa.

Chwała, i teraz. Teotokion: Daj mi łzy serdeczne i westchnienia z głębi duszy skruszonej, Dziewico, i wyznanie popełnionych przeze mnie w życiu grzechów, abym z Twoją pomocą, Najczystsza, w pokucie przeszedł życie moje i otrzymał odpuszczenie grzechów.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia. I: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 4:

Chciałbym łzami obmyć rękopis moich grzechów, Panie, i resztę życia mego przez pokutę dobrze Tobie czynić, ale wróg oszukuje mnie i atakuje duszę moją: Panie, nie daj mi zginąć, przed końcem życia zbaw mnie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Któż atakowany burzami nie zostanie zbawiony, gdy przybiegnie do Twojej przystani, Panie? Któż też słaby nie zostanie uleczony, gdy przypadnie do Twojej lecznicy, Stwórcu wszystkiego i Lekarzu chorych? Panie, nie daj mi zginąć, przed końcem życia zbaw mnie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteście nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Ty, który przyjąłeś cierpienia świętych męczenników, i od nas przyjmij śpiew, Przyjacielu człowieka, i daj nam ich modlitwami wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wybaw nas z kłopotów naszych, Matko Chrystusa Boga, która zrodziłaś Stwórcę wszystkich, abyśmy wszyscy wołali do Ciebie: Raduj się, jedyna Orędowniczko dusz naszych.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion i po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

W PONIEDZIAŁEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Jako jedyna broniąca w pokusach i bólach, przyjmij jako Najłaskawsza gorące modlitwy z serca zasylane przez przybiegających pod Twoją opiekę.

Znalazłem Ciebie jako przystań spokojną i niewzruszoną, unikającą pokus i ataków, śpiewam przeto Tobie dziękczynną pieśń, Rodzicielko Bogocześnika.

Chwała. Twoim miłosiernym i łagodnym okiem, Bogurodzico, widząc mnie w nieszczęściach i bólach, szybko wyzwól, Ciebie bowiem przyzywam na pomoc.

I teraz. Ewa wybawiła się z osądzenia i Adam, przez Ciebie, Czysta, z Nimi i ja przypadam do Ciebie: Łzy smutku przemień mi teraz w radość i wyzwól z pokus.

Pieśń 3

Hirmos: Łuk silnych zaniemógł, a słabi przepasali się mocą, przeto umocniło się w Panu serce moje.

Jako oręż mocny i mur obronny zdobyłem Ciebie, zwyciężam wrogie pułki i opiewam Twój majestat, Bogurodzico nieznająca małżeństwa.

Niszczysz piec smutków i wygasasz znoj rozpacz, któż bowiem tak jak Ty, Dziewico Bogurodzico, jest nadzieją naszą?

Chwała. Zważ na głos sługi Twego, potrzebującego Twojej pomocy, Matko Boża, nadziejo moja, usłysz mnie i wyrwij z pokus.

I teraz. Wejrzyj, Czysta, wybaw mnie, albowiem w Ciebie wcielił się trzymający wszystko, Słowo Boże, co przewyższa słowa i zrozumienie.

Pieśń 4

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Zwycięż atakujących mnie, albowiem duszę moją gorąco pragnę zdobyć,

zachowaj mnie, Władczyni, zmiłuj się i wybaw, do Ciebie bowiem przybiegam, sługa Twój.

Wybawiając mnie od języka fałszywego, łaskawa orędowniczko moja, okaż bez ujmy i życiowych spraw, wiele bowiem możesz będąc Matką Stworzyciela.

Chwała. Znając Ciebie jako bezboleśnie uzdrawiającą słabych, duchem i ustami wołam: Ulecz mnie, Władczyni, zmiłuj się i wybaw, do Ciebie bowiem przybiegam, sługa Twój.

I teraz. Pochwałę aniołów i ludzi śpiewamy Tobie, wszyscy, Dziewico Mario, i z wiarą modlimy się: Módl się, Władczyni, abyśmy zostali wybawieni z wszelkich nieszczęść.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Skieruj, Czysta, modlitwę sługi Twego do Pana i Syna Twego, abym znalazł odpuszczenie licznych moich grzechów.

Wybaw mnie z żądz i nieszczęść, Oblubienico Boża, Ciebie bowiem Bóg ustanowił oczyszczeniem zaiste mnie pokornego.

Chwała. Ty jesteś moją opieką i nieustanną chwałą, o Władczyni Bogurodzico, nie pogardzasz bowiem tym, kto popadł w kłopoty.

I teraz. Teraz uproś nam odpuszczenie grzechów i wybaw z pokus oraz żądz nieczystych, dla Twoich modlitw, przez wszystkich opiekowana.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Mocą sama mi jesteś, najświętsza Władczyni, w niewypowiedzianych smutkach, które mnie znalazły, i wołam do Ciebie: Ty jesteś wielką opiekunką sługi Twego.

Ulecz moje duchowe rany, Przeczysta, wspomóż mnie, Dziewico, i wybaw sługę Twego z oczerniania, ataków i nieprawej rozpusty.

Chwała. Skrusz nieprawych zdrajców, atakujących mnie, który zawsze przybiegam do Ciebie i nie pozwól mi zginąć, albowiem wszystko możesz, Czysta, jako Dziewczę Boże.

I teraz. Wycisz duszy mojej gwałtowną falę, albowiem mnóstwo grzechów, pokus i nieszczęść powstało na mnie, Władczyni, lecz sama mnie wybaw.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 4:

Pod Twoją opiekę, Dziewico, wszyscy przybiegając wołamy do Ciebie: Przyjmij od nas modlitwę i nie przestawaj modlić się do Przyjaciela człowieka, aby zbawił sługi Twoje.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który wybawiłeś w ogniu Abrahamowe Twoje dzieci i zabiłeś Chaldejczyków,

aby sprawiedliwość sprawiedliwie pochwycić, wysławiany Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Tych z dzieci Hagar, który dopuszczają się przemocy, zniszcz szybko mieczem modlitw Twoich, Mario, zachowaj ludzi i owczarnię Twoją, wołającą do Syna Twego: Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Piękna arko, przyjmij mnie, przybiegającego do Ciebie, aby nie pojmał mnie wróg chcący mnie zgubić, wołającego: Wywyższany ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Chwała. Bogurodzico Mario, uprzedź szybko sługę Twego, tonącego w burzliwych falach pokus, pozbawionego pomocy, ale do Ciebie wołającego: Nadziejo krańców ziemi, zmiłuj się nade mną.

I teraz. Ludzkie zamysły jako winne grzechów zniszcz teraz łaskawa Bogurodzico Twoimi Bożymi modlitwami, i sługi Twoje wybaw z bolesnych pokus i z wszelkiej namiętności.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Napadł na nas lud nieprawy, chwając się, że zgubi sługi Twoje, którego zniszcz, Przczysta, i otocz opieką wzywających: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Liczne Twoje zmiłowania miłosiernie nas wybawiają, jedyna Bogurodzico, z grzechów i różnych pokus, Ty bowiem zrodziłaś Boga i okazujesz zmiłowanie Jego światu.

Chwała. Ulituj się teraz nad moją modlitwą i daj mi radość w miejsce smutku, abym śpiewał Tobie, Władczyni, i wołał do Syna Twego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

I teraz. Skoro Ty jesteś mocą i pomocą, nie boję się pogardy wrogów, ale śpiewam Tobie, Władczyni, i wołam do Syna Twego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Oreż na nas naostrywszy naradza się fałszywy nieprawy Arab, Ty zaś Dziewico Bogurodzico mocą krzyża i modlitw Twoich zbroisz przeciwko niemu sługi Twoje, przeto głosimy chwałę Twoją.

Ciebie dano jako moc przeciwko wrogom i wybawienie mnie z nieszczęść, cóż więc Tobie przyniosę, jeśli nie moje dziękczynienie, przyjmij je teraz i wybaw mnie.

Chwała. O przez wszystkich wysławiana Matko Stwórcy wszystkich, pociecho zasmuconych, orędowniczko tonących i wspomóżycielko niedomagających, Ty mnie zachowaj w mym życiu.

I teraz. Nie pogardzaj teraz, opiewana przez wszystkich, uciskanym przez

liczne grzechy i nieszczęścia, przynoszę Tobie ofiarę chwały, gorliwie wołając do Ciebie: Święta Bogurodzico, pomóż mi, Ciebie bowiem sławiąc pieśń układam.

Także: **Zaprawdę godne to jest. Trisagion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie pokutne. Ton 4:

Nawiedz, Panie, moją pokorną duszę, która całe życie spędziła w grzechach, przyjmij mnie jak nierządnicę i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Przepluwając głębię obecnego życia myślę o otchłani licznych moich grzechów i nie mając stróża zamysłów, powtarzam Tobie słowa Piotra: Wybaw mnie, Chryste, wybaw mnie, Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako zaiste prawdziwa Bogurodzica, modląca się jako Matka z odwagą do Syna Twego i Boga naszego, zachowaj miasto przybiegające pod Twoją opiekę, w Tobie mające panowanie, i chroniące się u Ciebie, przystani i murze obronny, jedynej Orędowniczce rodzaju ludzkiego.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie, ton 4:

Mgłą żądz i życiowymi rozkoszami omroczywszy rozum nieszczęsnej mojej duszy nie dochodzę do zamysłu rozrzewnienia, lecz ulituj się, Zbawco, nade mną nieszczęsnym i daj mi zamysł rozrzewnienia, abym i ja przed końcem życia zawołał do łaskowości Twojej, Panie: Chryste Zbawco mój, zbaw mnie, zrozpaczonego i niegodnego.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Szybko wejdźmy do komnaty weselnej Chrystusa, abyśmy w niej usłyszeli Boży głos Chrystusa Boga naszego: Przyjdźcie, miłujący niebieską Chwałę, i przyjmijcie ją wraz z mądrymi dziewicami, oświeciwszy wiarą swoje lampy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Cierpiętnicy uzbrojeni w krzyż Twój, Chryste Boże nasz, zwyciężyli knowania wroga przyczyny zła i zajaśniali jak światła kierujące ludźmi, dając uzdrowienia z wiarą oto proszącym, dla ich modlitw zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Poznaliśmy Słowo Ojca, Chrystusa Boga naszego, w Ciebie wcielonego, Bogurodzico Dziewico, jedyna czysta, jedyna błogosławiona, przeto nieustannie Ciebie opiewając wielbimy.

Po trzeciej recytacji Psalterza kazyzma poetycka, ton 4:

Duszo, pokutuj przed Twoim odejściem, Sąd nieunikniony jest dla grzeszników, zawołaj do Pana z rozrzewnieniem serca: Zgrzeszyłem świadomie i nieświadomie, Szczodry, dla modlitw Twego Chrzcziciela ulituj się i zbaw mnie.

Gołębica lubiąca pustynię, święty Chrzcziciel głoszący pokutę i pokazujący Chrystusa jako człowieka, dla wszystkich grzesznych jest orędownikiem i dla

wszystkich atakowanych przez burze zawsze jest pomocą, dla jego modlitw, Chryste, zbaw świat Twój.

Chwała, i teraz. Teotokion: Odnowiłaś Bożym zrodzeniem Twoim niszczałą w żądzach ludzkich martwą naturę, Czysta, i podniosłaś wszystko ze śmierci do życia niezniszczalnego, przeto Ciebie wszyscy błogosławimy, Dziewico wysławiana, jak i powiedziałaś.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników,
mający akrostych: **Czystymi łzami obmyj mnie, Słowo. Poemat Józefa. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Tobie, który poraziłeś Egipt i faraona prześladowcę pogrążyłeś w morzu, a lud wybawiłeś z niewoli, Mojżesz zaśpiewał pieśń zwycięską: Albowiem się wysławiał.

Panie, czyniącego w ukryciu dzieła ciemności, nie oskarżaj jawnie, ani też nie zawstydzaj przed wszystkimi, ale oświeć światłością szczerzej pokuty, Zbawco, i zbaw mnie.

Zawsze grzechy dołączam do grzechów, Władco, i nie czuję nigdy bojaźni Twojej, Panie, przeto przed końcem zbaw marnotrawnego i ulituj się nade mną.

Męczennikom: Święci pokryci tarczą pobożności i trzymający jako miecz oręż krzyża, w walce z wrogiem wyszli zwycięsko i pokonali go.

Męczennikom: Nie ulękliście się, Boży męczennicy, lwów krwio pijców i miecza siekącego, kotłów z wrzątkiem, obdzierania ze skóry, szarpania ciała i bolesnych mąk.

Teotokion: Okazałaś się arką Bożym Duchem pozłożoną, Przczysta, nie nosisz jednak tablic Zakonu, ale Chrystusa Pana, którego Zakon i prorocy dawno temu ogłosili.

Inny kanon do świętego i czciędnego Jana Poprzednika,

mający akrostych: **Pieśń modlitewną spleć Tobie z miłości, błogosławiona. Poemat Józefa. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbałach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Jak wielka gwiazda poprzedzająca słońce, oświeciłeś ziemię światłością Twoją, Chrzcicielu, przeto wołam do Ciebie: Oświeć moje serce, oślepienie przez okropne oślepienie niezliczonymi grzechami.

Błogosławiony, Ty niegdyś w zrodzeniu rozwiązałeś więzy bezpłodności, przeto modłę się do Ciebie, bezpłodnością zapuszczoną przez żądze duszę moją okaż płodną przez Twoje modlitwy, przynoszącą dobre dzieci cnót.

Przygotowałeś drogi Zbawicielowi, przychodząc w mocy Eliasza, zawsze sławny Chrzcicielu, ku niemu skieruj duszę moją, wszelkie zgorszenia i płomień żądz usuwając modlitwami Twoimi.

Teotokion: Obłoku świetlisty, rozpeć Twoim świetlistym orędownictwem ciemne i okropne obłoki mojej duszy, abym ujrzał zorzę z Ciebie jaśniejącą i światłością przyjął Światłość Niezachodzącą.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, który umacniasz grom i tworzysz ducha, umocnij mnie, Panie, abym prawdziwie śpiewał Tobie i czynił wolę Twoją, albowiem nie ma Świętego jak Ty, Boże nasz.

Chryste, który oświeciłeś oczy ślepców, oświeć moje omroczone żądzami i smutkami życiowymi oczy, które nie patrzą na Twoje wyroki.

Nadszedł już czas, odejdz od zła, które uczyniłaś, duszo moja, i do Władcy Zbawiciela zawołaj z bojaźnią: Bramy pokuty otwórz mi, Chryste.

Męczennikom: Beliar przepędzony został Bożymi wysiłkami cierpiętników i przez nich atakowany widziany jest martwy i bez życia, który przedtem się chlubił.

Męczennikom: Chór świętych dokonał męczeńskich wysiłków i tłumy duchowych Murzynów Bożą mocą zaiste posiekał, otrzymując chwałę.

Teotokion: Rozwiązałaś smutek Praojców, rodząc nam radość, Dawcę życia i Zbawiciela, Najświętsza Bogurodzico, do którego módl się gorliwie, aby zbawił dusze nasze.

Inny kanon.

Hirmos: Łuk silnych zaniemógł, a słabi przepasali się mocą, przeto umocniło się w Panu serce moje.

Wszelką cnotę wypełniłeś i wszelkie zło z serca znieawidziłeś oraz pokazałeś ludziom ścieżkę pokuty, błogosławiony.

Okazałeś się wielkim Poprzednikiem wcielonego Słowa, przeto modłę się do Ciebie: Wybaw mnie z bezrozumnych żądz, kierując ku beznamiętności.

Jeszcze żyjąc w ciele pokazałeś życie bezcielesnych, Poprzedniku, do którego niech się upodobnię modlitwami Twoimi, mający Boga w sercu umocnij nas, błagamy Ciebie.

Teotokion: Przez Ciebie okazano miłosierdzie światu, który przez przestępstwo stał się upadłym, Matko Dziewico, przeto w pieśniach Ciebie wielbimy.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Boże, wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem czyny Twoje i przeraziłem się, Panie, albowiem Twoją chwałą napelniła się ziemia.

Pozbawiłem się cnót i przyoblokłem się w zło, napelniłem się wstydem, Jezusie Przyjacielu człowieka, oświeć mnie szatami Bożymi.

Przeptywając wodę morza światowego, Słowo, przez lenistwo wpadłem w nieszczęście zatopienia przez rozkosze cielesne, skieruj mnie do przystani pokuty.

Męczennikom: Oczyszczeni zaiste wszelkie skalenie grzechu, mężni cierpiętnicy mocą Bożą przecierpieli męki wszystkim dając zbawienie.

Męczennikom: Toczeni po ziemi jak kamienie, cierpiętnicy, mocne oszustwo do końca zrzuciliście i doszliście do miasta Bożego, dla ich modlitw, Panie, zbaw nas.

Teotokion: Przyzywam Ciebie jako wybawienie w każdym czasie i miejscu, przeto nie pogardzaj mną, Nieskalana, która Boga zrodziłaś, zarazem Wybawiciela i Zbawcę mego.

Inny kanon.

Hirmos: Ze względu na umiłowanie Twego obrazu, Szczodry, na krzyżu Twoim stałeś i

pociągnął do siebie pogan, Ty bowiem jesteś, Przyjacielu człowieka, mocą moją i chwałą.

Znając Ciebie jako gołębicę prawdziwą wiosnę prawdziwymi słowami oznajmującą światu, zawsze wielbimy Ciebie, sławny Poprzedniku.

Mnie, skruszonego ranami zadanymi przez oszusta, odnow całego modlitwami Twoimi jako orędownik Starego i Nowego Przymierza.

Ty, który zamieszkałeś na pustyni żyjąc nieskalanie, Poprzedniku, mój rozum zapuszczony przez wszelkie przestępstwa, odnow Twoimi Bożymi modlitwami.

Teotokion: Twój Syn, Dziewico, został przez nas poznany jako nasze oczyszczenie i zbawienie, do którego módl się, aby zbawił dusze w rozrzewnieniu Ciebie wielbiących.

Pieśń 5

Hirmos: Niech mi zajaśnieje, Panie, światłość nakazów Twoich, albowiem dla Ciebie od poranku czuwa duch mój i śpiewa Tobie: Ty jesteś Bogiem naszym i do Ciebie przybiegam, Królu świata.

W zniechęceniu przechodzę życie niszczące i przez wszystkie dni oszustwami jestem omraczany przez oszusta, Jezusie, ulituj się i skieruj mnie do światłości pokuty oraz życia.

Wzniosło się serce moje przez pokusę węża i upadło wielkim upadkiem, ale Ty, Jezu, będący poprawą upadłych, podnieś mnie i zbaw, ze względu na liczne Twoje zmiłowania.

Męczennikom: Kroplami krwi wygaście oszustwo wielobóstwa sekt, błogosławieni w Bogu, i obłokami uzdrowień zawsze wygaszajcie płomień żądź, cierpiętnicy Zbawcy.

Męczennikom: Stojąc przed sądem obdzierani ze skóry i z ucinanymi głowami, męczennicy, doznający mnóstwa okrutnych mąk, pozostaliście niezachwiani dzięki pomocy Bożej.

Teotokion: Niechaj zajaśnieje mi, Władczyni, zorza Twego miłosierdzia, będącemu w mroku grzechów moich, Dziewico, i skieruj mnie ku światłości pokuty, Przepczysta, abym z wiarą śpiewał Tobie.

Inny kanon.

Hirmos: Oświecenie Twoje ześlij nam, Panie, i z mgły grzechu wyprowadź nas, Dobry, dając nam Twój pokój.

Rozpalonego atakiem żądź jako wychowany na pustyni węglami pustynnymi rosy Twoich modlitw zachowaj mnie nienaruszonego przez ich szkodliwość.

Z Twojej świętej ręki, Błogosławiony, ochrzczona został Ojca Boża prawica, wybawiająca nas z ręki oszusta Twoim świętym orędownictwem.

Cały świat ma Ciebie, Poprzedniku, jako ucieczkę, władczą opiekę i mur obronny, wybaw nas Twoimi modlitwami z wszelkiej ciasnoty.

Teotokion: Ciebie, piękno Jakuba, umiłował Bóg, Dziewico, przez Ciebie upiększają się wszyscy dawno temu omroczeni przestępstwem.

Pieśń 6

Hirmos: Czynami swoimi przez głębinę życiową zstąpiłem do otchłani, ale jak Jonasz z wieloryba, tak wołam: Wyprowadź mnie z głębi mego zła, modlę się, Synu Boży i Słowo.

Przez beztroską drzemkę ocieężała moja dusza i rozkłada mnie sen grzechu, do światłości pokuty podnieś mnie, Panie, i zbaw mnie Twoim miłosierdziem.

Jakże upadłem, nieszczęsny, jakże oddaliłem się od najłaskawszego Boga, jakże nie zważam na budzący bojaźń Sąd ów, na którym mam być sądzony, Stwórco mój, ulituj się nade mną.

Męczennikom: Zaiste okazaliście się fletem zawsze ogłaszającym zbawczy śpiew i napełniacie słodyczą serca wiernych, do końca odpędzając pijaństwo oszustwa, najjaśniejszy cierpiętnicy.

Męczennikom: Męczennicy Chrystusowi przekroczyli granice ludzkie ku Stwórcy Bożym powstaniem, przecierpieli męki cierpień radując się, jakby w cudzych ciałach.

Teotokion: Najświętsza Dziewico, orędowniczko i opieko wszystkich wiernych, stań i wybaw mnie z przyszłego osądzenia oraz budzącego bojaźń Sądu w jego godzinie, abym z wiarą zawsze śpiewał Tobie.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza licznych grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

Stojąc chrzciliśmy w nurtach Władcę, który wziął grzechy wszystkich ludzi, nie przestawaj modlić się do Niego, Poprzedniku, aby ulitował się nad duszami naszymi.

Okazałeś się głosicielem pokuty, w której zachowaj moje serce, Poprzedniku, skalane strasznymi grzechami oraz nie mające z nikąd pomocy.

Ogłosiłeś duszom w pustyniach nieprzebytych słowa przyjscia mającego nadejść, Błogosławiony, przeto słowami niemilkącymi każdy Kościół błogosławi Ciebie.

Teotokion: Obrazy Zakonu zostały wyjaśnione w Twoim przedziwnym zrodzeniu, Oblubienico Boża, których spełnienie teraz widząc, Władczyni, godnie Ciebie czcimy.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu nie pokloniły się dzieci Abrahama, próbowane jak złoto w tyglu w ognistym piecu, jak w świetlistym pałacu weseląc się i śpiewając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Jako młodzieniec zjawiłeś się, Chryste, chcąc wybawić świat z dawnego osądzenia jako łaskawy, przeto wołam do Ciebie, abyś nie odrzucił mnie, Szczodry, zniszczonego przez liczne grzechy i zbawił mnie, wołającego: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Ty, który niegdyś zbawiłeś pokutującego Manassesa, ulitowałeś się nad płaczącą nierządnicą i słowem usprawiedliwiłeś łotra, także mnie, który wiele przed Tobą grzeszyłem, przyjmij mnie, wołającego: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Męczennikom: W okropnej burzy wielobóstwa ogarniającej świat, cierpiętnicy uczynili statek pobożności, kierowani przez Chrystusa, i po dopłynięciu do przystani życia zawołali: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Męczennikom: Zajaśniliście jak złoto w tyglu, cierpiętnicy, dręczeni mękami i znaleźliście się w skarbnicach niebieskich, zapieczętowani czcigodnymi cierpieniami Chrystusa, i teraz wzmacniacie wielu wiernych.

Teotokion: Zbawcę i Boga, Wybawiciela i Władcę cielesnie zrodziłaś, przeczysta Władczyni, módl się zawsze do Niego, Przeczysta, abym przyjąwszy odpuszczenie licznych okropnych grzechów, wysławiał Jego przewyższające rozum zmiłowania.

Inny kanon.

Hirmos: Niegdyś w Babilonie dzieci Abrahama zdeptały płomień w piecu, w pieśniach wołając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Okazałeś się największym ze wszystkich zrodzonych, Proroku, mnie wielce grzeszącego Bogu wielką Twoją modlitwą wybaw z wielkiego płomienia i wiecznej ciemności, abym błogosławił Ciebie.

Okazałem się nieplodnym figowcem i lękam się zrabania, umocnij mnie Twoim orędownictwem, Poprzedniku Zbawcy, i uczynź mnie owocnym, abym błogosławił Ciebie.

Wycisz wszelką wraźą burzę, nadciągającą na przybiegającego z wiarą do Ciebie, Poprzedniku Janie, Twoimi odważnymi modlitwami do Zbawcy wszystkich.

Teotokion: Zachowaj sługi Twoje, Dziewico, od ataków Złego i pracy biesów, który duszą i językiem zawsze sławię Ciebie.

Pieśń 8

Hirmos: W ogniu płomiennym stoją przed Tobą cherubini i serafini, Panie, i całe stworzenie śpiewa Tobie piękną pieśń: Śpiewajcie, błogosławcie, ludzie wywyższajcie Chrystusa, jedynego Stworzyciela, na wszystkie wieki.

Nie wytrwałem w bojaźni Twojej, nie posłuchałem przykazań Twoich, nigdy nie czyniłem Twojej woli, cóż mnie czeka, nieszczęsnego? Będąc Przyjacielem człowieka ulituj się nade mną, Zbawco, i nie odrzucaj mnie.

Sprawco dobra, wołam do Ciebie: Sierpem bojaźni wytnij z korzeniami wszystkie cierniste zamysły nieszczęsnej mojej duszy i z nasienia pokuty pozwól mi, Chryste, wyhodować zbawczy kłós.

Męczennikom: Zabijani w rozlicznych mękach cierpiętnicy rozprzestrzeniającą się łaską wyrównali pełne przepaści drogi wroga, a teraz w wierze i miłości kierują nas ku drogom Bożym.

Męczennikom: Nieszczęście spotkało oszusta, wpadł w głębinę z powodu waszych cierpień, męczennicy, leży w niej i wszyscy się z niego wyśmiewają, szalonego, a wy, święci męczennicy, zostaliście upięksheni koronami zwycięstwa.

Teotokion: Łono Twoje, Nieskalana, okazało się stogiem czcigodnym

spichlerzem, noszącym światu pszenicę żywota, karmiącą wszystkich, przeto Ciebie jako przyczynę całego dobra godnie wielbimy, wierni.

Inny kanon.

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Mnie, ogarniętego snem zniechęcenia i omroczonego mgłą złości, popraw świetlistą Twoją modlitwą, Poprzedniku, i pozwól, byśmy pobożnie chodzili w cnotach.

Ogarnia mnie burza pokus i trwoży mnie fala żądz, podaj mi dłoń, Poprzedniku, doprowadzając do przystani pokuty korab mojej duszy, modlitwami Twoimi.

Ty, który w wodach rzeki ochrzciłeś biorącego grzechy świata, wysusz otchłań mego zła strumieniami modlitw Twoich, błogosławiony Janie Poprzedniku.

Widziałeś Ducha Świętego, słyszałeś głos Rodzica świadczący o chrzczonym w niewypowiedziany sposób przez Ciebie Jezusie, do którego módl się o nasze zbawienie.

Teotokion: Będąc źródłem naszego odnowienia, mnie skruszonego atakami węża całego odnów, abym z wiarą i miłością Ciebie wysławiał, Bogurodzico Dziewico Nieskalana.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: **Uwielbia dusza moja Pana.**

Pieśń 9

Hirmos: Uczynił panowanie ramieniem swoim, zrzucił możnych z tronów i podniósł pokornych Bóg Izraela, w nim zaś nawiedził nas Wschód z wysoka i skierował nas na drogę pokuty.

Oto otworzony tajemny pałac i mądrzy upiększywszy lampy swoje olejem cnót, wchodzą jaśniejący, odłożywszy sen zniechęcenia, o duszo, obyś niosąc lampę weszła z Chrystusem.

Jak nierządnicą trzymam nogi Twoje w myślach i łzami je obmywam, Słowo, obmyj mnie, Zbawco, z błota żądz i powiedz teraz do mnie „Wiara twoja zbawiła ciebie”, abym opiewał Twoje przeogromne miłosierdzie.

Męczennikom: Z wesołym sercem i radosną duszą męczennicy żyją na wyżynach nieba, rany Chrystusowe jako piękno pobożności zawsze nosząc i nam wypraszają pokój, wybawienie z nieszczęść i odpuszczenie grzechów.

Męczennikom: Uświęcone jest każde miejsce, które ma wasze relikwie, Boży cierpiętnicy, jako drugą arkę wybawiająca w Izraelu z nieszczęść, radują się niebiosą z czcigodnymi aniołami, zdobywszy dusze wasze, błogosławieni.

Teotokion: Umiłowana przez Boga Dziewico, która zrodziłaś umiłowanego Boga, wołam do Ciebie: Pobłogosław nieszczęsną moją duszę, strasznie złą przez żądze i atakowaną przez złe biesy, abym z wiarą śpiewał Tobie, Nadziejo wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Mocą moją i śpiewam Chrystus Bóg, módl się do Niego błogosławiony Poprzedniku, aby umocnił mnie przeciwko żądzom i wszelkim atakom biesów oraz pozwolił pełnić Bożą wolę, abym Ciebie zawsze z miłością uwielbiał.

Zjawiłeś się jak piękna gołębicą i jaskółką słodko mówiącą, Boży Poprzedniku, głosząc wiosnę Bożą Chrystusa, do którego módl się, aby wybawił nas ze zgubnej dla duszy zimy i burzy grzechów, modlę się do Ciebie.

Podskoczyłeś w łonie matki i ogłosiłeś jaśniejącego z Dziewicy, módl się do Niego, aby umartwił moje cielesne poruszenia, zabijające mnie, i napełnił radością serce moje, abym śpiewał Tobie, Boży Poprzedniku.

Sąd bez miłosierdzia czeka tych, którzy nie czynią miłosierdzia, duszo, patrz i uważaj, weź olej, rozświećl swoją lampę i zachowaj ją niegasnącą, zbliża się Oblubieniec, przeto czuwaj, abyś miała niegasnące pragnienia.

Teotokion: Umiłowanego Boga zrodziłaś, Bogurodzico umiłowana przez Boga, módl się do Niego, aby wybawił mnie z wszelkiego zła i dał mi serce kochające, pozwolił znienawidzić rozkosze cielesne, abym w pieśniach wielbił Ciebie.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery pokutne, ton 3:

Obmyj mnie moimi łzami, Zbawco, albowiem skałałem się licznymi grzechami, przeto przypadam do Ciebie: Zgrzeszyłem, Boże, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Jestem owcą Twojej duchowej owczarni i przybiegam do Ciebie, Dobrego Pasterza: Odszukaj mnie zbłąkanego, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Aniołów uczestnikami staliście się, święci męczennicy, na sądzie mężnie głosząc Chrystusa, wszystko bowiem, co piękne w świecie, pozostawiliście jako nieważne, wiarę zaś jako mocną nadzieję utrzymaliście, przeto i oszustwo rozpedziliście, toczycie wiernym dary uleczeń, nieustannie modląc się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Od wszelkich nieszczęść zachowaj sługi Twoje, błogosławiona Bogurodzico, abyśmy Ciebie sławili, nadzieję dusz naszych.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion i po: Ojciec nasz, troparion i ektenia. Następnie pierwsza godzina, zwykłe psalmy i rozesłanie.

We wtorek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raju, zaś przez drzewo krzyża łotr zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współkrzyżowany, wyznał kryjącego się Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Ty, który płacz Piotra i łzy nierządnic przyjąłeś, Słowo, i nad celnikiem ulitowałeś się jako łaskawy, gdy tylko westchnął, i nade mną przypadającym i proszącym o darowanie grzechów zmiłuj się, Najłaskawszy, i wybaw z wiecznych mąk.

Stichos: **Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.**

Wielki Poprzedniku, który rozwiązałeś więzy niepłodności, rozwiąż niepłodność mego pokornego serca i spraw, abym przynosił dzieła cnoty przez Twoje orędownictwo, przez które przyjmę nieoczekiwany pokarm, wołając do Chrystusa: Wspomnij mnie, Zbawco, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Kruszeni mękami i wydawani zwierzętom na pokarm, mądrzy, ścinani i wrzucani w głębinę morską, chwalebni męczennicy, spalani w ogniu i ostrymi narzędziami obdzierani ze skóry, Boga nie wyrzekliście się, u którego wyproście nam pokój, święci, oświecenie i wielki miłosierdzie.

Chwała. Ojca i Syna i Ducha Świętego wszyscy wierni jednomyślnie błagamy, abyśmy sławili godnie jedno Bóstwo w Trzech będące Hipostazach, trwające bez pomieszania, proste, nierozdzielne i niedostępne, przez które wybawiamy się z ognistej męki.

I teraz. Wspólniemającego początku z Ojcem i współtrонującego z Duchem przyjął do łona i w sposób przewyższający rozum oraz słowa zrodził jako człowieka z łaskawości do ludzi, Mario, Oblubienico Boża, która pomieściłaś Boga naszego, do którego módl się gorliwie o zbawienie sług Twoich.

WE WTOREK WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 3:

Prosomion: Jako mężnego.

Stichos: **Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Na krzyżu podnoszony i przebijany włócznią, mając okrwawione palce podpisał nasze wyzwolenie, Najłaskawszy, i rękopis Adama Praojca podarłeś, wyzwalając ludzką naturę, przeto opiewamy, Szczodry, Twoją przewyższającą rozum łaskawość.

Stichos: **Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.**

Opiewamy Twoje cierpienia, Władco Jezusie, krzyż, włócznię i trzcinę, gąbkę i gwoździe, bicie, szatę purpurową i koronę z ciernia, oplucie i wyszydzenie, które dobrowolnie przecierpiałeś, wielbimy Twoją łaskawość, jedyny wielce cierpliwy Dawco Życia, i z wiarą wysławiamy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: **Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.**

Krzyżowi Twemu czcigodnemu kłaniam się, Łaskawco, z miłością całuję i

sławię Twoje przewyższające rozum zstąpienie, niezmiernie miłosierdzie i niewypowiedziane zmiłowanie, wielką łaskawość, dla której zbawiłeś naturę ludzką, trzymaną w ciemnościach grzechu, chwała ukrzyżowaniu Twemu, Chryste.

Także z Menei stichery ku czci świętego, jeśli są, a jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy, ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Gdy do krzyża przygwożdżonego ujrzała Ciebie, Panie, Owieczka i Matka Twoja, dziwiła się: Cóż widzę – wołała – Synu upragniony? Tak odpłaca Tobie niepokorne zgromadzenie nieprawie, które rozkoszowało się wieloma Twoimi cudami? Chwała niewypowiedzianemu uniżeniu Twemu, Władco.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Gdy Ciebie, Baranka i Pasterza, na drzewie zobaczyła Owieczka, która Ciebie zrodziła, macierzyńsko wołała do Ciebie: Synu ukochany, jakże to na drzewo krzyża wzniosłeś się, wielce cierpliwy? Jakże ręce i nogi Twoje, Słowo, przygwożdżone zostały przez nieprawych i krew Twoją wylałeś, Władco?

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Gdy Dziewica i Matka Twoja widziała Ciebie, Panie, na krzyżu powieszzonego, dziwiła się i patrząc wołała: Jakże Tobie odpłacili, którzy rozkoszowali się licznymi Twymi darami, Władco? Proszę Ciebie, nie zostawiaj mnie samej w świecie, ale pospiesz zmartwychwstać, podnosząc Praojca.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Powołany z wysoka.

Nie płacz po mnie, Matko, widząc na drzewie powieszzonego Twego Syna i Boga, który na wodach powiesił ziemię niezachwianie i stworzył wszystkie stworzenia, powstanę bowiem i wysławię się, i królestwa otchłani skruszę mocą oraz zgubię jego moc, związanych wybawię z jego oszustwa jako łaskawy i doprowadzę do mego Ojca jako Przyjaciel człowieka.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia. I: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 4:

Oreż niezwyciężony, Chryste, krzyż Twój dałeś nam i nim zwyciężamy ataki Obcego.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zawsze mając na pomoc krzyż Twój, Chryste, sieci wrogów łatwo depczemy.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Mając odwagę wobec Zbawcy, święci, módlcie się nieustannie za nami grzesznymi, prosząc o odpuszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie dla dusz naszych.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc krzyżowanego Chrystusa Przyjaciela człowieka i mającego bok przebijany włócznią, Przczysta płacząc wołała: Cóż to, Synu mój? To tak ludzie pozbawieni łaski odpłacili Tobie za uczynione im dobro? Nie pozostawiaj mnie bezdzietną, Umiłowany, dziwię się Twojej łaskawości i Twojemu dobrowolnemu ukrzyżowaniu.

Także: Teraz pozwalasz odejść słudze Twemu. Trisagion, i po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

WE WTOREK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Otworzę me usta i napelnę się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Niezmierną Mądrość Bożą i Moc bez nasienia zrodziłaś, nieskalana Dziewico, Chrystusa w ciele, Władcę, władzę i Bożą wielkość osiągnęłaś przez zrodzenie Twoje, Rodzicielko Boga.

Twoje zrodzenie przewyższające rozum wzbogaciło mnóstwo ludzi o niezniszczalność i godnie teraz Ciebie błogosławię, Orędowniczkę odnowienia.

Chwała. Ulecz cierpiącego duszą i ciałem sługę Twego, Dziewico, przez Twoją opiekę, Ciebie bowiem poznał jako Orędowniczkę wszystkich będących w smutkach, albowiem zrodziłaś zbawienie nasze.

I teraz. Okropnie pogrążony w otchłani nieszczęść i burzy niezmiernych kłopotów, wyciągnij do mnie rękę wybawienia i wyprowadź mnie, Władczyni, z głębi zła.

Pieśń 3

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy, duchowo umocnij, w boskiej chwale Twjej, wieńców chwały uczyni godnymi.

Kropisz wszędzie chorym strumienie uzdrowień, Dziewico, Ciebie bowiem okazał Źródłem miłosierdzia, Władczyni, z Ciebie zrodzony Pan z miłosierdzia, co przekracza rozum.

Byłaś pięknym pałacem Bożego Słowa i Bożą komnatą w nadprzyrodzony sposób, Dziewico Matko, przeto otwórz mi miłosierdzie Twego zmiłowania, kierując ku zbawieniu.

Chwała. Obumarła cała moc moja z powodu niezmiernego zła, liczne bowiem smutki dały mi rozpacz, pomóż mi, Pani, która zrodziłaś życie i jesteś pociechą płaczących.

I teraz. Ulituj się, jedyna Matko Boża, ulituj się nad nieszczęsną duszą, zatapianą przez złe biesy i żądze, przed godziną śmierci mojej oczyść ją i zmiłuj się nade mną.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Źródła i bioder królewskich będącej czcigodniejszą od cherubinów i serafinów Król wszystkich zaprzagnął, cały w Tobie zamieszkawszy.

Ze względu na ludzi Stwórcy wcielony w Ciebie urodził się i okazał Ciebie prawdziwą Orędowniczką chrześcijan, przeto przybiegam pod Twoją opiekę, Czysta.

Chwała. Krew i wspomnienie, ucieczką bądź mi, Dziewico, służę Twemu, i ulecz mnie z niezmiernego zła, abym śpiewał Tobie, Przeczysta: Chwała niewypowiedzianemu zrodzeniu Twemu.

I teraz. Wątpię i płaczę, jęczę nad pożądanymi zamysłami moimi, modląc się do Ciebie: Jako źródło miłosierdzia wybaw mnie z moich cierpień, prowadząc do Bożego rozrzewnienia.

Pieśń 5

Hirmos: Ułękło się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznająca małżeństwa Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Uleceń wody toczysz zawsze Dziewico wszystkim chorym jako obłok uduchowiony Króla Chrystusa, przeto proszę Ciebie gorliwie: Rosę uleceń zeslij mi, cierpiącemu.

Nie przestawaj modlić się do zrodzonego z Ciebie, Oblubienico Boża, Dziewico, albowiem zrodziłaś Zbawcę i Władcę, przeto rozwiąż moje bóle i cierpienia, wprowadź mnie do niezniszczalnej radości, darując mi grzechy.

Chwała. Nadzieją moją jesteś, Przeczysta, i chwałą zbawienia, przeto przybiegam do Twojej opieki: Nie pogardzaj mną, pochłonięty przez liczne grzechy i choroby, ale uprzedź i zbaw mnie.

I teraz. Grono dojrzałe na drzewie wiszące, Słońce Chwały, jakże zostałeś podniesiony, omraczający światło słońca w męce Twojej, Zbawco? – dawno temu wołała do Ciebie Owieczka, która Ciebie zrodziła, macierzyńsko wykrzykując.

Pieśń 6

Hirmos: Czynami swoimi przez głębinę życiową zstąpiłem do otchłani, ale jak Jonasz z wieloryba, tak wołam: Wyprowadź mnie z głębi mego zła, modlę się, Synu Boży i Słowo.

Postać sługi przyjąwszy w Tobie, Dziewico, Król wszystkich i Bóg nasz okazał Ciebie Bogurodzicą czcigodniejszą od cherubinów i budzących bojaźń serafinów.

Ty, która jedyna zrodziłaś Boże życie, wszystkim dając zbawienie, mnie zrozpaczonego uczyni godnym zbawienia i ukróć bunt moich żądz.

Chwała. Daj Twoją pomoc i wybaw mnie z nieszczęść oraz bólów, wybawiając mnie z pokus i grzechów moich, która zrodziłaś zbawienie wszystkich.

I teraz. W Tobie, Dziewico, chlubimy się i przez Ciebie jesteśmy wybawiani z okropieństw, mając nadzieję na Twoją pomoc nie lękamy się niegodziwych barbarzyńców, Ciebie opiewając.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 4:

Dziewico nieskalana, Matko Chrystusa Boga, oręż przeszedł Twoją przeczystą duszę, gdy widziałaś dobrowolnie krzyżowanego Syna i Boga Twego, do którego nie przestawaj modlić się, Błogosławiono, aby dał nam przebaczenie grzechów.

Pieśń 7

Hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Przez żądze wyschła jak glina cała moc moja i oto przybliżyłem się do otchłani, pospiesz więc, Matko Boża, i wyrwij mnie ze zgubnych więzów trzymających mnie cierpień, ręką miłosierdzia Twego.

Moje łono jest targane przez rozliczne zło, życie zaś przez liczne grzechy i bóle, przeto wybaw mnie z obu, Przeczysta, która zrodziłaś nam życie.

Chwała. Dziewico przeczysta, otwórz mi królestwo najszczodroblejszego Chrystusa i wybaw z chorób zgubnych dla duszy oraz pokus, Twoimi modlitwami, Błogosławiona.

I teraz. Zaropiały rany moich chorób z powodu niezmiernych moich grzechów, prowadzą do śmierci duchowej i cielesnej, przeto jako można wyrwij mnie, Władczyni, ze wszelkich nieszczęść i słabości.

Pieśń 8

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Zdobyłem cierniowe żądze i ich ościeniem jestem przebity, przeto popadłem w rozpacz, tłamszą mnie więzy i pokusy, przeczysta Matko Chrystusa Boga, wybawiając mnie z nich daj przebaczenie wszystkich grzechów Twoimi modlitwami.

Będąc świecznikiem trójśłonecznej Światłości, zorzą łaskawości Twojej zabierz ciemność moich grzechów, Bogurodzico, dając wybawienie z chorób, z wiarą śpiewającemu i wywyższającemu przeczyste Twoje zrodzenie.

Chwała. Cały zamieszkałszy w łonie Twoim niewypowiedzianie wcielił się nadprzyrodzony Bóg, zawsze Dziewico, uczyniwszy Ciebie wspomóżycielką świata i pomocą, przeto błagam Ciebie o wybawienie z okropnych żądz moich i więzów grzechów.

I teraz. W godzinie mojej śmierci, Dziewico, wyrwij mnie z ręki biesów, osądzenia, odpowiedzi, strasznego doświadczenia, gorzkiego chodzenia po cłach, okrutnego krzyża i ognia wiecznego, Matko Boża.

Pieśń 9

Hirmos: Każdy powstały z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Rodzaj ludzki podniesiony został przez zrodzenie Twoje, usynowienie wzięwszy od Bożego zjednoczenia i radując się mnóstwo niebian z ludźmi śpiewa Tobie godnie, Czysta, jako Matce Boga naszego i ucieczce całego świata.

Cały jestem pochylony pod grzechami moimi, bezmiernymi ranami i boleściami, przyzywam pomoc Twoją, Władczyni, i wspomóżenie, które daj wyzwalając mnie od wszystkich strasznych nieszczęść i utrapień.

Chwała. Śpiew z pieśnią i chwałą splatając teraz, z mojej cierpiącej duszy przynoszę Tobie z miłością, która zrodziłaś Chrystusa Boga, a On przyjąwszy łaskawie wszystkie moje prośby niech je spełni, Bogurodzico, dla modlitw Twoich.

I teraz. Oświeć oczy duszy mojej, czysta Bogurodzico, aby nie ogarnęła mnie ciężka ciemność grzechu, ani też nie pokryła mnie otchłań rozpacz, lecz sama mnie zbaw i kieruj mną, Orędowniczko wiernych nie do zawstydzienia.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon do ziemi. Trisagion, i po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 4:

Odkupiłeś nas z przekleństwa prawa najczcigodniejszą Krwią swoją, przygwoźdzony do krzyża i włócznią przebity, stałeś się dla ludzi źródłem nieśmiertelności, Zbawicielu nasz, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Żydzi przygwoździli Ciebie, Zbawco, do krzyża, którym z pogan wezwałeś nas, Chryste Boże nasz, rozpostarłeś dłonie na nim z woli Twojej, przyjąłeś przebicie włócznią boku dla mnóstwa zmiłowań Twoich, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewica Twoja Matka, Chryste, gdy ujrzała Ciebie na krzyżu podniesionego, płacząc macierzyńsko tak wołała: Cóż to za nowy i przedziwny cud, Synu mój? Jakże to nieprawie zgromadzenie do krzyża Ciebie przygwoździło, Dawcę życia wszystkich, Światłości moja najśłodsza?

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 4:

Szybko uprzedź, zanim zostaniemy zniewoleni przez wrogów bluźniących Tobie i napełniających nas niepokojem, Chryste Boże nasz, zniszcz krzyżem Twoim walczących z nami, aby zrozumieli, co może wiara prawosławnych, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Na krzyżu dobrowolnie przygwoźdzony na miejscu czaszki uleczyłeś moją dawną ranę grzeszną, Władco, ze względu na wielką łaskawość, albowiem wydałeś siebie, Przyjacielu człowieka, Zbawco nasz, za rodzaj ludzki i z boku Twego wytoczyłeś krew i wodę dla czczących Ciebie z wiarą.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Mocą krzyża wspomagani dobry bój stoczyliście i wroga odstępce zrzuciliście cierpliwością waszą, święci cierpiętnicy, przeto sprawując z wiarą czcigodną pamięć waszą uświęcamy się czynem i łaską Ducha Najświętszego, modlitwami waszymi, święci Chrystusowi rycerze, módlcie się do Zbawcy o pokój.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewica i Owieczka widząc na krzyżu zrodzonego bez nasienia przez Nią Baranka, i włócznią przebijanego, zraniona strzałami smutku, wołała boleściwie, wykrzykując: Cóż to za nowa tajemnica? Jakże umierasz, będąc jedynym Panem życia? Przeto zmartwychwstań, upadłego podnosząc Adama.

Po trzeciej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie, ton 3:

W raju okropnie upadłego z gorzkiej namowy zabójcy człowieka, na miejscu czaszki znowu podniosłeś, Chryste, drzewem lecząc kłutwę z drzewa, zabijając węża mnie uśmiercającego oszustwem i dając mi Boże życie, chwała Bożemu ukrzyżowaniu Twemu, Panie.

Na drzewie widząc Ciebie powieszono, Słońce Sprawiedliwości, Chryste, słońce omroczyło światłość, stworzenie zatrzęsło się i martwi jak ze snu szybko powstałi z grobów, Słowo, wysławiając Boże panowanie chwały Twojej.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewico nieskalana, Matko Chrystusa Boga, oręż przeszedł Twoją najświętszą duszę, gdy widziałas dobrowolnie ukrzyżowanego Syna Twego i Boga, do którego nie przestawaj się modlić, Błogosławiona, prosząc o danie nam przebaczenia grzechów.

Kanon do czcigodnego i życiodajnego krzyża oraz do świętych męczenników,
mający akrostych: **Krzyż jest orężem zbawienia. Poemat Józefa. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Jezu, który rozpostarłeś niebo, rozpostarłeś dłonie swoje, narody daleko będące od Ciebie jako dobry i miłosierny świetliście przyzywając do siebie.

Krzyżem Twoim, Chryste mój, Słowo, odgródź mnie, abym nie został schwytyany przez wilka szukającego mojej zguby i przez wszystkie dni przygotowującego sieci i polowania.

Męczennikom: Cierpieniami swoimi, męczennicy, zrzuciliście sprawcę cierpień wszystkich i teraz odziedziczyliście bezbolesne życie, i zawsze łagodzicie wszelką chorobę dusz i ciał naszych, błogosławieni.

Męczennikom: Wiązani za Chrystusa dobrowolnie związanego, nierozwiązalnymi więzami wszyscy święci związaliście wielce fałszywego, mądrzy, i wszelkie oszustwo zniszczyliście, przeto godnie jesteście sławieni.

Teotokion: Dziewicą pozostałaś po narodzeniu, Boga bowiem zrodziłaś, Przczysta, podniesionego na krzyżu i podnoszącego ludzi, przeto wszyscy wierni Ciebie donośnie sławimy.

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy,
mający akrostych: **Bogurodzicy Dziewicy modlitwę przynoszę. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos ten sam.

Będąc czcigodniejszą od wszelkiego stworzenia, Przekzysta, nieczystymi żądzami okropnie skalane serce moje czystą modlitwą Twoją oczyść, Bogurodzico (dwa razy).

Wybaw mnie z łez i westchnień należnych mi w przyszłym budzącym bojaźń Sądzie, łaskawymi modlitwami Twoimi, Dziewico Matko przekzysta, do Stwórcy i Boga naszego.

Ty jedna w sposób przewyższający rozum zrodzeniem Twoim wyzwoliłaś z klątwy rodzaj ludzki, wyzwól mnie Twoimi modlitwami ze zniewolenia przez cielesne żądze, Przekzysta.

Pieśń 3

Hirmos: Weseląc się w Tobie Kościół Twój, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Podnoszony na krzyżu zrzuconych w zniszczenie podniosłeś, Chryste Boże nasz, i wroga zrzuciłeś, Władco.

Miecze wraże zostały przytępione, gdy zostałeś przebity w bok, Słowo hipostatyczne Ojca, i raj został otworzony.

Męczennikom: Ognistymi rzekami oszustwa ukróciście, męczennicy, i wygasiliście potoki wielobóstwa.

Męczennikom: Rozpinani i obdzierani ze skóry męczennicy Chrystusowi wrogów i węza mieczem cierpliwości zabiliście.

Teotokion: Nieskalana Owieczka widząc Ciebie, Władco, podnoszonego na krzyżu, płacząco łkając opiewała władzę Twoją.

Inny kanon.

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojcie hipostatyczną mądrością, Chrystusiem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Błagam Ciebie, Władczyni przewyższająca cherubinów, abys mój rozum upadły przez pokusy węza okazała wyższym od cielesnych żądz (dwa razy).

W doświadczeniu strasznym, gdy zechce mnie Pan osądzić, wielce grzesznego, obym znalazł Ciebie, Nieskalana, wybawiającą mnie z osądzenia.

Zmiłowaniami Twoimi zmieniwszy niemiłosierne zwyczaje miłosierdziem Twoim, Chryste, i mnie niemiłosiernego zbaw dla modlitw Twojej Rodzicielki.

Pieśń 4

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Dobrowolnie podniesionego Ciebie na krzyżu, Słońce Chwały, widząc słońce przyoblekło się w ciemność, kamienie rozpadły się i rozdarła się zasłona świątyni.

Gdy krzyżowano Ciebie i przebijano włócznią, Zbawco, obracający się miecz wycofał się na Twoje polecenie, Panie, dla dobrego łotra wysławiającego władzę Twoją.

Męczennikom: Odgradzeni orężem krzyża Twego cierpiętnicy Twoi, Panie, nie zostali zranieni strzałą zła i zniszczyli ściany ohydneho wielbienia bożków.

Męczennikom: Jak święte przynoszenie i ofiary, i całopalenia dla Pana, który wyniszczył siebie z miłosierdzia, męczennicy zostali przyprowadzeni, przyjmując nagrodę za cierpienia.

Teotokion: Ty, która Przedwiecznego zrodziłaś w czasie i dziewictwo nieskalane jedyna zachowałaś, gdy widziałaś na drzewie podnoszonego Pana, bólem duszę swoją rozdzierałaś.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Będąc uświęconym domem Bożym, który wydał dobroczyńcę swego Stworzyciela, Przczysta, duszę moją uświęć i zamysły oświeć (dwa razy).

Moje zamysły targane wiatrem zła i całego pogrążonego w lenistwie, umocnij Twoimi modlitwami, Władczyni, i wyrwij z pokus.

Modlę się teraz do Ciebie, Dziewico, uduchowiony pałacu Króla niebieskiego, Twoimi modlitwami okaż mnie domem Świętej Trójcy, będącego pustynią zbójców.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Z przebitego Twego boku wytaczasz mi Boże strumienie niezniszczalności, o Władco, który przez przestępstwo boku popadłem w zniszczenie.

Czcigodny krzyż Twój jest zwycięstwem nad wrogami, dałeś go naszym duszom na zbawienie, Słowo, z wiarą śpiewającym Tobie.

Męczennikom: Z ognistymi sługami teraz połączyliście się martwi, przeszedłszy ogień materialny wielkich cierpień jako jaśniejący męczennicy.

Męczennikom: Mając ciało naruszone przez liczne cierpienia, umacnia się nienaruszona duchowa miłość męczenników do Stwórcy.

Teotokion: Jedyny łaskawy wszedł w łono Twoje niezniszczalne, Przczysta, wcielony okazał się i został ukrzyżowany, aby ze zniszczenia nas wybawić.

Inny kanon.

Hirmos: Niegodni nie ujrzą Twojej chwały, Chryste, a my Tobie Jednorodzony, Chwały Ojca jaśnienie Bóstwa, od poranku czuwając i śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Owieczko, która zrodziłaś Baranka Bożego, duszę moją wyrwij, oszukaną przez pokusę węża, i w górach zbłąkaną, Władczyni, przez przestępstwo.

Gorącą Twoją modlitwą mrozem okropnym przemarznąętą duszę moją pobożnie umieść w ciepłe twórczej miłości Stwórcy, Bogurodzico zawsze Dziewico.

Ty, dobra i nieskalana między niewiastami, Czysta, nieszczęsną moją duszę wyzwól teraz ze skazy żądź i pozwól mi żyć w czystości, modlitwami Twoimi.

Duszę moją zachowaj jako źrenicę oka, pod opieką Twoją, łaskawa Przczysta, i wybaw mnie z duchów zła, ucisku i męki.

Pieśń 6

Hirmos: **Z** pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Będąc większym od wszelkiej chwały, przecierpiałeś pozbawienie chwały, aby uczcić mnie, przez zło czci pozbawionego, i zbawić krzyżem, Przyjacielu człowieka.

Na drzewie podniesiony martwy byłeś, Panie, uśmierciciela zniszczyłeś duszy mojej, napelniając go wszelkim wstydem, i teraz Stwórco mój będę śpiewał Twoją moc.

Męczennikom: Zraniony został ten, który was zranił, pełen zła, nieuleczalnymi mękami i nogami waszymi, męczennicy, zrzucony, i widziany jest przez wszystkich wyśmiany.

Męczennikom: Uleczenia wytacza męczenników relikwii proch leżący w grobie i jako proch biesy niszczy oraz rozliczne ulecza choroby ludzi.

Teotokion: Gwoździami przestępcze zgromadzenie przygwoździło Ciebie na krzyżu i teraz orężem bólu rozrywane jest moje serce, o Synu mój! – Dziewica wołała płacząc.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Śmierci niszczycielem jest zrodzenie Twoje, Dziewico, umierającym zaś życiem i wybawieniem, przeto modłę się do Ciebie: Duszę moją umarłą wskrześ.

Wyciągnij do mnie pomocną dłoń, Przyjacielu człowieka, w głębinie życia atakowanemu przez burze, dla modlitw Matki Twojej i wyższych bezcielesnych mocy.

Rolo, która zrodziłaś Boży kłos, nie pogardzaj osłabłą duszą moją i głodem Bożych czynów wyniszczoną, ale nakarm Bożą łaską Syna Twego.

Uśpij pełne żądzę poruszenia ciała i moje gwałtowne ruchy cielesne podporządkuj rozumowi jak źrebaka, uśpiwszy je, Czysta, snem Twoich modlitw.

Pieśń 7

Hirmos: **Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.**

Pragnąc zostać nago ukrzyżowanym na drzewie, jedyny Nieśmiertelny, który niebo odziewasz obłokami i dawno temu obnażonego Praojca przyoblekleś w szaty.

Na krzyżu podwyższony zostałeś i upadły Adam powstał, włócznią przebity zostałeś w bok, Władco, i śmiertelną ranę otrzymał wielce fałszywy, błogosławione panowanie Twoje, Panie.

Męczennikom: Piękni najpiękniejszemu Słowu jednoczeni, chwalebni cierpiętnicy, wcale nie rozłączyliście się ze światem, wiązani i skruszani, zawsze obalający wroga.

Męczennikom: Ściany oszustwa umocnione zburzyliście Bożymi cierpieniami zaiste chwalebni cierpiętnicy i okazaliście się murem dla wiernych oraz skarbnicami dla tych, którzy pobożnie was czczą.

Teotokion: W piecu rosę okazujący Chrystus Bóg, Dziewico, w żaden sposób nie opalił łona Twego, a Ty widząc Go powieszzonego na drzewie, wysławiałaś przewyższające rozum Jego zstąpienie.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Boża góro, Dziewico, od której został odsieczony kamień kruszący kolumny bożków, odrzuć duszy mojej idole i serca mego okamienienie zwątpienia.

Nie zachwiałaś się, Dziewico, gdy przyjęłaś do swego łona chwiejącego ziemią i tym, co na niej, gdy zechce, przeto umocnij mnie, chwiejącego się pod wrogimi atakami.

Odrzucając moje cielesne pragnienia całego mnie, Władczyni, okaż upiększonego duchowymi cnotami, którego Zły omroczył brzydota rozkoszy.

Boży kielichu miłosierdzia i łaskawości, wytocz mi obficie bogactwo Twoich zmiłowań, obmywając skalanie moich grzechów i wygaszając cielesne rozpalenie.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Rozpostarłeś ręce na krzyżu, Władco, chcąc uleczyć grzeszne niepowstrzymanie rąk, gwoździami zostałeś przygwożdżony, Panie, cały rozum pierwszego stworzonego uwalniając z żądz, śpiewającego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Rozdarty został rękopis pierwszego stworzonego Adama przez przebicie Bożego Twego boku, kroplami zaś krwi uświęca się cała ziemia, w słowach dziękczynienia zawsze wołająca: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Męczennikom: Stojąc pośród ognia zraszani i niespalani, chwalebni męczennicy, w tajemnicy zgodności śpiewaliście pieśń dzieci, zaiste Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Męczennikom: Cierpiąc ciemność mąk przez niestały ogień, nie oddaliście się marności, męczennicy, lecz umacniani w Bogu przybiegliście do Światłości Niezachodzącej, wołając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Teotokion: Widząc zabijanego Chrystusa, wysławiana Władczyni, uśmiercającego wroga i uśmierciciela ludzi, śpiewała jako Władcy płacząc i dziwiła się jego wielkiej cierpliwości, wołając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Dojrzały owoc zrodziłaś, Władczyni, który śmierć spożywając zginęła, przeto wołam do Ciebie: Ożyw mnie, oszukańczo uśmierconego owocem grzechu, wołającego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Uśpij ruch żądzę myśli mojej nieustanną Twoją modlitwą, przeczysta Władczyni, i podnieś mnie ze snu lenistwa, abym śpiewał czuwającą duszą: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Rozerwij grzechów moich więzy i wycisz cielesne bunty, Bogurodzico, złe zaś posiekaj myśli i szybko oczyść sługę Twego z tajemnych zamysłów, wszystkich wiernych orędowniczko i wybawienie.

Czyż nie lękasz się, nieszczęsna duszo, oszczerców oczerniających na Sądzie Twoje niezliczone złe czyny? Przeto pokutuj przed Najłaskawszym i niech przyjmie jedyną przeczystą pomocnicę, Ona bowiem jest ucieczką ludzi.

Pieśń 9

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Oto życie powieszzone na krzyżu wszystkim objawiło się: słońce nie mogąc znieść tego widoku skryło promienie, ziemia zatrzęsła się, a zamysły nasze umacniają się na pobożności i czystości.

O, jakże Ciebie, Dawcę Zakonu, sobór nieprawych skazuje, Jezusie mój, na śmierć na drzewie, który jesteś życiem wszystkich i Panem, i ze względu na miłosierdzie wszystkim ludziom wytaczasz nieśmiertelność.

Męczennikom: Ustami waszymi błogosławionymi głosicie w mądry sposób wcielenie Słowa Bożego, pośród wrogów przestępców prawa, chwalebni, i śmierć ucierpiawszy ukoronowani zostaliście koronami zwycięstwa.

Męczennikom: Jako gwiazdy jaśniejące za dnia całe stworzenie oświecacie blaskiem świętych cierpień i uleczeniami Bożymi jaśniejecie, rozrywając głęboką noc cierpień, Boży męczennicy.

Teotokion: Oświeć duszę moją omroczoną grzechami, Czysta, i rozpuść obłoki moich złości, Obłoku Światłości, gdy dawno temu omroczyło się słońce, widząc ukrzyżowanego Nieśmiertelnego.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Rozerwij więzy złości moich Bożą włócznie Syna Twego i rozwiąż nieszczęsną moją duszę, skowaną i nieszczęsną, i przywróć do miłości, Dziewico Matko Boga naszego.

Dziewico większa od nieba, uciśnione moje serce wszelkimi atakami przeciwnymi wprowadź w szerokość niecierpiętlivości, umacniając mnie, zawsze chodzącego wąską ścieżką.

Abym Ciebie słauił, Dziewico zaiste wysławiana, wybaw mnie z wszelkich bezrozumnych grzechów i uczyn uczestnikiem chwały niebieskiej, przybiegającego do miłosierdzia Twego.

Powstrzymaj wszystkie zamiary przeciwko nam uzbrojonych, Matko Boga Najwyższego, radością zaś napełnij mających w Tobie nadzieję, aby wszyscy gorliwie głosili Twoje wspomnienie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon do ziemi, ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.**

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 4. Isomelos:

Krzyż Twój niech będzie nam murem, Jezusie Zbawco nasz, innej bowiem nadziei wierni nie mamy, poza Tobą na nim przygwożdżonym i dającym nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Dałeś znak lękającym się Ciebie, Panie, krzyż Twój czcigodny, którym zawstydziłeś książąt ciemności i władze, i wyprowadziłeś nas do pierwotnej szczęśliwości, przeto Twoją pełną przyjaźni do człowieka Opatrzność sławimy, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Jakże nie zadziwimy się waszym wysiłkom, święci męczennicy, gdy ciałem umierając przebóstwieni zwyciężyliście bezcielesnych wrogów? Nie przstraszyły was ani groźby cierpień, nie przeraziły was tortury, zaiste godnie zostaliście wysławieni przez Chrystusa i duszom naszym wypraszcacie wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Jako mężni.

Widząc Chrystusa zabijanego, uśmiercającego oszusta, przeczysta Władczyni wołała gorzko wzywając do Tego, który przyszedł z Jej łona i dziwiąc się Jego wielkiej cierpliwości wołała: Dziecię moje najukochańsze, nie zapominaj o służebnicy Twojej, nie spóźnij się, Przyjacielu człowieka, moja pociecho!

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, trisagion, ektenia i pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.**

W środę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raju, zaś przez drzewo krzyża łotr zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współukrzyżowany, wyznał kryjącego się Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Zostałeś przygwożdżony na krzyżu ze względu na łaskawość, Chryste, przebity został Twój bok, który wytoczył dwa źródła przebaczenia, ziemia zaś nie

mogąc znieść zuchwałości zatrzęsła się, kamienie rozpadły się, zgasło słońce, zachwiały się góry i pagórki, przelekle władzę Twoją.

Stichos: **Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.**

Dawno temu niepowstrzymane ku drzewu rozumienia zostały wyciągnięte ręce Praojca, a poprawiając upadek Chrystus dobrowolnie wyciągnął ręce i pozwolił przygwoździć je do krzyża, sam człowieka ręką swą stworzył z bezgranicznej łaskowości, chwała miłosierdziu Twemu przewyższającemu rozumienie, Słowo.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Święci niebem uczynili ziemię najjaśniejszymi promieniami czcigodnych wysiłków, którymi rozpedzili wszelką ciemność marności i w Światłości Niezachodzącej zamieszkali przez kontakt z nią przebóstwieni i wszystkich oświecacie światłością rozumienia, was godnie wielbiących.

Chwała. Chwałę, sławę i cześć oddajemy Trójcy, Przyczynie wszystkiego i trójświętymi głosami anielską pieśń przynosząc Ojcu niemającemu początku, Synowi i Duchowi, wołamy słowami rozsądnego łotra, śpiewając i mówiąc: Wspomnij nas w królestwie swoim.

I teraz. Widząc dobrowolnie podniesionego na krzyżu Syna swego i Boga, Przeczysta dziwiąc się płakała i mówiła do czyniącego wszystkim dobro: Gdzie podziła się piękno Twoje, Panie? Czymże Tobie niewdzięczne zgromadzenie odplaciło zamiast dobra? Opiewam Twoją łaskawość przewyższającą rozum.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery prosomiony ku czci apostołów. Ton 4.**

Prosomion: Jako mężni.

Stichos: **Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Mocnym rozumowaniem walczyli chwalebni, uzbroiwszy się przeciwko złemu wrogowi, wszelkim orężem duchowym odgrodziwszy się mężnie i całą moc biesowską zniszczyli, pochwyciwszy dusze ludzkie jako korzyść, przeto na wieki was czcimy, apostołowie.

Stichos: **Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.**

Na kształt krzyża rozstawiwszy sieci dwunastu Twoich Bożych apostołów, wszystkie narody złowili dla Twego poznania, Chryste, i wysuszyli słone morze żądz, przeto modłę się do Ciebie: Z głębi grzechów wezwij mnie dla ich przyjemnych Tobie modlitw.

Stichos: **Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.**

Najczcigodniejsza Dwunastka przez Boga wybranych apostołów niech zostanie dzisiaj pochwalona Bożymi pieśniami: Piotr i Paweł, Jakub, Łukasz, Jan i

Mateusz, Tomasz, Marek, Szymon i Filip, a także sławny teraz Andrzej z Maciejem oraz z Bożym i mądrym Bartłomiejem i z pozostałymi siedemdziesięciu.

Inne stichery ku czci świętego i wielkiego cudotwórcy Mikołaja:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Mirra Bożą namaściła Ciebie Boża łaska duchowa, dla wiernych arcykapłana, i jak mirrą słodko pachnącego cnotami świętymi po krańce świata, Twoimi modlitwami zawsze przepędzając woniejące żądze, przeto Ciebie wiernie sławimy i pamięć Twoją najświętszą czcimy, Mikołaju.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Jako olśniewającego blaskiem niezachodzącym i jako świecznik świata całego na sklepieniu zajaśniałeś kościelnym Mikołaju, i świat oświeciłeś rozpędzając całą mgłę okropnych nieszczęść, zabierając zimę smutków i czyniącego głęboką ciszę, godnie przeto Ciebie błogosławimy.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Będąc i zjawiając się w snach, Mikołaju, mającego niesprawiedliwie umrzeć wybawiłeś jako współczujący, jako miłujący dobro, jako gorący wybawiciel, jako prawdziwy orędownik wiernych i proszących o Twoje wspomnienie, najświętszy ojczy, aniołów współobywatelu, stojący razem z ascetami i prorokami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która Boga nieogarnionego w łonie Twoim pomieściłaś i Przyjaciel człowieka stał się człowiekiem, naszą naturę z Ciebie przyjął i przebóstwił jawnie, nie pogardź mną, najczcigodniejsza, teraz cierpiącym, ale ulituj się szybko i wyzwól z różnorodnej wrogości oraz szkodliwości złego.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia i ciąg dalszy.

Na stichownie stichery, ton 4:

Chór apostołów oświeciłeś Duchem Świętym, Chryste, i nasze skalenie grzechami obmyj przez nich, Boże, i zmiłuj się nad nami.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Nieuczonych uczniów Duch Twój Święty okazał nauczycielami, Chryste Boże, i głoszeniem zniszczył oszustwo pogańskie jako Wszechmocny.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Ofiary uduchowione, całopalenia duchowe, męczennicy Pańscy, zabici dla Boga, znający Boga i przez Boga znane Baranki, którzy są ogrodzeniem nieprzebytym dla wilków, módlcie się, abyśmy i my zbawieni byli z wami nad wodami odpocznienia.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wybaw nas z kłopotów naszych, Matko Chrystusa Boga, która urodziłaś Stwórcę wszystkich, abyśmy wszyscy wołali do Ciebie: Raduj się, jedyna Orędowniczko dusz naszych.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojczy nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

W ŚRODĘ NA POWIECZERZU, **Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Zaiste i zaprawdę zrodziłaś Boga i Pana, i Bogurodzicą jedyną zaiste i zaprawdę zostałaś nazwana, Czysta, przeto Ciebie z wiarą opiewamy i godnie sławimy.

Gwiazda z Jakuba zajaśniała z Ciebie, Przeczysta, licząca mnóstwo gwiazd jako Bóg, przeto Jego promieniami zabierz ciemności moich grzechów.

Chwała. Oblubieniec duchowy wcielił się, Czysta i Nieskalana, modłę się przeto do Ciebie, abyś wybawiła mnie z żądz cielesnych i kłopotów, pokus i nieszczęść.

I teraz. Jako drabina przyjscia do nas Wszechwładcy, po której Bóg zstąpił na ziemię, od ziemskich żądz cielesnych ku niebu podnieś mnie i prowadź do Boga.

Pieśń 3

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojczyzną hipostatyczną mądrością, Chrystusem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Bijącym Źródłem jesteś pociechą cierpiących, przeto i mnie wytocz źródło Twoich modlitewnych wód, Władczyni, i wygaś piec żądz.

Ulecz mnie, zranionego niegodziwymi zamysłami, Czysta, która uleczyłaś okropną ranę naszej natury, rodząc Stwórcę i Pana.

Chwała. W głębinie licznych moich grzechów atakowanego burzą żądz i pokus, ku cichej przystani skieruj mnie, Nieskalana, Twoim wspomoczeniem.

I teraz. Ten, który jak na runo deszcz Boży zstąpił do łona Twego, niech opalone ogniem żądz moje serce zrosi modlitwami Twoimi.

Pieśń 4

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Z mirry Syna Twego płynącej wonnością życia wszystkich, mirrę niecierpiętlivosti wytocz duszy mojej, Czysta, i zniszcz całe skalenie żądz.

Skalanego brudem grzechu zrosz hizopem Twoich modlitw i obmyj, oczyść skalenie moich żądz, Władczyni, i okaż mieszkaniem Chrystusa.

Chwała. Ty, napisana Bożym palcem i zapieczętowana księga Boża, módl się, palcami Twoich modlitw napisz mi odpuszczenie grzechów i wybaw z pokus.

I teraz. Ty, która z krańców gór świętych byłaś Bogu świątynią, jak poprzednio rzekł prorok, okaż mnie czystą świątynią Chrystusowi, Władczyni, Twoim wspomoczeniem.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Bogurodzico, znana jako rosa Hermonu, która zstąpiła na Syjon, módl się o wygaszenie pokus mego ciała.

Będąc rajem życia, Bogurodzico, wybaw mnie szybko ze śmierci grzechu i rozlicznych żądź.

Chwała. Ty jesteś, Czysta, alabastrem duchowym mirry rozlanej na ziemię z nieba, przeto napełnij mnie teraz wonnością.

I teraz. Wpadłego w zniszczenie odnowiłaś człowieka, wyprowadź przeto i mnie teraz, Oblubienico Boża, z głębi grzechów i żądź.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Byłaś przepięknym pałacem Króla Chwały, przesławna Bogurodzico, i wysławiałaś ludzkość, przeto i mnie uczyn godnym chwały niezniszczalności.

Wyniszczyłaś zniszczenie natury czcigodną niezniszczalnością, Przeczysta, przeto wysusz potoki żądź moich i rzeki mędrkowania ciała.

Chwała. Uśpij pożądlive poruszenia ciała i moje poruszenia cielesne podporządkuj rozumowi jak żrebaka, Czysta, uśpiwszy snem Twoich modlitw.

I teraz. Śpiewam Tobie, Boga chwalebnie rodzącej i błagam Ciebie, Dziewico, wybaw mnie z okropnej rozprawy sądowej i wiecznego osądzenia, i zbaw mnie.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 4:

Oređowniczko niezwyciężona, Bogurodzico, zawsze chętna pomagać przybiegającym do Ciebie, wybaw mnie z nieszczęść i nie pogardzaj mną, Wspomożycielko wszystkich.

Pieśń 7

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Jako noszący ogień i Boga przyjmujący krzew, Czysta, spal ciernie złych zamysłów, oświeć myśl mojej duszy i wysusz otchłań grzechów.

Wspaniałość od wieków i Bożą Chwałę Ty jedyna jawnie znalazłaś na ziemi, okazując się drugim niebem, Ty przeto zlikwiduj wrogie mnie wielomówne biesy.

Chwała. Boży kielichu miłosierdzia i łaskowości, wytocz mi obficie bogactwo Twoich zlitowań i skalenie grzechów moich obmywając wygaś cielesne rozpalenie.

I teraz. Dane mi poprzednio przez Boga bogactwo duchowe żyjąc marnotrawnie roztrwoiłem w rozkoszach cielesnych, ale jak marnotrawnego usprawiedliw mnie, Dziewico, Twoimi modlitwami.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Rozewij grzechów moich więzy i wycisz cielesne popędy, posiekaj złe zamysły i szybko oczyść z tajemnych zamysłów służę Twego, Bogurodzico, wszystkich wiernych Orędowniczko i Wspomożycielko.

Góro Boża okazana i niesieczona, owocna, jedyna i ocieniona, Przczysta, okryj mnie cieniem Twoich modlitw i z sieci łowców wybaw, zachowaj od strzał biesów i skalanych zamysłów.

Chwała. Bojaźń Boża ogarnia mnie, Władczyni, i duch rozrzewnienia w łonie moim rodzi życie cnotliwe, uczyni mnie strasznym dla złych biesów, Przczysta, i współrozmówcą anielskich chórów Bożej Chwały.

I teraz. Otwórz mi szybko bramy życia, wrota nadziei mojej, i skieruj mnie do życia niekończącego się, Przczysta, okaż służę Twego dziedzicem królestwa niebieskiego i uczestnikiem Bożej Chwały świętych.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Wejrzyj modlitwami Twoimi, Czysta, na służę Twego i szybko pospiesz wybawić mnie od zasmucających i złych wrogów niewidzialnych, wybaw z nieszczęść i smutków oraz różnorodnych kłopotów.

Cącego mnie ulecz, pokaleczonego ranami grzechu i osądzonego, Dziewico, i wybaw ze złych zamysłów, która Słowo wszechmocne zrodziłaś, Łaskawego i Przyjaciela człowieka.

Chwała. Ze względu na Adama dawno temu upadłego w śmierć, zakosztował śmierci, Twój Syn, Najłaskawsza, który rządzi życiem i śmiercią, przeto z żądz i upadków podźwignij mnie Twoimi modlitwami.

I teraz. Wybaw przybiegających do Ciebie, Bogurodzico, z nieszczęść i upadku, grzechu i burzy, żądz cielesnych i wzburzenia, ze smutków życiowych i złościwości zła.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon do ziemi. Trisagion. Po: Ojcie nasz, tropariony, ciąg dalszy i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie ku czci apostołów, ton 4:

Apostołowie przełożeni i świata nauczyciele, módlcie się do Władcy wszystkich, aby dał światu pokój i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Światłami na krańcach świata okazałeś uczniów Twoich, Chryste, jaśniejących Twoim poznaniem duszom będącym w ciemności, Władco, oszustwo bożków przez nich omroczyłeś i naukami pobożności oświeciłeś świat, ich modlitwami zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Szybko przyjmij, Władczyni, modlitwy nasze i zanieś je do Syna Twego i Boga, Pani przeczysta, zniszcz kłopoty przybiegających do Ciebie, zniszcz zuchwałość będących obok nas, Dziewico, i teraz zbrojących się przeciwko sługom Twoim.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie ku czci apostołów, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Na całą ziemię popłynie wasza nauka i okaże głupstwem oszukańczą mądrość pozbawioną mądrości, apostołowie chwalebni, wyprowadziliście ludzkość z głębi oszustwa, pokazując wszystkim ścieżkę zbawienia, przeto teraz godnie was czcimy.

Stichos: Niebiosą słać będą cuda Twoje, Panie.

Okazałeś światu Twoich uczniów głosicieli wiary, Zbawco, kierując przez nich narody ku Twojej prawdzie, zorzami bowiem Słowa wszystko oświecili, wiarą rozpędziwszy ciemność niezrozumienia, ich modlitwami zbaw dusze nasze.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennicy Twój, Panie, w cierpieniach swoich przyjęli od Ciebie, Boga naszego, niezniszczalne korony, mając bowiem Twoją moc pokonali prześladowców, skruszyli także bezsilną zuchwałość demonów, przeto modlitwami Twoich męczenników zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Usłysz, Władczyni, z boleściwej duszy jęczącego sługę Twego i daj i mi odpuszczenie całego mego zła, Ciebie bowiem mam jako Orędowniczkę w dzień i noc, wybaw mnie, Bogurodzico, z ognia gehenny i postaw mnie po prawicy Syna Twego i Boga.

Po trzeciej recytacji Psalterza kazyzmy, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Jak promienie Słońca Sprawiedliwości wypuścił was Chrystus, abyście oświecili całą ziemię, apostołowie chwalebni, przeto waszymi modlitwami oświecacie Bożą Światłością Niezachodzącą wszystkich z wiarą świętujących pamięć waszą.

Szybko przybądź, ojczyźnie Mikołaju, i wybaw sługi Twoje z atakujących nas nieszczęść i smutków, masz bowiem odwagę przed Stwórcą i Bogiem, przyjdź przeto szybko do przyzywających Ciebie z wiarą, dając teraz Twoje orędownictwo i opiekę.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przewyższasz wszystkie stworzenia, przeto nie potrafimy godnie Tobie śpiewać, Bogurodzico, lecz modlimy się do Ciebie: Zlituj się nad nami.

Kanon do świętych, chwalebnych i godnych wszelkiej chwały apostołów.

Poemat kyr Teofana. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Boże organy Pocieszyciela, zawsze ogłaszający Jego Boże tchnienia, zaśpiewały nam pieśń zaiste zbawczą, błogosławieni Chrystusowi apostołowie (dwa razy).

Na łożu lenistwa leżącego i w śmierci grzesznej słabością duchową okropnie wycieńczonego, uczynicie mnie godnym nawiedzenia, chwalebni świadkowie Chrystusa.

Apostołowie, którzy słowem rozwiązaście niemotę pogan, moje serce okropnie omroczone przez niegodne czyny oświećcie łaską Pocieszyciela, apostołowie.

Teotokion: Dziewicą nienaruszoną pozostałaś po zrodzeniu, ze względu na nas przychodzącego na ziemię rodząc w sposób przewyższający słowa, do którego módl się, aby oświecił dusze nasze.

Inny kanon do świętego Mikołaja,

mający akrostych: **Czwarte oto dla Mikołaja śpiewanie. Poemat Józefa. Ton ten sam.**

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbalach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Odziedziczyłeś nieskończone życie, błogosławiony, i radością duchową zawsze napełniany, wszelki smutek zabierz z duszy mojej, modłę się, abym radując się sławił Ciebie, najświętszy ojcie Mikołaju.

Postawiony zostałeś na świeczniku jako pełen cnót wszelkich i jak świecznik oświecasz serca wiernych, biskupie Mikołaju, przeto z wiarą modłę się do Ciebie: Świetlistymi Twoimi modlitwami rozpedź ciemność duszy mojej.

Życia zniszczalnego głębię napełniwszy rozlicznymi pokusami, ku Tobie, mądry, przybiegając, wołam: Obym znalazł Ciebie, Sternika, który burzę przemieniasz w ciszę Bożymi Twoimi modlitwami.

Teotokion: Niezasypiająca w modlitwie, Czysta, uspij nasze żądze duchowe świętym orędownictwem Twoim, dając Bożą i zbawczą odwagę ku spełnianiu Bożych pragnień.

Pieśń 3

Hirmos: Weseląc się w Tobie Kościół Twój, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Gród Twój, Boże, święcie rozweselają strumienie duchowych rzek Twoich uczniów, Władco (dwa razy).

Obywatele niebios, współsłudzy zastępów duchowych, chwalebni apostołowie, wybawcie nas z wszelkiego smutku.

Chryste, który umocniłeś Twoje duchowe niebiosa, umocnij mnie ich modlitwami na opoce Twoich pragnień, jako Łaskawy.

Teotokion: Z chórem uczniów modlimy się do Ciebie jako do Twojej Matki, Panie, bowiem czysto Ciebie zrodziła: Daj nam zmiłowanie Twoje.

Inny kanon.

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojcie hipostatyczną

mądrością, Chrystusem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Okazałeś się orężem zabijającym walczących wrogów, od których pokus zachowaj nas nienaruszonymi, Mikołaju, spełniających Boże pragnienia.

Ulecz skruszenie mojej duszy, biskupie, który skruszyłeś wraz z pokusy i zasadzki, abym jako mego orędownika z wiarą czcił Ciebie.

Ty, który zniszczyłeś bezduszne chramy Artemidy, zniszcz Bożym Twoim orędownictwem pożądlive marzenia mego rozumu, ojcze Mikołaju.

Teotokion: Ciebie mamy jako orędowniczkę, Przczysta Dziewico, przemień nasz smutek w radość i wybaw ze smutku rodzącego śmierć.

Pieśń 4

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Skierowałeś do morza wybrane Twoje rumaki, Przyjacielu człowieka, wzburzające wody zlej wiary i wszystkim głoszące Twój przedziwny rozum (dwa razy).

Gwiazdy, które oświeciły pobożnością duchowe sklepienie Kościoła, chwalebni apostołowie, wybawcie mnie z mocy niewiedzy i grzechów.

Okazaliście się jak strzały wyostrzone, apostołowie, wygaście teraz wraz z rozpalone strzały mego zła i umocnijcie moje zamysły.

Teotokion: Duszę moją, trapiącą się jadem wrogiego ukąszenia, prawdziwym leczeniem uzdrów, Chryste, dla modlitw Twojej Rodzicielki i świętych apostołów.

Inny kanon.

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Chwalebne Twoje życie wszędzie okazało Ciebie sławnym przez cuda Boże i oświecającego, upiększenie hierarchów, chwało wszystkich, którzy czczą Ciebie, Mikołaju, radosnymi pieśniami.

Na wysokości tronu Boga pochwaliłeś, błogosławiony, pokusy oświeciwszy Bożą jasnością, której uczestnikami pozwól i nam być, łaskawymi Twoimi modlitwami, ojcze mądry.

Niesprawiedliwie prowadzonych na śmierć wybawiłeś gorliwością Bożą, ojcze, rozpalany jak przystoi świętością, przeto wołamy do Ciebie: Tak samo i nas wyrwij z pokus uśmiercających okrutnie moje serce.

Niewidzialnie obchodząc w radości niebios, ojcze, oręduj za wszystkimi przyzywającymi Ciebie, uleczając słabości dusz naszych i pociechę wspaniale dając.

Teotokion: Zastępy anielskie przerażają się, Przczysta, opiewając wspaniałość Bożego zrodzenia Twego, z nimi módl się, Dziewico, aby zostali zbawieni wszyscy, którzy czystą wiarą Ciebie uwielbiają.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Winorośle owocujące życiodajnymi gronami, napójdzie wszystkich winem duchowego wesela, chwalebni apostołowie (dwa razy).

Ku światłości przykazań Bożych skierujcie, apostołowie, tych, którzy w ciemności duchowego zniechęcenia szaleńczo przebywają.

Wybawcie nas z duchowych grzechów i przyszłego Sądu, ze zniszczenia i nieszczęść, apostołowie błogosławieni.

Teotokion: Zbaw nas, Boże, jako Przyjaciel człowieka, zbaw nas modlitwami Tej, która niewypowiedzianie Ciebie zrodziła, i wszystkich Bożych apostołów Twoich.

Inny kanon.

Hirmos: Niegodni nie ujrzą Twojej chwały, Chryste, a my Tobie Jednorodzony, Chwały Ojca jaśnienie Bóstwa, od poranku czuwając i śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Zaszedłeś jak słońce, umierając mądry ojciec, i zajaśniałeś u Chrystusa, jaśniejącymi zorzami cudów Twoich, oświecając całą ziemię, Mikołaju.

Święty Mikołaju, usłysz nas w dniach ataków pokus i smutków, odpędzając wszelką ciasnotę łaską w Tobie żyjącego Ducha.

Skruszoną żądzami duchowymi duszę moją obmyj, na pomoc przyzywam Ciebie, święty Mikołaju, przybądź i daj mi doskonałe uleczenie, ubłagawszy Najłaskawszego.

Teotokion: Duchowymi oczyma widział Ciebie, Dziewico, Izajasz i wołał: Oto pragnie narodzić się z Dziewicy Oblubienicy Bożej Jezus Pan, aby odrodzić ludzi.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Dobrego Pasterza wybrane owieczki, rozproszone po świecie, zezwierzęcenie wilków w łagodność owieczek przez wiarę przemieniliście (dwa razy).

Bożego raju drzewa rodzące dobre owoce, nieszczęsną duszy mojej całą nieplodność w płodność cnót przemieńcie, apostołowie.

Zraniony zostałem orężem rozkoszy i umarłem, a wy, chwalebni, którzy przyjęliście od Chrystusa łaskę wskrzeszania martwych, ożywcie umarłą nieszczęsną duszę moją.

Teotokion: Powstrzymaj duszy mojej burzę okrutną, szczodry Boże wszystkich, dla modlitw rodzącej Ciebie Bogurodzicy, apostołów i męczenników Twoich.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza licznych grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

Umocniwszy się mocą zbawczą pomóż zniszczyć niewidzialnego wroga, mądry w Bogu, z którego okropnej szkodliwości wybaw nas modlitwami Twoimi, ojciec Mikołaju.

Wybaw nas świętymi modlitwami Twymi, sławny Mikołaju, z męki w gehennie i szkodliwego ciemnienia przez złych ludzi.

Ty, który dawno temu niesprawiedliwie mających umrzeć wojewodów wybawiłeś Twoim orędownictwem, jak ich tak i nas wyrwij z wszelkiej namiętności, godny wszelkiego podziwu.

Teotokion: Modlę się do Ciebie, Matko Boża, abyś lud Twój i gród, jak i nas wyrwała z wszelkich kłopotów, Władczyni, i z wiecznego osądzenia po tamtej stronie.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który wybawiłeś w ogniu Abrahamowe Twoje dzieci i zabiłeś Chaldeczyków, aby sprawiedliwość sprawiedliwie pochwyć, wysławiany Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Mocą najświętszego głoszenia, szczerzy apostołowie Chrystusowi zimę oszustwa zniszczyli i oświecili zrozumieniem Boga wiernych mędrkowanie (dwa razy).

Mirrę wonną zawsze toczą Boży uczniowie, wonną mirrą duchową przybiegających do was napełnijcie i odrzućcie woniejące żądze.

Mnie, zniszczonego przez cielesne poruszenia, chwalebni uczniowie niezniszczalnego Słowa, wybawcie śpiewającego: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Teotokion: Chór anielski, chór męczenników i apostołów Twoich, Słowo, modli się zawsze o wielkie miłosierdzie Twoje, Przyjacielu człowieka, ulituj się nad wszystkimi dla Bogurodzicy, jako łaskawy.

Inny kanon.

Hirmos: Trzej młodzieńcy w Babilonie nakaz prześladowcy uznawszy za brednie, pośród płomienia śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Święty Mikołaju, módl się do spoczywającego w świętych jednego wszystkich Stwórcy, aby nas oczyścił i zesłał na nas obfite swoje miłosierdzie.

Sprawiedliwy i łaskawy, cichy i pokorny byłeś, chwalebny, wzniosłeś się do przesławnej wysokości kapłaństwa, dokonując cuda i znaki.

Prawa Boże zachowawszy, sprawiedliwy, okazałeś się czcigodną Bożą świątynią, przeto wołamy do Ciebie, błogosławiony: Z wszelkiej nieprawości wybaw sługi swoje.

Teotokion: Uspij buntę żądz mojej duszy, odważną modlitwą Twoją daj mi odwagę, Dziewico, drzemkę zniechęcenia daleko odpędzając.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Usta ogniem tchnące Chrystusowym, które zagroźliście usta skłonne do złorzeczenia i zbawcze nauczanie wszędzie rozsialiście, z ust wilka duchowego wybawiliście wołających: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki (dwa razy).

Zatrąbcie wokół mojej obumarłej duszy, donośne trąby Chrystusowe, apostołowie chwalebni, i z grobu rozpaczyci oraz okropnego zniechęcenia podnieście ją, aby śpiewała: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Prawa Twoje, Chryste, jako marnotrawny deptałem nierządem rozumu, Władco, wpelźnąłem w głębiny i zawsze pracuję dla złego obyczaju, nie pogardzaj mną dla modlitw Twoich uczniów.

Teotokion: Mario, Pani wszystkich, mnie opanowanego przez węża i ciągle grzeszącego wyzwól modlitwami Twoimi, abym pracował do Chrystusa, w życiu gorliwie śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Nauczając o rzeczach Bożych, Mikołaju, nieprawych otwarte usta jawnie zagroziłeś i wielu wybawiłeś ze zgubnej nauki Ariusza, prawowiernie śpiewających: Panu śpiewajcie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Będący zwycięzcą, święty Mikołaju, okaż nas zwycięzcami dla modlitw Twoich, wrywając z żądź rodzących śmierć, nieprawych ludzi i języka oszukańczego tych, którzy zawsze z wiarą modlą się do Ciebie.

Ześlij nam Twoją zbawczą pomoc, ubłagany bądź, cudotwórco Mikołaju, w dniu kłopotów, gdy z wiarą prosząc modlimy się.

Teotokion: Uczyni mnie godnym Twego zmiłowania, która zrodziłaś najmiłosierniejsze Słowo, błogosławiona Najczystsza, w godzinie Sądu oręduj i wybaw mnie z osądzenia.

Pieśń 9

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Kamienie wybrane położonego węgielnego kamienia, uczynicie serca wszystkich wiernych kamieniem wiary, rozbiwszy wraz budowlę, apostołowie (dwa razy).

Przyjąwszy od Chrystusa władzę rozwiązywania i wiązania, rozwiążcie węzły mego zła i przywiążcie do miłości Bożej, uczynicie uczestnikami królestwa Bożego, apostołowie.

Boże obłoki Władcy, wyschłe moje serce wszelkimi złymi czynami, napójdzie teraz Bożymi obłokami i okażcie owocnym, apostołowie błogosławieni przez Boga.

Teotokion: Ze świętymi aniołami, z Bożymi apostołami, z chwalebnymi męczennikami módl się do Twego Syna i Boga, Bogurodzico czysta, aby wybawił z nieszczęść dusze nasze.

Inny kanon.

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Uleczenia zawsze czyni grób Twój, czcigodną wonną mirrę wytacza przystępującym z wiarą i miłością, Mikołaju, grzebiąc ataki chorób, przeto wszyscy Ciebie wielbimy.

Jak słońce oświecasz całą ziemię, Mikołaju błogosławiony przez Boga, jaśnieniem Bożych cudów rozpędzając ciemność okropnych kłopotów, świętym orędownictwem Twoim, upiększenie biskupów.

Jak zwykle ulituj się, Mikołaju, nad życiowymi kłopotami i oszustwem biesów, złych ludzi pokusami zawsze okropnie atakowanego, abyśmy Ciebie wszyscy wielbili.

Pamiętaj o dniu i godzinie strasznej, o duszo moja! Wtedy Władca zechce Ciebie doprowadzić na Sąd i sądzić Twoje tajemne czyny, i zawołaj do Niego: Zbaw mnie, Zbawco, modlitwami Mikołaja.

Teotokion: Słowa Bożego Gabriela przynosimy Tobie z radością i wołamy: Raduj się, raj, drzewo życia zawsze mający pośrodku, chwalebny pałacu Słowa, raduj się, Dziewico nieskalana.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 4:

Chór apostołów oświeciłeś Duchem Świętym, Chryste, i nasze skalenie grzechami obmyj przez nich, Boże, i zmiłuj się nad nami.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Nieuczonych uczniów Duch Twój Święty okazał nauczycielami, Chryste Boże, i głoszeniem zniszczył oszustwo pogańskie jako Wszechmocny.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Czcigodna jest śmierć świętych Twoich, Panie, mieczami bowiem i ogniem, i morzem kruszeni wylali krew swoją, nadzieję mając w Tobie na otrzymanie zapłaty za trudy i otrzymali od Ciebie, Zbawco, wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie zdobyliśmy jako mur obronny, Bogurodzico przeczysta i przystani pełnej Bożej ciszy, i umocnienie, przeto modlę się, otoczony w życiu burzami, kieruj mną i wybaw mnie.

W czwartek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raju, zaś przez drzewo krzyża łotr zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współkrzyżowany, wyznał kryjącego się Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Pasterza i Baranka duchowego będąc wychowankami, pośród wilków przez Niego jako mądre baranki zostaliście posłani, aby głosić Boga i przemieniać ich okrucieństwo w łagodność, z wiarą wołając niezachwianą: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: **Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.**

Przeszli ziemię całą apostołowie Pańscy jako gwiazdy jaśniejące, rozbijając omroczone oszustwo i światłością zbawczą oświecili oszukanych, przeto błogosławimy was, Chrystusowi głosiciele, prosząc: Módlcie się za nami zawsze do Pana.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Męczennikom: **Zabijani i opaleni materialnym ogniem, mądrzy, spaliliście gorzkie wielobóstwo, błogosławieni, i teraz toczycie strumienie uzdrowień przychodzącym do was z wiarą, gorąco wzywającym i wołającym do Chrystusa: Wspomnij nas w królestwie Twoim.**

Chwała. Triadikon: **Niezachwianym zamysłem, myślą trzeźwią, mówmy na wysokościach zasiadającemu z Ojcem razem i Duchowi: Trójco niepodzielna, która wszystko słowem poprzednio ułożyłaś i wszystkich oświecasz, którzy z wiarą wołają do Ciebie: Wspomnij nas w królestwie Twoim.**

I teraz. Teotokion: **Apostołów radością i cierpiętników koroną niewiednąca jesteś zaiste Bogurodzico nieskalana Dziewico, z nimi wyproś nam, Władczyni, wybawienie z grzechów i poprawę życia, z wiarą proszącym Ciebie i śpiewającym Tobie: Raduj się, zaiste prawdziwa skarbnico dóbr.**

W CZWARTEK WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 4:

Prosomion: Daleś znak.

Stichos: **Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Gdy krzyżowanego widziało Ciebie całe stworzenie, zmieniło się i zadrzało, ziemia trzęsąc się cała zachwiała, wielce cierpliwe Słowo, i zasłona cerkiewna rozdarła się ze strachu, gdy Ciebie znieważano, i kamienie rozpadły się ze strachu, słońce skryło promienie wiedząc, że jesteś ich Stwórcą.

Stichos: **Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.**

Jakże najbardziej nieprawie zgromadzenie odważyło się osądzić Ciebie, nieśmiertelnego Sędziego, który dawno temu w pustyni dał Prawo Mojżeszowi widzącemu Boga? Jakże Życie wszystkich na drzewie widząc zabite, nie ułękli się, ani w rozumie pomyśleli, że Ty jesteś jedynym Panem i Władcą stworzenia?

Stichos: **Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.**

Rozzerwany został odwieczny rękopis Praojca Adama przez przebicie Twego boku, wielce miłosierny, i odrzucona natura ludzka uświęca się przez kapiące krople Twojej krwi, wołając: Chwała łaskowości Twojej, chwała Bożemu ukrzyżowaniu Twemu, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Także z Menei stichery świętemu, jeśli są. Jeśli zaś nie ma Menei, to inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Gdy do krzyża przygwożdżonego ujrzała Ciebie, Panie, Owieczka i Matka Twoja, dziwiła się: Cóż widzę – wołała – Synu upragniony? Tak odpłaca Tobie niepokorne zgromadzenie nieprawie, które rozkoszowało się wieloma Twoimi cudami? Chwała niewypowiedzianemu uniżeniu Twemu, Władco.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

I powtarzamy tę samą stichere.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Gdy Ciebie, Baranka i Pasterza, na drzewie zobaczyła Owieczka, która Ciebie zrodziła, macierzyńsko wołała do Ciebie: Synu ukochany, jakże to na drzewo krzyża wzniosłeś się, wielce cierpliwy? Jakże ręce i nogi Twoje, Słowo, przygwożdżone zostały przez nieprawych i krew Twoją wylałeś, Władco?

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy Dziewica i Matka Twoja widziała Ciebie, Panie, na krzyżu powieszono, dziwiła się i patrząc wołała: Jakże Tobie odpłacili, którzy rozkoszowali się licznymi Twymi darami, Władco? Proszę Ciebie, nie zostawiaj mnie samej w świecie, ale pospiesz zmartwychwstać, podnosząc Praojca.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 4:

Oreż niezwyciężony, Chryste, krzyż Twój dałeś nam i nim zwyciężamy ataki Obcego.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zawsze mając na pomoc krzyż Twój, Chryste, sieci wrogów łatwo depczemy.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Wysławiany jesteś we wspomnieniu świętych Twoich, Chryste Boże, i przez nich jesteś ubłagany, aby zesłać nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Powołany z wysoka.

Nie płacz po mnie, Matko, widząc na drzewie powieszono Twego Syna i Boga, który na wodach powiesił ziemię niezachwianie i stworzył wszystkie stworzenia, powstanę bowiem i wysławię się, i królestwa otchłani skruszę mocą oraz zgubię jego moc, związanych wybawię z jego oszustwa jako łaskawy i

doprowadzę do mego Ojca jako Przyjaciel człowieka.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion i rozesłanie.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W CZWARTEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Otworzę me usta i napelnię się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Ty jedyna jesteś wspomogieniem, ucieczką i obroną sług Twoich, Bogurodzico czysta, przeto przypadam do Ciebie i wołam: Wybaw mnie, nieszczęsnego, jako miłościwa.

Czyny skalane sumienie moje ranią, wobec oblicza noszącego ich oskarżenie, pospiesz i bądź mi pomocą, Władczyni, wybaw mnie przed końcem życia i zbaw mnie.

Chwała. Uświęć skalane serce moje, Władczyni, która zrodziłaś najświętsze Słowo i jesteś bardziej świętą od wszystkich wyższych mocy, jedyna opiewana przez wszystkich.

I teraz. W Tobie złożyłem nadzieję mego zbawienia i do Ciebie łaskawej z wiarą przybiegłem: Nie pogardzaj mną, Nadziejo pozbawionych nadziei, ani też nie okaż mnie radością biesów.

Pieśń 3

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy, duchowo umocnij, w boskiej chwale Twej, wieńców chwały uczynić godnymi.

Rosę Twojej łaskawości daj mi, nieskalana czysta, upadającemu pod ciężarem grzechów, i ból sama mi ostudź, dając Bożą radość.

Zniszcz ciemność mego umysłu, Bogurodzico, światłością jaką masz w sobie, jako dobra, i modłę się, wzory pokuty umocnij dla mnie jako szczodra i wielce miłościwa, abym zbawiony wielbił Ciebie.

Chwała. Kompresem miłosierdzia Twego, Dziewico przez Boga otoczona radością, wygaś węgle moich żądz i wygasły świecznik mego serca zapal, Złoty Świeczniku, Nieskalana.

I teraz. Zatapia mnie fala grzechów i burza nieprzystojnych zamysłów, lecz ulituj się, Nieskalana, i wyciągnij do mnie dłoń pomocy jako miłościwa, abym zbawiony wielbił Ciebie.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Ty, która jesteś cudowną Matką Bożą, rozświetl mi zorze pokuty i rozwiąż mrok nieszczęsnej mojej duszy, Dziewico, i wyrwij złe zamysły serca mego.

Do Ciebie, oczyszczenia wszystkich ludzi, z wiarą modłę się, błogosławiona, i proszę: Uczyn miłosiernym dla mnie Sędziego i Syna Twego, abym pochwałami wysławiał Ciebie.

Chwała. Moje pokorne i trędowate serce, jedyna czysta, przez ataki nieczystych żądz jako lekarz ulecz i wyrwij z ręki biesowskiej.

I teraz. Słowem natchnionym przez Boga dawno temu błogosławiony Habakuk nazwał Ciebie górą czystą i ocienioną, która przyszła z południa, Władczyni, i wcielonego w Ciebie ogłaszał jawnie.

Pieśń 5

Hirmos: Ulękło się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznająca małżeństwa Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Obumarły przez żądze i zamysły, Nieskalana, ku zmiłowaniom Twoim przybiegam i do Twojej gorącej opieki, i pomocy, która jedyna zrodziłaś Życie, ożyw moje serce.

Mnie, niszczonego przez oręż grzechu, ulecz prawdziwą Twoją kuracją, która zrodziłaś Zbawcę Pana, przebitego włócznią ze względu na mnie, Przeczysta, i przebijającego serce węża.

Chwała. Ulecz umysłu mego skruszenie, Nieskalana, i ulecz żądze mojej duszy, rozpuść ciemność zniechęcenia, abym sławiąc śpiewał Tobie, błogosławionej Bogurodzicy, opiewanej przez wszystkich.

I teraz. Grono winorośli, które zrodziła Dziewica, na drzewie widząc wiszące, wołała: Dziecię, świeże wino kapiesz, które odpuszcza pijaństwo wrogów Ciebie krzyżujących, we wszystkim wielce cierpliwego.

Pieśń 6

Hirmos: Sprawując to Boże i najczcigodniejsze święto Bogurodzicy, mądrzy w Bogu przyjdźcie, zaklaskzmy w dłonie sławiąc zrodzonego z Niej Boga.

Ty, która jedyna wszystkim jesteś pomocą, pomóż nam nieszczęsnym i podaj dłoń, skieruj do zbawczej przystani, jedyna Łaski Pełna.

W strasznej godzinie wyrwij mnie, Przeczysta, z badania i oszustwa złych biesów, sądu, ognia, ciemności i męki.

Chwała. Śpiewam Tobie, opiewana przez wszystkich, sławię wspaniałość Twoją czcigodną, Ty zaś wyzwól mnie z nieczystych żądz i uczyn godnym wiecznej chwały.

I teraz. Winniśmy śpiewać Tobie, lecz zaiste godnie nie możemy, przeto śpiewam Tobie, milczeniem czcąc to, co jest niewypowiedziane, w Tobie uczynioną tajemnicę, Dziewico.

Także: Panie, zmiluj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 4:

Gdy ujrzała Ciebie podniesionego na krzyżu preczysta Matka Twoja, Słowo Boże, macierzyńsko płacząc wołała: Cóż to za nowy i budzący bojaźń cud, Synu

mój? Jakże Życie wszystkich kosztuje śmierci, chcąc ożywić zmarłych jako miłosierny?

Pieśń 7

Hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Rodząc Niezmiennego, jedyna Łaski Pełna, modłę się do Ciebie, Czysta, prawicą Jego przemień mój rozum na lepszy, okropnie przemieniony przez pokusy biesowskie.

Królowo Dziewico, która zrodziłaś Króla Chrystusa, ulituj się i zbaw mnie, stłamszonego przez żądze, umocnij wiarę i skieruj mnie na ścieżkę zbawienia, wiernych zbawienie.

Chwała. Bądź mi orędowniczką, Nieskalana, przed zrodzonym przez Ciebie i daj mi odpuszczenie okropnych win, wejście do królestwa niebieskiego, przyjęcie pokarmu i wspólnotę ze Światłością.

I teraz. Nieskalana Mario, Dziewico nieznająca małżeństwa, Czysta, niezmiernie łaskawości, która Boga ciałem zrodziłaś, módl się do Niego, aby wybawił nas z wszelkiego smutku i grzechu.

Pieśń 8.

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Marnotrawnie spędziłem życie i wszelkie skalenie popełniłem, drzę przed Sądem, drzę przed badaniem, drzę przed wyrokiem mego osądzenia, zmiłuj się nad nieszczęsną duszą moją, Czysta, i przed śmiercią daj mi oświecenie.

Na Ciebie złożyłem całą nadzieję mego zbawienia, Matko Boża nieznająca małżeństwa, i zawsze Ciebie przyzywam na pomoc: Wybaw mnie z trosk, z wrogich ataków i rozwiąż więzy złości moich, wyrwij mnie z wiecznej ciemności.

Chwała. Okazałaś się większą od aniołów, Bóg w niewypowiedziany sposób wcielił się w Ciebie, przeto módl się do Niego, Władczyni nieskalana, abym był ponad cielesnymi pokusami i został wybawiony z przyszłego Sądu, Dziewico, i wiecznej męki.

I teraz. Napełnij mnie wodami Bożymi, Dziewico, która Źródło nosiłaś w łonie, wybaw z brudu grzechów moich i skieruj ku życiu zbawienia, Czysta, odrzuć zniechęcenie duszy mojej nieszczęsnej i wybaw od biesów.

Pieśń 9.

Hirmos: Każdy powstały z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Zniszcz pastwisko grzechu skalanej mojej duszy i ciała, przez Boga otoczona radością przeczysta Władczyni, mocą modlitwy Twojej, o Nieskalana! Daj zbawcze uleczenie i Władcy bojaźń przeczystą.

Ty jesteś moim oświeceniem, Ty jesteś moim zbawieniem i radością, Ty jesteś moją obrończynią, Ty jesteś moją chwałą i pochwałą, nadzieją i zbawieniem moim, Nieskalana, Tobie z wiarą kłaniam się i wołam do Ciebie, Nieskalana: Zbaw mnie, nieszczęsnego sługę Twego, i wyrwij mnie z wrót otchłani.

Chwała. Wybaw mnie, Czysta, która Zbawcę zrodziłaś szczodrego, i ulituj się nad sługą Twoim, skieruj ku drogom pokuty, odpędź zgorzenia Złego i wybaw mnie z jego polowań i z ognia wiecznego wyrwij mnie, Nieskalana.

I teraz. W ciało wzięte z Ciebie Słowo przyodziało się, Nieskalana, i wcieliwszy się żyło w świecie jako miłosierne trwając takim samym, jak przed wcieleniem, i mocą Bożą zrzuciło od dawna wszystkich dręczącego.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

W PIĄTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 4:

Odkupiłeś nas z przekleństwa prawa najczcigodniejszą Krwią swoją, przygwoźdzony do krzyża i włócznią przebity, stałeś się dla ludzi źródłem nieśmiertelności, Zbawicielu nasz, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Zydzi przygwoździli Ciebie, Zbawco, do krzyża, którym z pogan wezwałeś nas, Chryste Boże nasz, rozpostarłeś dłonie na nim z woli Twojej, przyjąłeś przebicie włócznią boku dla mnóstwa zmiłowań Twoich, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewico nieskalana, Matko Chrystusa Boga, oręż przeniknął Twoją najświętszą duszę, gdy krzyżowanego widziałaś dobrowolnie Syna i Boga naszego, do którego nie przestawaj się modlić, błogosławiona, aby dał nam odpuszczenie grzechów.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie, ton 4:

Szybko uprzedź, zanim zostaniemy zniewoleni przez wrogów bluźniących Tobie i napełniających nas niepokojem, Chryste Boże nasz, zniszcz krzyżem Twoim walczących z nami, aby zrozumieli, co może wiara prawosławnych, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Gdy zraniono Tobie, Władco, włócznią Boży bok, do końca osłabł oręż niewidzialnego wroga i ustała wszelka przemoc jego złości, przeto kłaniamy się Twoim zbawczym cierpieniom, sławiąc Bożą Opatrzność Twoją.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Dzisiaj anielskie zastępy przyszły wspominać cierpiętników, wiernych myśli oświecić i świat rozjaśnić łaską, przeto ze względu na nich ubłagany bądź i daj nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Gdy ujrzała Ciebie podniesionego na krzyżu przeczysta Matka Twoja, Słowo Boże, macierzyńsko płacząc wołała: Cóż to za nowy i budzący bojaźń cud, Synu mój? Jakże Życie wszystkich kosztuje śmierci, chcąc ożywić zmarłych jako miłosierny?

Po trzeciej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie, ton 4:

Krzyż i śmierć za nas z niezmiernego miłosierdzia dobrowolnie przecierpiałeś, Dobry, i sąd niesprawiedliwy, aby z osądzenia i dawnej klątwy wszystkich wyzwolić, którzy przez oszustwo popadli w zniszczalność, przeto kłaniamy się Twemu ukrzyżowaniu, Słowo.

Na drzewie widząc Ciebie powieszono, Słońce Sprawiedliwości, Chryste, słońce omroczyło światłość, stworzenie zatrzęsło się i martwi jak ze snu szybko powstałi z grobów, Słowo, wysławiając Boże panowanie chwały Twojej.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nieskalana Matka Twoja, Chryste, gdy ujrzała na krzyżu Ciebie podnoszonego, łkając macierzyńsko tak mówiła: Cóż to za nowy i przedziwny cud, Synu mój? Jakże to Ciebie nieprawych zgromadzenie do krzyża przygwoździło, Życie wszystkich, Światłości moja najśłodsza?

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża,

mający akrostych: Chrystus przygwożdżony do krzyża niszczy oszustwo. Poemat Józefa. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Otworzę me usta i napelnę się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Na krzyżu rozpostarłeś Boże dłonie, wielce cierpliwy, i ginący świat wezwałeś do poznania panowania Twego, Szczędry, przeto wielbimy łaskawość Twoją.

Węża podniósł Mojżesz, przedstawiając Boże Twoje ukrzyżowanie, Słowo niemające początku, przez które upadnie jadowity wąż, będący przyczyną upadku Adama.

Męczennikom: W światłości świętych teraz męczennicy stali się godni życia, przyjąwszy niezachwiane królestwo, jak powiedział Paweł, i Chwały Chrystusowej jesteście współuczestnikami.

Męczennikom: Falami podnoszonymi nie do zniesienia mąk waszych niepograżony został statek, męczennicy, bowiem sterowany przez wszystkich Króla dobił do spokojnej przystani.

Teotokion: Oreż, jak rzekł Symeon, serce Twoje przeszedł, gdy widziałeś Chrystusa krzyżowanego, Dziewico Władczyni, i jedynego przebijanego włócznią, przeto łkając boleści przecierpiałaś.

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos ten sam.

Ty jedyna jesteś wspomoczeniem, ucieczką i obroną sług Twoich, Bogurodzico czysta, przeto przypadając wołamy do Ciebie: Wybaw nas, Władczyni, miłosierdziem Twoim.

Oświeć skalane serce moje, Władczyni, która zrodziłaś najświętsze Słowo, będąc bardziej świętą od wszystkich wyższych mocy, Dziewico nieskalana.

Wzywaniem upadłych jesteś i stojących umocnieniem, Nieskalana, przeto modłę się do Ciebie: Mój rozum upadły przez grzech popraw, Władczyni, abym słaWił Ciebie.

Mnie, martwego przez nieszczęścia i leżącego bez ruchu, podaj rękę pomocy Twojej i podnieś oraz napełnionego Bożą radością okaż mnie, Bogurodzico.

Pieśń 3

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy, duchowo umocnij, w boskiej chwale Twej, wieńców chwały uczyn godnymi.

Jak owcę na zabicie prowadzili Ciebie, Chryste, ludzie nieprawi, będącego Barankiem Bożym i pragnącego wybawić owieczki od okrutnego wilka, które z przyjaźni do człowieka umiłowaleś.

Stanałeś przed sędzią niesprawiedliwie sądzącym, sądzący sprawiedliwie całą ziemię i przecierpiałeś policzkowanie, Panie, chcąc wyzwolić mnie zniewolonego przez fałszywego władcę świata.

Męczennikom: Cierpiąc niesprawiedliwie, święci, nieprawych wrogów zawstydziliście i dobrowolnie zabijani za wszystkich pokonaliście węża będącego przyczyną śmierci.

Męczennikom: Od ziemi wznieśliście się ku słaWieniu Boga, przyszlście cierpiąc, święci męczennicy, i z niematerialnymi zastępami materialni zjednoczyliście się, napełnieni niewypowiedzianą radością.

Teotokion: Z Ciebie, Dziewico, objawiło się zaiste odnowienie Ewy, Bóg zrodzony w ciele i na krzyżu podnoszony, zrzucający biesy, Łaski Pełna Bogurodzico czysta.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Zlituj się, Przczysta Dziewico, nade mną w otchłani życiowej okropnie zatapianym i skieruj ku cichej przystani zbawienia, Ciebie bowiem zdobyłem jako jedyną Nadzieję.

Rozpędź ciemność mego rozumu, Bogurodzico, światłością będącą w Tobie jako dobrej i modłę się: Wzory pokuty umocnij jako szczodra i wielce miłościwa, abym zbawiony wielbił Ciebie.

Kropieniem miłosierdzia Twego, Dziewico przez Boga otoczona radością, wygaś węgle moich żądź i wygasły świecznik serca mego rozpal, Złoty Świeczniku, Nieskalana.

Bolejącą okropnie przez żądzę nieszczęsną moją duszę jako miłosierna nawiedź, Bogurodzico, i wybaw mnie modlitwami Twoimi, abym otrzymawszy lepszy żywot wielbił Ciebie.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Aby wypuścić mnie z więzów grzechu, Przyjacielu człowieka, z Twojej woli związany zostałeś i na krzyżu umarłeś jak złodziej: Chwała wielkiej łaskowości Twojej.

Rany przecierpiałeś, Słowo Boże, i haniebną śmierć, wyzwalając ze śmierci wspólnotę ludzi zabita przez żądze: Chwała wielkiej łaskowości Twojej.

Męczennikom: Pragnąc radości Boże odziedziczyć w Duchu Świętym, radosną duszą rany przecierpieliście i śmierć, męczennicy, zraniwszy Złego.

Męczennikom: Mając odcinane ręce i głowy, języki odcinane, błogosławieni, i oczy pozbawiane światłości oraz mając odrąbywane członki, pozostaliście nieodcięci od Boga.

Teotokion: Rozdarty został rękopis Adama, gdy włócznią przebito Ciebie, Władco! – Bogurodzica wołała stojąc przy krzyżu, Panie, i boleściwie wykrzykując.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Nieskalana Matko Boża, rozpal mi zorzę pokuty, rozbij mrok nieszczęsnej mojej duszy i odpędź złe zamysły serca mego, Dziewico.

Ty, która łaskawego i miłosiernego Władcę zrodziłaś, Przekzysta Dziewico Matko, jako dobra módl się za nami zawsze do Niego, aby wybawił nas od Obcego.

Do Ciebie, oczyszczenie wszystkich ludzi, z wiarą modłę się i proszę, błogosławiona: Uczyn dla mnie miłosiernym Sędzięgo i Syna Twego, abym sławiąc wielbił Ciebie.

Mając Ciebie, Przekzysta, za obrończynię, nigdy nie lękam się nikogo lub też przerażam: Któż chcąc przynieść zło słudze Twemu nie ulęknie się?

Pieśń 5

Hirmos: Ułękło się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznaną małżeństwa Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Widząc Ciebie, Słońce, na krzyżu rozciągniętego, słońce skryło promienie, nie mogąc jaśnieć, gdy Ty, Zbawco, zaszedłeś i oświeciłeś śpiących w nocy oszustwa, kłaniających się panowaniu Twemu.

Krzyżowany z miłosierdzia Panie i zbawiający mnie, zakosztowałeś octu i zółci, wybawiając nas z zakosztowania rozkoszy jako Dobry, przez które zostaliśmy oszukani i poddaliśmy się zniszczeniu.

Męczennikom: Zniszczyliście zimę oszustwa ciepłem Ducha, Boży męczennicy, i ku wiośnie pokoju radując się doszliście razem, pomagając wszystkim będącym w kłopotach.

Męczennikom: Obłokami Bożej krwi ziemię całą napoiliście, wysuszając potoki bezbożności, święci męczennicy, przeto nad wodami życia teraz weselicie się, za wszystkich modląc się.

Teotokion: Widząc na krzyżu podniesionego Syna zrodzonego ciałem, przez Boga otoczona radością, płaczem napelniłaś się i wielkiej cierpliwości Jego dziwiłaś się zaiste, przeto wielbiłaś Jego uniżenie.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Umarły przez żądze i skalanie, Nieskalana, przybiegam do Twoich zmiłowań i do gorącej przybiegam Twojej opieki, Władczyni, i pomocy: Ty jedyna, która zrodziłaś Życie, ożyw serce moje.

Oświeć omroczone moje serce, Przechyba, która zrodziłaś Dawcę Światłości, Boga zarazem i człowieka, którego jako Matka ubłagaj, aby dał mi wybawienie, Pani, przed strasznym dniem.

Ulecz skruszenie mego rozumu, Nieskalana, uzdrów żądze duszy mojej i rozpędź ciemność zniechęcenia, abym chwając Ciebie śpiewał Tobie zawsze błogosławionej, Bogurodzico przez wszystkich sławiona.

Zrzuć wrogów moich knowania, Władczyni, Ciebie bowiem jedyną mam jako Orędowniczkę, Nadzieję i Obronę mocną, Ty mnie zachowaj, Czysta, wybawiając z wszelkich ich ataków.

Pieśń 6

Hirmos: Sprawując to Boże i najczcigodniejsze święto Bogurodzicy, mądrzy w Bogu przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie sławiąc zrodzonego z Niej Boga.

Cierpieniami, jakie przecierpiałeś krzyżowany, cierpienia ludzkości powstrzymałeś i wszystkich przeprowadzasz do życia bez bólów, łaskawy Panie.

Kryją się promienie słońca, rozdziera się zasłona świątyni, ziemia trzęsie się, kamienie rozpadają się ze strachu, nie mogą patrzyć na Stwórcę na krzyżu.

Męczennikom: Zabity został wąż przez cierpienia zabijanych, widząc Bożych męczenników zaprawdę dziedziczących życie wieczne Bożą łaską.

Męczennikom: Liczne męki przecierpieliście, liczne też otrzymaliście korony, niezliczone mnóstwo męczenników zawsze żywych, przeto odpędźcie mnóstwo mego zła.

Teotokion: Bądź mi przystanią, Nieskalana, pływającemu w otchłani okropieństwa, która całe nieszczęsne stworzenie wybawiłaś zrodzeniem Twoim, Bogurodzico.

Inny kanon.

Hirmos: Prorok Jonasz przedstawiając pogrzeb na trzy dni zawołał w wielorybie modląc się: Wybaw mnie ze zniszczenia, Jedyny Królu Mocy.

Zapał mi zorze pokuty, Władczyni, i rozpędź obłoki moich złych zamysłów, Obłoku Słońca Sprawiedliwości, zawsze Dziewico.

Utul żądz moich okrutną falą i ukróć burzę złych zamysłów, będąc wielką przystanią atakowanych przez burze, zawsze Dziewico.

Napój mnie napojem rozrzewnienia, Władczyni, dając mi teraz rzeki łez, którymi wygaszę płomień wieczny, jedyna opiewana przez wszystkich.

Wyznając złości moich szalejącą głębię, która zaprawdę zrodziłaś otchłań łaskawości, skieruj mnie ku przystani Bożej woli.

Pieśń 7

Hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Zwyciężony został przeciwnik i upadł przedziwnym upadkiem, gdy zostałeś podniesiony na drzewie, Chryste, i zbawiony został poprzednio osądzony, wołając do Niego: Ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Mnie, uśmierconego przez drzewo, ożywiłeś zmarły na drzewie Chryste, i Bożymi ranami Twoimi stupy serca mego uleczyłeś: Wysławiany Ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Przyjąwszy dar uleczenia, leczyć choroby i biesy odpędzacie od ludzi mocą duchową, uleczcie żądze serca mego waszymi modlitwami, niezwyciężeni męczennicy.

Męczennikom: Przeciwnik podjąwszy zatapanie zginął ze swymi zastępami w krwi waszej, wy zaś godni chwały wszelakiej męczennicy radując się śpiewacie: Ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Okazałaś się, Przekzysta, Oblubienica nieskalaną, pałacem Stwórcy, ziemią nieuprawianą, tronem ognistym, przeto wołamy do Ciebie: Raduj się, przekzysta Władczyni, która ludzi przebóstwiłaś Bożym Twoim zrodzeniem.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który wybawiłeś w ogniu Abrahamowe Twoje dzieci i zabiłeś Chaldejczyków, aby sprawiedliwość sprawiedliwie pochwyć, wysławiany Panie Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś.

Z wielką miłością przybiegam pod świętą Twoją opiekę, nie odrzucaj mnie na próżno, lecz daj mi, Przekzysta, odpuszczenie grzechów i zbaw mnie, aby widząc to wrogowie moi zawstydzili się.

Nie ulęknę się zła, Ty bowiem ze mną jesteś, Dziewico, pokonam wrogów, którzy bezlitośnie mnie prześladują i zwyciężę mocą Twoją umacniany, Mario Bogurodzico.

Zawsze moc masz, bowiem zrodziłaś Władcę, wyzwól mnie z władzy rozkoszy i żądz, abym śpiewał radując się: Raduj się, tronie Najwyższego, błogosławiona.

Ciebie jedyną opiekunkę mam na ziemi Twój sługa i pomoc zaiste zbawczą i mocną, Przekzysta, wysławiana przez Boga i do Ciebie przybiegam, wybaw mnie z sieci łowców, Bogurodzico.

Pieśń 8

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Rozwiązujesz mnie z okropnych więzów, Przedwieczny będący w czasie, związanym zaś byłeś dobrowolnie, pełnego pychy więzami nierozzerwalnymi związałeś, Władco, i zbawiasz mnie krzyżem oraz cierpieniem, przeto błogosławię Ciebie, Chryste, na wieki.

Dobrowolnie zostałeś podniesiony na drzewie i całe stworzenie podniosłeś, Słowo wysławiane, niemające początku i niewidzialne, który księstwa i władze ciemności cierpieniem Twoim zdemaskowałeś, Chryste, przeto Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

Męczennikom: Wsiedliście na krew swoją jak na rydwan, męczennicy przepiękni, i zostaliście zabrani do nadprzyrodzonych przybytków, od Chrystusa przyjmując godne honory i Panu śpiewacie, wzywając i wywyższając Go na wieki.

Męczennikom: Na drzewa podnoszeni i w jamy wrzucani, zwierzętom wydawani, w ogień i wodę rzucani, cierpiętnicy męczennicy, radując się śpiewali: Panu śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Widząc zmarłego na drzewie Chrystusa, który wszystkim daje odwagę Bożą i zbawczą, Matka nieskalana wykrzykując płakała i wzywała: Cóż to za nowy cud? Ożywiający wszystko sam pragnie umrzeć!

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

W nierządzie życie spędziłem i wszelką nieczystość uczyniwszy drzę przed Sędzią, drzę przed badaniem, drzę przed wyrokiem osądzenia mego, Czysta, która zrodziłaś Sędziego, oręduj wtedy za mną i wybaw mnie z nieszczęść.

Na Ciebie złożyłem całą nadzieję zbawienia mego, Matko Boża nieznająca małżeństwa, i Ciebie na pomoc zawsze przyzywam: Wybaw mnie ze smutków i pokus wroga, rozwiąż więzy mego zła i wyrwij mnie z wiecznej ciemności.

W godzinie końca mego wyrwij mnie z ręki biesowskiej, Dziewico, z osądu i wyroku oraz strasznego badania i gorzkich ceł, okrutnego księcia i wiecznego osądzenia, Matko Boża.

Zachowaj sługę Twego, Dziewico, przed ciągłymi atakami Obcego, Ciebie bowiem mam, Władczyni, jako opiekę i wspomnienie, ucieczkę i umocnienie, ze względu na Ciebie oczekuję wybawienia z sieci wroga, jedyna Orędowniczko rodzaju ludzkiego.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.**

Pieśń 9

Hirmos: Każdy powstały z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Stojąc sądzony, Przyjacielu człowieka, który będziesz sądził wszystko, koroną cierniową dobrowolnie zostałeś zraniony, Zbawco ze swej woli, nieposłuszeństwa ciernie wyrrywając z korzeniami, Chryste, wszystkim zaś dając poznanie Twojej łaskawości.

O, jakże ludzie nieprawi, zawiścią omroczeni, Ciebie sprawiedliwego i nieskalanego, Dawco Światłości, wydali na krzyż? Widząc Twoje cierpienie słońce omroczyło się i zasłona świątyni rozdarła się, zachwiały się fundamenty ziemi.

Męczennikom: Podobni do cierpień Chrystusowych byliście, święci męczennicy, dziedzice królestwa i światłości, przeto oświećcie waszych śpiewaków, mądrzy, wyzwalając ich z mroku grzechu i różnorodnych kłopotów.

Męczennikom: Zamieszkaliście w samych niebiosach, mądrzy, przyjmując wieczną Chwałę i promieniami świętymi przebóstwiani, wspomnijcie wszystkich nas, czczących z wiarą świętą i czcigodną pamięć waszą, zawsze chwalebni.

Teotokion: Oświeć, Czysta, z miłością śpiewających i uwielbiających Ciebie, rozpędź ciemność naszych żądz, Dziewico, ukróć burzę i zgorszenia Złego odrzuć, modlitwami Twoimi.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Raduj się, która radość zrodziłaś, Przeczysta, będącym na ziemi. Raduj się, zbawcza przystani i opieko przybiegających do Ciebie. Raduj się, drabino czcigodna, podnosząca umarłych. Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, nadziejo dusz naszych.

Zniszcz pastwisko grzechu mego, skalanej mojej duszy i ciała, przez Boga otoczona radością przeczysta Władczyni, mozną Twoją modlitwą, o Nieskalana, uleczenie dając zbawcze, Władcy bojaźń Bożą.

Ty jesteś moim oświeceniem, Ty jesteś moim wybawieniem i radością, Ty jesteś moją opieką, Ty moją chwałą i pochwałą, i nadzieją zbawienia mego jesteś, Nieskalana, Tobie kłaniam się z wiarą i wołam do Ciebie: Wybaw mnie, nieszczęsnego sługę Twego, i z bram otchłani wyrwij mnie.

Wybaw mnie, Czysta, która Zbawcę zrodziłaś i najszczodrośliwego, ulituj się nade mną, sługą Twoim, i skieruj ku drodze pokuty, odpędź zgorszenia Złego i wybaw mnie z jego polowań oraz z ognia wiecznego wyrwij mnie, Nieskalana.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery, ton 4:

Krzyż Twój niech będzie nam murem, Jezusie Zbawco nasz, innej bowiem nadziei wierni nie mamy, poza Tobą na nim przygwożdżonym i dającym nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Dałeś znak lękającym się Ciebie, Panie, krzyż Twój czcigodny, którym zawstydziliś książąt ciemności i władze, i wyprowadziłeś nas do pierwotnej szczęśliwości, przeto Twoją pełną przyjaźni do człowieka Opatrzność sławimy, Jezusie wszechmocny, Zbawco dusz naszych.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Któż się nie ulęknie widząc wasze dobre boje, święci męczennicy, którymi walczyliście? Jakże będąc w ciele zwyciężyliście bezcielesnego wroga? Chrystusa wyznaliście i uzbroiliście się w krzyż! Przeto okazaliście się godnymi przepędzania biesów i zwalczania barbarzyńców, nieustannie modląc się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Jako mężni.

Gdy do krzyża przygwożdżonego ujrzała Ciebie, Panie, Owieczka i Matka Twoja, dziwiła się: Cóż widzę – wołała – Synu upragniony? Tak odpłaca Tobie niepokorne zgromadzenie nieprawie, które rozkoszowało się wieloma Twoimi cudami? Chwała niewypowiedzianemu uniżeniu Twemu, Władco.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojczy nasz, troparion, ektenie, pierwsza godzina jak zwykle i rozesłanie.

W piątek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raju, zaś przez drzewo krzyża łotr zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współukrzyżowany, wyznał ukrytego Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Widząc Ciebie na krzyżu rozpostartego, jedyny wielce cierpliwy, moce niebieskie nie pojmując z drzeniem dziwiły się, ziemia zatrzęsła się i zgasła jasność światła, gdy niesprawiedliwie skazano Ciebie, Przyjacielu człowieka, osądzony dawno temu Adam został usprawiedliwiony, wysławiam Twoją łaskawość.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Na miejscu czaszki podniesiony wraz z głową skruszyłeś, na drzewie umarłyży ożywiłeś zmarłych przez owoc drzewa, Władco, i okazałeś ich mieszkańcami raju, nieustannie sławiącymi Twoją łaskawość i wołających: Wspomnij nas, w królestwie Twoim.

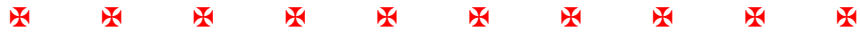
Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Męczennikom: Jako oręż święci męczennicy wzięli krzyż i odważnie wyszli naprzeciw uzbrojonych wrażeń zamysłów i zgubili ich, zostaliście ozdobieni niezniszczalnymi koronami i otrzymaliście chwałę z wysoka, radując się, godni błogosławieni, przeto z wiarą was wielbimy.

Chwała. Triadikon: Aby jawnie okazać Twoją łaskawość dla nas, Zbawco, przygwożdżony zostałeś na krzyżu, z Ojcem zjednoczony i Duchem. Przecierpiałeś gąbkę i trzcinę, wyszydzenie i rany, pragnąc wybawić z ognia wiecznego wołających: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

I teraz. Nigdzie nie do pomieszenia, nieograniczony żadnym miejscem wcielił się w święte łono Twoje, Bogurodzico przeczysta Władczyni, i na drzewie

powieszony życie jawnie wytoczyłeś światu, Jego to ubłagaj, aby umartwił mędrkowania ciała naszego i zbawił wszystkich jako Przyjaciel człowieka.

W PIĄTEK WIECZOREM,

początek sobotniej służby i cały obrzęd nieszporów oraz jutrzni omówiono przy pierwszym tonie.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci świętych męczenników i ascetów, ton 4:

Prosomion: Daleś znak.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Pozazdrościliście cierpień Chrystusowi, Przyjacielowi człowieka, ciała bowiem wydaliście na rany i gorzkie męki, ciemności cierpień, albowiem zawsze przewidywaliście Boże słodczyce raju, pokarm nie wyczerpujący się i wieczną szczęśliwość, które otrzymawszy módlcie się za opiewających was.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

I znowu powtarzamy powyższą stichereę.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Pasterze najświętsi, podobni będąc do Arcypasterza Chrystusa, Króla wszystkich, dusze gorliwie oddaliście za owieczki, przecierpieliście okrutne męki, albowiem atakowani byliście przez okrutne wilki, godni chwały, wybawiajcie swoją wybraną przez Boga owczarnię.

Inne stichery męczennikom. Ton i prosomion i ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Ofiary uduchowione, spalane Słowu, męczennicy Pańscy, doskonałe ofiary dla Pana, Boga znający i przez Boga znane owieczki, będący dla wilków ogrodzeniem nie do przebycia, módlcie się za nami, abyśmy z wami byli karmieni nad wodami odpocznienia.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Czcigodna śmierć świętych Twoich, Panie, mieczem bowiem i ogniem, i duszą skruszoną przelaliście waszą krew mając nadzieję na otrzymanie w Tobie zapłaty za trudy i przecierpiawszy przyjęli od Ciebie, Zbawco, wielkie miłosierdzie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Mając odwagę przed Zbawcą, święci, módlcie się nieustannie za nami grzesznymi, prosząc o odpuszczenie grzechów i dla dusz naszych wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie, Bogurodzico, przodek Pana, prorok Dawid, głosił w pieśniach, głosił wspaniałości dla Ciebie uczynione: Stanie Królowa po prawicy Twojej. Ciebie bowiem Matkę, Orędowniczkę życia, pokazał bez ojca z Ciebie zrodzony Bóg, jak sam zachciał, aby odnowić mój obraz, zniszczony przez

pokusy, i zbłąkaną w górach odnalazł owcę, wziął na ramiona i przyniósł do Ojca, ze swej woli połączył z mocami nieba i zbawił świat, Chrystus mający wielkie i obfite miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia.

Na stichownie stichery męczennikom, ton 4:

Wysławiany jesteś we wspomnieniu świętych Twoich, Chryste Boże, i przez nich jesteś błagany, aby zesłać nam wielkie miłosierdzie.

Ty, który przyjąłeś cierpienia świętych męczenników, i od nas przyjmij śpiew, Przyjacielu człowieka, i daj nam ich modlitwami wielkie miłosierdzie.

Za zmarłych: **Z** duchami sprawiedliwych zmarłych duszom sług Twoich, Zbawco, daj odpoczynek, zachowując ich w błogosławionym życiu, jakie jest w Tobie, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: **Ś**wieco niegasnąca, tronie sprawiedliwy, przeczysta Władczyni, módl się o zbawienie dusz naszych.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK NA POWIECZERZU, Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: **Z**rodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbalach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Z brudu żądz, z zamysłów wzburzenia i od strzał Złego, od wszelkiego ataku wrogiego wybaw duszę moją nieszczęsną, przeczysta Bogurodzico, i wyrwij mnie z wiecznego ognia.

Wyprowadź mnie, Czysta, z głębi grzechów i skieruj ku światłości Bożych przykazań Zbawcy Chrystusa i Boga, zapal mi pokuty zbawczą zorzę i daj życie wieczne.

Chwała. **W** trzęsawisko zła wpadłem złości moich, dławie się złymi czynami i nie mam oparcia, Władczyni Dziewico Matko, Twoją mocą wyprowadź mnie oraz wybaw z ognia i męki.

I teraz. **Ś**mierć i zniszczenie zniszczyłaś, Bogurodzico opiewana przez wszystkich, rodząc Źródło niezniszczalności, Chrystusa, który nieśmiertelnością i łaską upiększył ludzką naturę, Nieskalana.

Pieśń 3

Hirmos: **N**ie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojciec hipostatyczną mądrością, Chrystusem: **N**ie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Objawiając się, czysta Dziewico, duszy mojej ciemność zabierz i grzechów więzy rozerwij, i zbaw mnie, błagam, wstawiennictwem Twoim.

Chwiejące się pod atakami żądz serce moje umocnij w czystej bojaźni Bożej, Dziewico nieskalana, łaskawością Twoją.

Chwała. Pozbawiwszy się wszelkiej pomocy ku Twojej, Nieskalana, władczej obronie i opiece przybiegam, nie odrzucaj mnie od Bożej Twojej opieki.

I teraz. Ozdobiona szatami złotymi jako Królowa, stoisz po prawicy Króla i Boga, Władczyni, modląc się za sługi Twoje.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Opanowanego przez zniechęcenie i żądz omroczeniem całego ściemniałego i zniewolonego przez grzech, wyzwól, Dziewico pobłogosławiona przez Boga, i przyswój Twemu Synowi i Bogu naszemu.

Ożyw uśmierconego przez złość oszusta, Nieskalana, albowiem zrodziłaś życie, ku Tobie bowiem przybiegam i pogrążonego w głębi upadku wyprowadź jako miłosierna, Nieskalana.

Chwała. W grobie niezmiernych rozkoszy moich leżę ogarnięty przez zniechęcenie i lenistwo, ale Ty, która zrodziłaś powstanie wszystkich, ożyw mnie, Dobra, i zbaw.

I teraz. Dawno temu prorok nazwał Ciebie świętą górą Bożą, Dziewico czysta, całą ocienioną cnotami, z której zbawcze pojawi się Słowo ku budowaniu i oświeceniu dusz naszych.

Pieśń 5

Hirmos: Niegodni nie ujrzą Twojej chwały, Chryste, a my Tobie Jednorodzony, Chwały Ojca jaśnienie Bóstwa, od poranku czuwając i śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Niech rozweseli się moja pokorna dusza, Władczyni, lękając się Syna Twego i czyniąc przykazania Jego z serca, Nieskalana, Przczysta, modlitwami Twoimi kieruj nią.

Całym sercem moim, Władczyni łaskawa, uczyn godną duszę moją pełną żądz wyznawać Zbawcę, odpędzając niewiedzę serca mego, Nieskalana.

Chwała. Duszę moją zachowaj jako źrenicę oka pod opieką skrzydła Twego, łaskawa Przczysta, i wybaw z udreki złych duchów.

I teraz. Okaż się wybawicielką, Przczysta, z ataków żądz i złych biesów Twego sługi, który zdobył Ciebie jako władcze wspomóżenie i orędowniczkę nie do zawstydzenia.

Pieśń 6

Hirmos: Prorok Jonasz przedstawiając pogrzeb na trzy dni zawołał w wielorybie modląc się: Wybaw mnie ze zniszczenia, Jedyny Królu Mocy.

Zrzuć zawsze walczących ze mną, Władczyni, i rozpedź obłok złych zamysłów, będąc bramą Słońca Sprawiedliwości, Matko Boża.

Zapal mi zorzę pokuty, Władczyni, i rozpedź obłoki moich złych zamysłów, które okropnie mnie pociągają i niszczą.

Chwała. Utul żądz moich okropną falę i zniszcz burzę złych zamysłów, orędowniczkę wszystkich zdecydowana i opieko, Nieskalana.

I teraz. Bardziej od piasku rozmnożyły się grzechy duszy mojej i jako brzemie ciężkie pochylają mnie, lecz Ty, Dziewico, przed końcem ulitowawszy się zbaw mnie.

Także: **Panie, zmiłuj się. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 4:

Gorące wspomnienie będących w nieszczęściach i pomocnico nasza, ku Bogu przemiano, przez którą wybawiliśmy się ze zniszczenia, Bogurodzicę wierni uwielbiamy.

Pieśń 7

Hirmos: Niegdyś w Babilonie dzieci Abrahama zdeptały płomień w piecu, w pieśniach wołając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Ciebie, Bogurodzico czysta, przyzywam z wiarą, zachowaj moje pokorne serce i wybaw mnie z płomienia męki oraz ciemności wiecznej.

Rozerwij, Dziewico czysta, włócznią Syna Twego rękopis moich grzechów i wybaw mnie, błagam, z wszelkiego powstrzymania w godzinie śmierci mojej.

Chwała. Wygaś, Dziewico czysta, strumieniami moich łez i Twoim ulitowaniem się piec namiętności, oręduj mi odpuszczenie mnóstwa moich złości, popełnionych z podszeptu biesowskiego.

I teraz. Wybaw nas z pokus atakujących, jedyna Matko Słowo i zawsze Dziewico, i z wszelkiej męki, zaiste Tobie rozumnie śpiewających na wszystkie wieki.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Moją chorującą duszę ulecz i omroczony rozum oświeć, wyrwij z ognia i wiecznych niewypowiedzianych mąk, Bogurodzico Dziewico, Oblubienico Boża.

Zgiąłem się pod bezsensownymi żądzami, zstąpiłem do głębi zguby i sam sobie rozpalilem płomień, z których wybaw mnie, Bogurodzico Dziewico, sługę Twego.

Chwała. Wysusz otchłań moich złości, która zrodziłaś otchłań miłosierdzia, Wybawiciela i Pana, więzy moich złości rozwiąż przed końcem życia, która zrodziłaś Zbawcę wszystkich.

I teraz. W Twoje łono wcielił się Pan rządzący stworzeniem i Ciebie, Dziewico, okazał wszystkim widzialnym i niewidzialnym jako Panią i Matkę, wysławiając Nieskałaną.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Niepłodne Bożymi cnotami serce moje okaż przynoszącym owoce, przeczysta Bogurodzico Dziewico, która urodziłaś się z niepłodnych rodziców i sama rodząc Tego, który pragnieniem swym wszystko zmienia, abym śpiewał Tobie, przez wszystkich opiewanej.

Światłością Twoją oświeć mnie, Nieskalana, która zrodziłaś Światłość Niedostępną, rozpędź obłoki żądz moich i z ciemności pozbawionej światła wyrwij mnie, uczyni godnym Bożej Światłości, abym śpiewał Tobie, Matko Dziewico.

Chwała. Kropieniem Twoich zlitowań obmyj rany serca mego, Czysta, i pozwól mi zawsze toczyć strumienie łez moich, ukrócające potoki żądz i wybawiające z męki.

I teraz. Rodząc miłosiernego Boga, miłosierna Bogurodzico, ze złej miłości cielesnej teraz szybko mnie wyzwól, Władczyni, abym zaczął pracować dla woli Bożej, ginący w lenistwie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon do ziemi. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy jak zwykle i rozestanie.**

W SOBOTĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 4:

Dzisiaj anielskie zastępy przyszły wspominać cierpiętników, wiernych myśli oświecić i świat rozjaśnić łaską, przeto ze względu na nich ubłagany bądź i daj nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Cierpiętnicy uzbrojeni w krzyż Twój, Chryste Boże nasz, zwyciężyli knowania wroga przyczyny zła i zajaśniali jak światła kierujące ludźmi, dając uzdrowienia z wiarą oto proszącym, dla ich modlitw zbaw dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszonym zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego zbawić od śmierci dusze nasze.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 4:

Męczennicy Twój, Panie, w cierpieniach swoich przyjęli od Ciebie, Boga naszego, niezniszczalne korony, mając bowiem Twoją moc pokonali prześladowców, skruszyli także bezsilną zuchwałość demonów, przeto modlitwami Twoich męczenników zbaw dusze nasze.

Stichos: Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan.

W całym świecie krwią męczenników Twoich jak purpurą i bisiosem upiększa się Kościół Twój, z nimi wołając do Ciebie, Chryste Boże: Ludowi Twemu zmiłowania Twoje ześlij, pokój daj Twojej społeczności i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałaś i przyjąłeś, Panie, pamięć ich z pokolenia na pokolenie.

Dusze ich zabrałaś z czasu, Zbawco, daj im odpoczynek, łaskawy i wszechmocny jedyny Przyjacielu człowieka, daruj jako szczodry uczynione przez

nich zło i zmiłuj się łaskawie nad dziełem rąk Twoich, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Czysta, nieskalana i nieznająca męża, która jedyna Przedwiecznego Syna i Słowo Boże w czasie zrodziłaś, módl się do Niego ze świętymi i czcigodnymi patriarchami, męczennikami, prorokami i ascetami, aby dał nam oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Kanon do świętych męczenników, hierarchów, proroków i ascetów,
mający akrostych: **Świelście pochwałę Bożych Chrystusa przyjaciół. Poemat Józefa. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wodzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbalach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Jaśnieje zawsze czcigodny Kościół świetlistymi wysiłkami Pańskich cierpiętników i Chrystusa, która zajaśniał jak Słońce z Dziewicy i rozpedził ciemność oszustwa, sławiony i wielbiony.

Wysławmy z wiarą Chrystusowych hierarchów, którzy wybrany lud dobrze paśli i świelście pochwalmy całe zgromadzenie żyjących świątobliwie, którzy cielesne rozkosze umartwili duchem.

Moc została przez Boga dana niewiastom, które w poście i wielkim cierpieniu wroga zdeptały łaską, ich modlitwami i świętych Twoich proroków, Panie, wszystkim ześlij miłosierdzie Twoje.

Chwała. Usprawiedliw, Chryste, sługi Twoje, których w sprawiedliwej Opatrzności przeprowadziłeś z życia cielesnego do niezniszczalnego, pozwól im radować się ze wszystkimi Twoimi sprawiedliwymi, odrzucając ich grzechy.

I teraz. Teotokion: Wybawiając nas z pierwszego osądzenia Syn Boży zechciał być Synem Twoim, Czysta, przeto adoptowani ze względu na Ciebie przez niebieskiego Ojca błogosławią Go, śpiewając Tobie.

Inny kanon za zmarłych,
który śpiewamy od razu, jeśli nie ma Menei,
i mający akrostych: **Zasada czwarta, koniec wspominając. Ton 4.**

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Stichos: Daj, Panie, odpoczynek душom zmarłych sług Twoich.

Trzymaj za prawą rękę sługi Twoje, kierując ich na nieśmiertelne pastwisko, Zbawco, na ujrzenie piękna Twego, bywając ubłagany przez cierpiętników męczenników.

Pozwól zmarłym z wiarą odziedziczyć niewypowiedzianą i błogosławioną chwałą Twoją, Chryste, odrzucając ich grzechy i usprawiedliwiając łaską przez wylanie Twojej krwi.

Chwała. Martwotą Twoją życiodajną uśmierciciela uśmierciłeś, Chryste Boże, przeto tym, których przyjąłeś daj Twoje życie, sam teraz daj odpoczynek wiernym sługom Twoim.

I teraz. Piękny najwyższymi cnotami jako Boży Syn i jako w Ciebie wcielony, Dziewico, i na drzewie powieszony był piękna nie mając, śmierć przyjął za wszystkich.

Pieśń 3

Hirmos: Łuk silnych zaniemógł, a słabi przepasali się mocą, przeto umocniło się w Panu serce moje.

Jak baranki zwycięskie byliście zabici, męczennicy, i przyniesieni Chrystusowi, Barankowi i Słowu Bożemu zabitemu za zbawienie wszystkich.

Ustami Bożymi byliście znawcy świętych tajemnic, od niegodnych wyprowadzając godnych i naukami świętymi oświecając.

Chór ascetów ze względu na wstrzemięźliwość znalazł pokarm niekończący się, rozkoszując się kontemplacją i Bożymi wstępowaniami.

Chwała. Wszystkim, których w wierze zabrałeś, Chryste, dla modlitw wszystkich świętych Twoich daj odpoczynek, odrzucając popełnione przez nich w życiu grzechy.

I teraz. Teotokion: Chwałę Bogu przynieśmy z Dziewicy zrodzonemu w ciele, który chóry niewiast połączył z chórami aniołów.

Inny kanon.

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojciec hipostatyczną mądrością, Chrystusem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Zwyciężywszy oszustwo bożków męczennicy modlą się teraz do Władcy i Boga, aby dał zmarłym Boży pokój.

Obracający się oręż zechciej zmienić i z drzewa życia podobny pokarm dać sługom Twoim, których zabrałeś, Władco.

Chwała. Pozwól, Chryste, sługom Twoim zamieszkać w rajach pokarmu, gdzie głos czysty świętujących da im odpuszczenie grzechów.

I teraz. Teotokion: Z Bożym zrodzeniem dziewictwo połączyłaś, Przczysta, Stwórcę bowiem wszystkich w niewypowiedziany sposób zrodziłaś, którego pragnieniu wszystko się podporządkowuje.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Wysłał się najświętszy chór męczenników, święcie wysławiwszy członkami swoimi Pana sławionego przez wszystkich aniołów i modli się o wybawienie nas z wszelkich kłopotów.

Mając rozum jaśniejący niematerialną światłością, Boży hierarchowie zniszczyli noc wszelkiego oszustwa i szczerym ukierunkowaniem skierowaliście wybraną przez Boga owczarnię Chrystusa ku Rozumowi.

Upiękşıło się wielkie mnóstwo ascetów i wywyższył się Bożych niewiast jedyny tryumf oraz proroków uczczono zgromadzenie święte, połączone z chórami aniołów i radujące się.

Chwała. Współobywatelami aniołów jesteście święci męczennicy, wszystkim zmarłym wyproście odpuszczenie grzechów i radości raju Bożego, i ostateczne wybawienie z grzechów.

I teraz. Teotokion: Ten, który zachował Ciebie po zrodzeniu jako niezniszczalną Dziewicę, wysławił wszystkie dziewice, z którymi nieustannie módl się o wybawienie z wszelkich smutków i pokus dusz naszych.

Inny kanon.

Hirmos: Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Okazaliście się, męczennicy, świecznikami oświecającymi niebo kościelne, którzy u Chrystusa Zbawcy prosicie o danie zmarłym odpuszczenia grzechów.

Jako berło mocy mając krzyż Twój słudzy Twoi przeszli przez morze życia, których umieściłeś na górze Twojej, Panie, na której uczyniłeś świętymi.

Chwała. W przybytkach zaiste umiłowanych pozwól zamieszkać tym, których zabrałeś, Władco, i przyjąłeś sługi Twoje jako miłosierny, gdzie duchy sprawiedliwych.

I teraz. Teotokion: Ten, który zmarłymi i żywymi rządzi, wcieliwszy się jako człowiek w Ciebie, Matko Boża, śmierć przecierpiał w ciele Nieśmiertelny, zniszczywszy śmierci moc.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Podnoszeni na krzyżu i kołami łamani, mając odcinane członki, mocni męczennicy przed Bogiem zjawili się nie odcięci.

Wybawieniem dla wiernych byliście hierarchowie, przywieśliście do Baranka i Władcy tych, których pasienie wam powierzono.

Odłączyliście od zamętu świata, asceci, umartwiliście serca od żądz i wszyscy byliście synami Bożymi.

Chwała. Boży prorocy i chór niewiast Bogu dobrze czynili, uproście dla zmarłych pokój.

I teraz. Teotokion: Bóg w Ciebie wcieliwszy się, Przczysta Dziewico, uczynił swój lud mieszkańcem Chwały Bożej.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ty, Panie, Twoją władzą wysławiłeś męczenników, przeto ze względu na nich zmarłym daj odpoczynek jako łaskawy.

Niezmiennie życie, piękna radość i nieustanne wesele daj zmarłym, wielce miłosierny.

Chwała. Jedyne dobre i źródło dobroci, daj odpoczynek tym, którzy w wierze i Twoim poznaniu skończyli życie.

I teraz. Teotokion: Śpiewamy Tobie, Matko Boża, przez którą będącym w ciemności zajaśniała niewypowiedziana i niedostępna Światłość, i wysławmy w miłości.

Pieśń 6

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza licznych grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

Jak drogocenne kamienie męczennicy na ziemi mądrze porzrzucając wszystkie budowle zła zniszczyliście i byliście świątyniami Bożymi.

Z ręki przemocy wybawiliście wszystkich wam poddanych, hierarchowie, asceci i sprawiedliwi, którzy strzeżecie owczarni Chrystusa, przeto jesteście wielbieni.

Idąc za słowami proroków mnóstwo niewiast w cierpieniach i poście dla zajaśnięcia z Dziewicy Boga Słowa dobrze czynili.

Chwała. Wszystkim zmarłym, którzy od nas w wierze przeszli do Ciebie, Stwórcu, w światłości ze świętymi Twoimi pozwól się radować, wielce miłosierny.

I teraz. Teotokion: Ustami, językiem i sercem wyznaję Ciebie, Dziewico, Boga naszego czystą Matkę, Twoim orędownictwem wybaw mnie z wiecznego osądzenia.

Inny kanon.

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie Kościół, oczyszczeni się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Gdy obracający się oręż zobaczył włócznię, która przebiła Twój Boży bok, Zbawco, odstąpił od sług Twoich dla modlitw cierpiętników Twoich.

Na drzewie zostałeś powieszony, Zbawco mój, i raj otworzyłeś, przeto zmarłych w wierze wprowadź do niego jako szczodry i okaż współnikami Twego życia.

Chwała. Pozwól rozkoszować się łąką życiodajną tym, którzy przeszli do Ciebie, Władco, przez pobożną śmierć i policz ich ze sprawiedliwymi od wieków.

I teraz. Słowo jako Bóg będący niewidzialne, wcielone było widziane z Dziewicy nieznaną męża i śmiercią swoją śmierć zniszczyło.

Pieśń 7

Hirmos: Niegdyś w Babilonie dzieci Abrahama zdeptały płomień w piecu, w pieśniach wołając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

W weselu duszy zaśpiewajmy zgodnie uświęconym naczyniom Władcy Chrystusa, Kościoła murowi i kolumnom, Pańskim męczennikom.

Hierarchowie Chrystusowi i chór wszystkich sprawiedliwych Bożych radują się z wyższymi mocami, ich modlitwami zbaw śpiewających Tobie, Chryste.

Łaskawa cierpliwość niewiast ascetek i zajaśniających w cierpieniu, w wierze poszczających, zrzuciła tego, który złowił Ewę przez nieposłuszeństwo.

Chwała. Ty, który zniszczyłeś otchłań i śmierć zdeptałeś Twoją śmiercią, daj odpoczynek tym, których zabrałeś w wierze i okaż ich mieszkańcami raj.

I teraz. Teotokion: Płomień, który dawno temu krzewu nie spalił, widział Dawca Zakonu i nauczył się obrazu zrodzenia Twego, Bogurodzico Dziewico, zawsze błogosławiona.

Inny kanon.

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Cierpliwość i cierpliwe oczekiwanie, i krew wszystkich męczenników, wybawienie przyjąwszy pobożnie zmarli niech znajdą u Ciebie odpoczynek jako miłosiernego i wielce przychylnego.

Zalicz z pierworodnymi i sprawiedliwymi Twoimi, Zbawco, dusze sług Twoich, którzy do Ciebie odeszli, pozwól nieustannie Tobą się rozkoszować, rządzącym wszystkimi.

Chwała. Z weselem, z odwagą i jasnością, Słowo Boże, Wybawicielu, pozwól jako dobry na obłokach spotkać Ciebie tym, których teraz przyjąłeś jako miłosierny.

I teraz. Teotokion: Błogosławiona Bogurodzico Dziewico Matko, raduj się, bowiem ze względu na Ciebie zaiste nastąpiło śmierci zniszczenie, żywot zaś niezniszczalny zmarłym został dany.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Hierarchowie, prorocy i męczennicy, którzy dokonaliście świętego boju, święte otrzymaliście zamieszkanie z aniołami, z którymi proszę o oczyszczenie dla nas wszystkich i wielkie miłosierdzie.

Asceci zostali oświeceni Duchem i rozpedzili ciemność biesowską, a z nimi kapłani męczennicy i hierarchowie, prorocy ze sprawiedliwymi, Boga w chwaleniu wysławiają.

Ten, który poprzednio szaleńczo chwalił się, że zgubi ziemię i morze, zawsze jest deptany przez niewiasty, które cierpieniem i postem posłużyły Bogu w gorliwości.

Chwała. Za wszystkich modlimy się do Ciebie, Chryste, którzy w wierze zmarli i jako miłosierny połącz ich z chórami zbawionych, nieustannie wołających: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

I teraz. Teotokion: Uczyń mnie godnym Twego miłosierdzia, która miłosiernie zrodziłaś Słowo, Bogurodzico Władczyni, i wybaw mnie, wołającego: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Inny kanon.

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Przyjmując modlitwy męczenników i ich miłość do współplemieńców, daj odpoczynek duszom zmarłych w Twojej wierze, Władco, odrzucając ich grzechy, wołających Tobie: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Jako martwy i policzony z martwymi wytoczyłeś martwym życie nieśmiertelne, przeto zmarłym sługom Twoim w nadziei zmartwychwstania pozwól otrzymać królestwo Twoje, Zbawco, wołającym do Ciebie: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Chwała. Zaiste wiecznie bijące Źródło łaskowości, w niebieskich przybytkach łaskawie przyjmij zmarłe Twoje sługi, którzy porzucili życie cielesne, śpiewających Tobie: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

I teraz. Ty jedyna na ziemi pojawiłaś się, Dziewico przeczysta i Matko niezamężna, Boga bowiem zrodziłaś, Władczyni, co przewyższa słowa i sens, i wytoczyłeś zmarłym życie wieczne, przeto Ciebie błogosławimy, Mario, Oblubienico Boża.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Widząc Boże dary, męczennicy, i przyjmując honory za wielkie swoje cierpienia, radując się Chrystusa wywyższacie, który was zaiste uwielbił i okazał zwycięzcami.

Jako prowadzący lud ustanowieni zostali hierarchowie głoszący Boga, albowiem oświecili się postem i jaśniej od słońca zajaśnili asceci, oświecając wiernych wielkich dzieł okazaniem.

Z kapłanami męczennikami i ze wszystkimi prorokami uwielbmy wszystkich ascetów i sprawiedliwych, i niewiasty świetlicie dobrze czyniące Bogu, ich modlitwami, Chryste, wołamy: Wybaw z gehenny dusze nasze.

Chwała. Radości godni stali się święci, którzy dobrze Tobie czynili, Chryste, ze względu na nich zmarłych w wierze uczyn godnymi tejże radości, odrzucając ich grzechy, Panie, jedyny wielce miłosierny.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się przewyższającą wyższych cherubinów, Nieskalana, albowiem zrodziłaś Stwórcę wszystkiego, uczyn mój rozum wyższym, umacniając mnie przeciwko żądzom cielesnym, abym spełniał wieczne pragnienia.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Dałeś prawdziwym cierpiętnikom i męczennikom odwagę błagać Ciebie, Panie, daj przeto z wiarą zmarłym zbawienie, Boże, ze względu na nich, w miejscu świętego przybytku dając weselić się.

Wszechwładnym poleceniem wszystko pożytecznie uczyniwszy oraz mając władzę nad żywymi i panując nad martwymi jako Wszchemocny, umieść sługi Twoje, które zabrałeś, nad wodami odpocznienia.

Chwała. Z natury będący Bogiem, bogaty w miłosierdzie i łaskawość, wybaw z ciemności zewnętrznej przyzywających Twoje imię, z wiarą usprawiedliwiwszy i łaską oświeć jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Teotokion: Obrazy Twego zrodzenia prorocy głosili, Nieskalana, inaczej zaś przyjaciele przesławne imiona Tobie układają, zrodziłaś bowiem Żywot dla będących w otchłani, który zniszczył władzę śmierci.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon, ektenie, fotagogikon i zwykle psalmy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery męczennikom, ton 4:

Któż się nie ulęknie widząc wasze dobre boje, święci męczennicy, którymi walczyliście? Jakże będąc w ciele zwyciężyliście bezcielesnego wroga? Chrystusa wyznaliście i uzbroiliście się w krzyż! Przeto okazaliście się godnymi przepędzania biesów i zwalczania barbarzyńców, nieustannie modląc się o zbawienie dusz naszych.

Aniołów uczestnikami staliście się, święci męczennicy, na sądzie mężnie głosząc Chrystusa, wszystko bowiem, co piękne w świecie, pozostawiliście jako nieważne, wiarę zaś jako mocną nadzieję utrzymaliście, przeto i oszustwo rozpędziliście, toczycie wiernym dary uleczeń, nieustannie modląc się o zbawienie dusz naszych.

Jakże nie zadziwimy się waszym wysiłkom, święci męczennicy, gdy ciałem umierając przebóstwieni zwyciężyliście bezcielesnych wrogów? Nie przstraszyły was ani groźby cierpień, nie przeraziły was tortury, zaiste godnie zostaliście wysławieni przez Chrystusa i duszom naszym wypraszać wielkie miłosierdzie.

Czcigodna jest śmierć świętych Twoich, Panie, mieczami bowiem i ogniem, i morzem kruszeni wylali krew swoją, nadzieję mając w Tobie na otrzymanie zapłaty za trudy i otrzymali od Ciebie, Zbawco, wielkie miłosierdzie.

Za zmarłych: Panie, w przybytku Twoim, gdzie odpoczywają wszyscy święci Twoi, daj odpoczynek duszom sług Twoich, albowiem jedyny jesteś Przyjacielem człowieka.

Chwała. Gdzie jest światowa żądza, gdzie są ludzkie marzenia, gdzie jest złoto i srebro, gdzie jest wielu sług i tłum ludzi? Wszystko prochem, wszystko popiołem, wszystko cieniem. Przyjdźcie więc, zaśpiewajmy nieśmiertelnemu Królowi: Panie, uczynń godnym wiecznych Twoich dóbr zmarłego, dając mu odpoczynek w niestarzejącej się Twojej szczęśliwości.

I teraz. Teotokion: Jedyna czysta i najczystsza Dziewico, która Boga bez nasienia zrodziłaś, módl się o zbawienie dusz naszych.

Na stichownie stichery za zmarłych, ton 4:

Prosomion: Daleś znak.

Zaprawdę straszna jest tajemnica śmierci, gdy dusza rozłącza się z ciałem i rozpada się ich związek z woli Boga. Przeto błagamy Ciebie: Zmarłemu daj odpoczynek w przybytkach Twoich sprawiedliwych, Dawco Życia, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałaś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Dla wierzących śmierć jest snem, gdyż Ty złożony w grobie wszystkimi

rządziłeś i zniszczyłeś panowanie śmierci, i usunąłeś wieloletnią przemoc. Przeto błagamy Ciebie: Zmarłego umieść w przybytkach świętych Twoich, w światłości sprawiedliwych.

Stichos: Dusze ich zamieszkają w szczęśliwości.

Ty byłeś prawdą i uświęceniem, i dla dusz wybawieniem, do Ojca bowiem przyprowadziłeś usprawiedliwionych i zbawionych, wziąwszy należną nam karę. Teraz błagamy Ciebie: Zmarłemu daj odpoczynek w radości i światłości świętych, Łaskawco, Zbawicielu nas.

Chwała, i teraz. Teotokion: Postępując za słowami Bożych proroków, Nieskalana, wyznajemy Ciebie Bogurodzicą, zrodziłaś bowiem Boga, który wcielił się w sposób przewyższający zrozumienie i wybawił nas z niewoli grzechów. Przeto teraz błagamy Ciebie: Zmarłego sługę Twego nawiedz swoją jasnością, Przczysta.

Także: **Dobrze jest. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina i zwykłe psalmy oraz rozesłanie.**

W sobotę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 4:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Przez drzewo Adam został wyrzucony z raju, zaś przez drzewo krzyża łotr zamieszkał w raju, pierwszy bowiem skosztowawszy odrzucił przykazanie Stwórcy, a drugi, współukrzyżowany, wyznał ukrytego Boga: Wspomnij mnie w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Rozpalając się Chrystusową miłością święci męczennicy złość ognia zroszeniem wysiłków wygasili i światłami wielce jaśniejącymi Kościoła okazali się, odpędzając łaskawością ciemność chorób i smutków od dusz naszych, przeto godnie ich chwalimy.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Hierarchowie święci i proroków Boży chór, zastępy sprawiedliwych i niewiast świętych jedyny tryumf, Bogu dobrze czyniąc dobrymi dziełami wysławili się, ich uwielbiamy, modlitwami ich błagając, abyśmy otrzymali życie wieczne i oświecenie.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Tam, gdzie jaśnieje Twoja Światłość i gdzie radują się chóry świętych, skąd ucieka westchnienie i choroba, umieść sługi swoje zmarłe, którzy opuścili życie pełne boleści, aby opiewać Twoją niewypowiedzianą łaskawość, Chryste, odrzucając ich grzechy, które uczynili na ziemi.

Chwała. Nierozłączna Trójco, Ojcie i Synu, i Duchu, zjednoczona we wszystkim, niepołączona właściwościami, jedyna Trójhipostatyczna, zmarłym w wierze daj u Ciebie odpoczynek, dla modlitw świętych Twoich męczenników, ojców i czcigodnych proroków, dając oczyszczenie duszom naszym.

I teraz. Słowo, które Ojciec rodzi przed Jutrzenką poczęłeś i zrodziłeś w ciele będącego człowiekiem doskonałym, poznawanym w dwóch działaniach, Przejścia, i wola, módl się do Niego jako do Stworzyciela i Pana, aby zlitował się nad nami, Tobie śpiewającymi, Dziewico Oblubienico Boża.

Koniec tonu czwartego.

